

Vörösvári Újság

Werischwarer Zeitung

XI. évf. 1. szám

2005. JANUÁR

Ára: 150 Ft

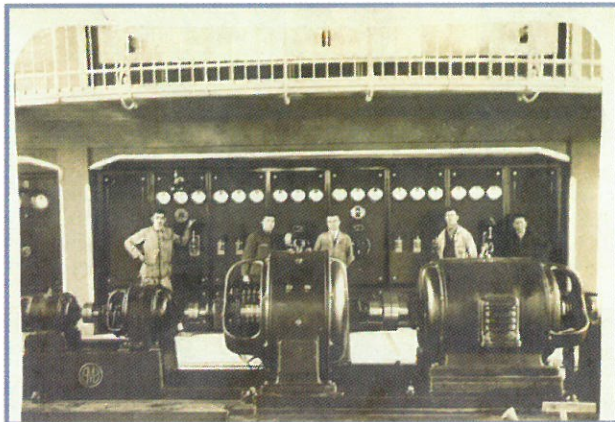

Búcsúlátogatáson járt Pilisvörösváron dr. Bernd Rieder.
Bemutatkozott Gröbenzell új polgármestere:
Dieter Rubenbauer

Felvételünkön Dieter Rubenbauer polgármester (jobbról) és a decemberben leköszönt polgármester, városunk díszpolgára, dr. Bernd Rieder Gröbenzell város ajándékeként egy Európa-albumot nyújtanak át Grószné Krupp Erzsébet polgármesternek. (Tudósításunkat a 6-7. oldalon olvashatják. Fotó: F. A.)

A bányüzem csörlőberendezése (az ún. vitla)

A bányüzem áramfejlesztője

Takarodó - színmű (Műkedvelő Gárda 1920-as évek)

A Viola című színmű szereplői

A Pilisvörösvári Vasas focicsapat (1928-29)

Diákcsoport (1924-25)

Szüreti mulatság

Szüreti mulatság résztvevői a Peller kocsmá udvarán

Nyomdát váltunk. Egyszerű dolog: az egyik számítógéptől átmegyünk a másikhoz. Köztük néhány utca a különbség. Gyalog negyedóra. Ez a kompatibilitás szempontjából azonban lényegtelen. Alfától Ómegáig szabványosítva a világ. „Szorítja, nyomja, összefogja egyik dolog a másikat” – épp úgy ahogy a százéves költő megírta.

Az operációs rendszer új nemzedéke magabiztosan várja, hogy 0-ák és 1-sek végtelen milliárdjait áramoltassuk chipjeiben. A processzorok kéjesen zümmögnek a komputerdobozok mélyén. A bitek, bajtok ugrásra készen.

Nosza lehet konfigurálni, installálni, konvertálni, relaxálni. Nem kell aggódni: csereszabatos itt minden. Egymásba érnek a dolgok. Minden kompakt, azonnal cserélhető. A torzat, szabálytalant kilöki magából a rendszer, mint idegen testet a szervezet. „Szabványosítok, tehát vagyok” – mondaná egy mai Descartes.

Protokollok, szabványok, sablonok, modulok mindenütt és mindenkor. Ma a világ egy nagy Lego. Játék összerakni az egybe illő dolgokat.

Szóval, semmi pánik. Fogjuk a megtördelt szöveget, ráírjuk a fotókkal együtt egy CD-re, s nem hagyjuk otthon a fontokat: a betűtípusokat tartalmazó fájlokat sem. Nyert ügyünk van máris. Egy darabka műanyagban egy egész könyvtárat hurcolhatunk át a fél városra. Próbálta volna meg ezt Gutenberg annak idején! Amikor még ólomlábon járt az idő.

Mégis valami görcs fogja a gyomromat. Murphy szelleme költözik belém: vajon hol csúszik egy kis porszem a fene nagy kompatibilitásba? Fog-e működni minden, flottul, gördülékenyen?

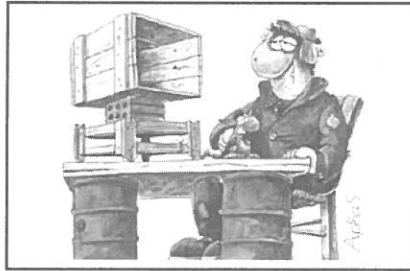
A nyomda csinos; korszerű gépek dohognak; emberek teszik dolgukat, a tördelőszobában még egy karton sört is látok. Míg a tördelő átmosolja a fájlokat, feltelepíti a fontokat, a gyomorgörcsömet hűsítőn meglocsolom egy szervezetemmel kompatibilis Amstellel.

Nézzük a monitoron a nyomásra előkészített oldalakat, az elvágólag összeigazított szöveget, az

aranyetszés szabályai szerint beillesztett képeket, a tipográfia harmóniáját.

Amikor próbaképpen kinyomtatunk egy oldalt, váratlanul beüt a krach: az ő és az ű betűk helyén kicsi, egyforma négyzetek állnak. Pedig a másik gépen tökéletes volt! Nosza, próbáljuk meg a betűtípus egy másik változatával, az eredmény: apró téglalapok. Egy harmadikkal: kalapos betűk. Egy negyedikkel: hullámos ékezetek.

Jó két órán keresztül mindent megpróbálunk: szakkönyveket bújunk, szakértőket hívunk fel telefonon, átbalogunk a szomszéd nyomdába konzultálni: minden hiába. Végül le kell cserélni a betűt valami hasonló típusra. Persze ez azzal jár, hogy

újra kell tördelni a teljes szöveget. 4-5 órába kerül, mire elkészülünk.

Egy kis porszem, ami a gépezetbe került, összedöntötte ezt az egész felcserélhető, pótolható, csereszabatos, kompatibilis világot.

Két karakternyi ostoba hiba, rádöbentett arra, milyen sebezhető, védtelenek is vagyunk a rafináltan kitalált, szabványosított rendszerben, ahol egy csorba Lego is mindent tönkretesz: összeomlik a tipográfia, zagyvává, érthetlenné válik az emberi szó. A protokollok szétesnek, a szabványok elenyésznek, s a Lego-világot lassan befedi a por.

Csak a remény marad csereszabatos: a remény egy valóban szép és új világban, mely valahol mélyen a lelkünkben naponta megszületik, ám nem vesszük észre sohasem...

F.A.

ZSIRAI LÁSZLÓ

Egyetlen dal

Jöttem az úton,
mely messze-messze
minden hű embert
elvezetne
- egyforma módon -
úgy reggelente,
ahogyan késő
estelente.

Nem jöttem mással,
mint szép szavakkal
málházott szürke
szamarakkal,
s egy dal kísért csak
fáradhatatlan
szívemből szólva
lankadatlan.

Egyetlen dal, mi
a tengermélyben
éppen úgy szól, mint
hegyvidéken.
Egyetlen dal, mit
szelíd bilincsből
örökké fogva
tart az Isten.

Szeretet viszi
a lépteimben,
áramoltatja
génjeimben,
énekelteni
víg végtelenben,
érezkelteni
életemben.

HÍREK RÖVIDEN

Fellebbezés után bírósági kereset

Az Országos Környezet- és Vízügyi Főfelügyelőség helybenhagyta a Közép-Duna-völgyi Környezetvédelmi Felügyelőség KF: 1971-8/2004. számú, a Levegő Munkacsoport által megfellebbezett határozatát, mellyel megadta a környezetvédelmi engedélyt a Pest Megyei Állami Közútkezelő Kht. részére a 10. sz. főút 11+200 - 15+200 km. sz. szakaszának kiépítésére, fejlesztésére. A Levegő Munkacsoport ezért keresettel fordult a Fővárosi Bírósághoz kérve, hogy semmisítse meg a Főfelügyelőség határozatát és kötelezze új eljárás lefolytatására.

A Fővárosi Bírósághoz benyújtott keresetlevél itt olvasható. http://www.levego.hu/kiadvany/kozl_bp/10ut_kereset.pdf
(További információk a 13. oldalon.)

Pedagógusok kitüntetése

A magyar kultúra napja alkalmából az oktatás és nevelés területén kiemelkedő tevékenységük elismeréseként 77 pedagógus vehetett át díjakat Magyar Bálint oktatási minisztertől január 17-én Budapesten.

Nagy örömünkre szolgál, hogy a díjazottak között három pilisvörösvári pedagógust is köszönhetünk:

Németh László-díj: *Koós Ferenc* tanár, igazgatóhelyettes.

Karácsony Sándor-díj: *Albel Attiláné* tanítónő.

Éltes Mátyás-díj: *Mesés Sándorné* gyógytornász.

Szintén gratulálunk *Dely Zoltánné* és *Kárpáti Jánosné* tanítónőknek, akik aranykatedráljában részesültek.

Hivatalos átadás előtt

Nagy örömmel vették birtokukba a gyerekek a kibővült és megszüpült Szabadság úti óvodát. A Szent István utcai óvodából érkezett gyerekek is gyorsan hozzászoktak új otthonukhoz. A hivatalos átadás még késik, mivel a bútorzat még nem teljes, főleg

székek, asztalok hiányoznak. A bútorok nagy részét vörösvári iparosok készítették. A hivatalos átadásról, amely februárra várható, képes tudósításban számolunk be.

Pótmunkák a gimnáziumban

Még mindig fűrés-faragás, kopácsolás halatszik a gimnázium új épületszárnyából. Az építők jelenleg a javításokat és a pótmunkákat végzik. Egy január eleji szélvihar megtépázta a tetőt, lesodorva a frissen felrakott zsindelek egy részét. Az építőknek először ezt kellett kijavítaniuk. Folyik a lift és a tűzoltóság által utólag kötelezővé tett tűzzáró ajtók beszerelése. A hivatalos átadás februármárciusra várható.

A költségvetés elfogadása előtt

A képviselő-testület várhatóan újságunk nyomdai munkálatai idején fogadja el a város költségvetését. A büdzsé összeállítását ebben az évben megnehezíti, hogy a legkedvezőbb esetben is közel 10 millió forinttal kevesebb állami normatíva-juttatásra számíthat az önkormányzat, miközben a személynél jövedelemadó helyben maradó része csupán 5 millió forinttal emelkedik. Az SZJA-kiegészítés várható összege is csökken 10 millió forinttal.

A költségvetés sarokszámait – várhatóan – februári számunkban tudjuk közzétenni.

Álljunk meg egy szóra

Grószné Krupp Erzsébet polgármesterrel

– 2005. első jelentős városi eseménye a gröbenzellai partnerkapcsolati látogatás volt. Ön szerint mi jellemzi majd a településeink közötti együttműködést az elkövetkező időkben?

– Biztos vagyok benne, hogy továbbra is magas hőfok jellemzi majd kapcsolatainkat. Erről győztek meg a január 13-i közös képviselő-testületi ülés emelkedett és derűs pillanatai, valamint a Dieter Rubenbauer polgármesterrel és delegációja tagjaival másnap folytatott megbeszélés, amelyen felvázoltuk az együttműködés ez évi programját. Számos kulturális és sporteseményt fogunk szervezni: foci- és kézilabdameccseket, futóversenyt, kiállításokat, színházi előadásokat. Július első hetében Gröbenzellben, szeptember utolsó hetében, a szüreti multság idején pedig Vörösváron fogjuk megerősíteni a 15 évvel ezelőtt megkötött partnerkapcsolatot.

– Gröbenzelltől az elmúlt évtizedekben nemcsak baráti szavakat, de jelentős anyagi segítséget is kaptunk. Ez a korszak azonban véleményem szerint véget ért: a jövőben inkább közös projektekben kellene gondolkodni...

– Úgy gondolom, ettől német barátaink sem zárkoznak el. Rubenbauer úr például márciusban újra ellátogat hozzánk, és megtekinti a balatonfenyvesi tábort. Elképzeléseink szerint alkalmassá lehetne tenni a tábort cse-reüldtetések megszervezésére. Német barátaink jelezték, hogy az ehhez szükséges felújításokban is szívesen részt vennének.

– A balul sikerült népszavazás után kialakult hisztérikus hangulatban nagy jelentősége van annak, hogy meg tudjuk-e tartani, illetve erősíteni tudjuk-e erdélyi kapcsolatainkat?

– Kapcsolataink töretlenek, mind Mikefalva, mind Borszék polgármesterét megfogom hívni a szeptemberi partnerkapcsolati ünnepségre.

– Rieder úr és Rubenbauer úr is büszkén mondta, hogy Gröbenzell gyermek- és családbarát település, sokat áldoztak az elmúlt években óvodák építésére, most pedig a bölcsődei férőhelyek kialakítása foglalkoztatja őket. Mintha csak Vörösvárról beszéltek volna...

– Valóban nekünk is szívügyünk az óvodai ellátás javítása és bölcsőde építése. Hamarosan ünnepélyes keretek közt hivatalosan is átadjuk a kibővített Szabadság úti óvodát, a Zrínyi és a Széchenyi utcai óvodában pedig ebben az évben kicseréljük az elavult nyílászárókat. További feladatunk a Rákóczi utcai óvoda homlokzatának és tetőzetének felújítása, s szeretnénk megterveztetni az idén a bölcsődét is.

– Iskoláinkban lesznek-e felújítások, bővítések?

– Természetesen a nagyobb gyermekekre is kell gondolnunk: tervek készülnek a Templom téri iskola tetőzetének felújítására és pályázni fogunk állami támogatásra az építkezés megvalósítására.

– Megkezdődik-e a zeneiskola bővítése, amelyre 50 millió forint keretösszeget szavazott meg korábban a képviselő-testület?

– Sajnos úgy tűnik: ez az összeg nem lenne elegendő a tervezett bővítésre. A legolcsóbb árajánlat is meghaladja a 70 millió forintot. A képviselő-testületnek újra döntenie kell: akár az építkezés megkezdéséről, akár más ésszerű megoldásról.

– A költségvetés tervezete továbbra is számol a szabadidő-központtal. Ezek szerint nem mondtak le róla a képviselők?

– Így igaz: az ingatlanértékesítésekből befolyt összegek változatlanul a szabadidő-központra vannak elkülönítve. Határozottan az a véleményem, hogy erre az intézményre igen nagy szükségünk van. Első ütemben az uszoda megépítését kell szorgalmaznunk. Az eddig megvásárolt területen ez megvalósítható. A következő ütemben azután megépíthetnénk a több célú csarnokot, és így tovább...

– Addig is azonban legalább részben fel kellene újítani a kultúrházat. Legalább a mellékhelyiségeket, mert azok szégyellni valóak...

– Véleményem szerint a Kábeltévé eladásból származó összegből megoldható a vízszelvények felújítása, de őszintén szólva: csodát művelne egy alapos takarítás is...

– A Kábeltévéről jut eszembe: hogyan fogadta a Fibernet a képviselő-testület legutóbbi, novemberi határozatát, amelyben 3500 Ft/m egyszeri megváltási díjra kötelezték a céget a légkábellek kiépítéséért?

– A Fibernet az önkormányzat minden feltételét elfogadta és építési engedélyt kért a hálózat-felújítás megkezdésére.

– Mennyi pénz jut az idén útépitésre?

– Mintegy 50 millió forint értékben építünk az idén utakat, ez az összeg azonban több is lehet, ha sikerül pályázati úton támogatást nyernünk.

– Továbbra is viacolor burkolatot kapnak az utcák?

– Amikor először jártam Gröbenzellben, büszkén mondtam Rieder úrnak, hogy mi is elkezdtek az útépitést Vörösváron. Amikor megtudta, hogy aszfaltozásról van szó, meg-

jegyezte, hogy ők viszont éppen most kezdik felbontani azokat az utakat, amiket első polgármestersége idején építettek, és környezetbarát anyagokkal cserélik fel az aszfaltot. A polgármester úr akkor megjósolta, hogy tíz évben belül mi is követni fogjuk a példájukat. Igaza volt... De a kölcsönösség jegyében van, amiben ők követnek minket: a gröbenzellai delegációnak nagyon tetszett városunk karácsonyi díszvilágítása, azt tervezik, hogy a miénkhez hasonlókat alakítanak ki náluk, és ehhez a világítótesteket valószínűleg Magyarországon fogják beszerezni.

– Ha már az utaknál tartunk: hogyan kommentálja azt a tényt, hogy a Levegő Munkacsoport bíróságon támadta meg az új 10-es út Solymárig tartó szakaszának környezetvédelmi engedélyét? Ezzel akár évéig is hátráltatni tudják az építkezés elkezdését.

– Rendkívül nagy a kockázata annak, hogy ha az építkezés most nem kezdődik el, akkor elvész az Európa Bank által folyósítandó hitel is. Ezért az elmúlt napokban tárgyalásokat folytattam dr. Frajna Imre országgyűlési képviselővel, a környező települések polgármestereivel, valamint a Pemák vezetőivel a kialakult helyzetről. Egyetértettünk abban, hogy minden követ meg kell mozgatnunk annak érdekében, hogy a Levegő Munkacsoport ne tudja megakadályozni a küszöbön álló építkezést. Véleményünket az országos sajtóban is erőteljesen megjelenítjük, hogy kiáltásunk eljusson mindenkihez. Ha kell, a vörösvári polgárok segítségét is kérni fogjuk. Ha kell, demonstrálni fogunk. Nem hagyjuk magunkat: határozottan fel fogunk lépni a Levegő Munkacsoport emberellenes tevékenysége ellen.

– A képviselő-testület rövidesen elfogadja a város 2005. évi költségvetését, jut-e elég pénz mindenre?

– Annak ellenére, hogy ebben az évben csökkenő állami normatívákkal kell számolnunk, minden intézményünket működtetni tudjuk majd és a tervezett fejlesztéseket is meg fogjuk valósítani. Tovább javítottuk intézményeink műszaki állapotát, és a kultúra és a sport terén is előre léphetünk. Ennek érdekében 5 millió forint keretet állítottunk be az Oktatási Bizottságnak és 15 millió forintot a Sport és Rekreációs Bizottságnak a költségvetési rendelet tervezetében. Az összeg felhasználásáról a bizottságok javaslatai alapján a képviselő-testület dönt. Remélem, képviselő-társaim támogatni fogják ezt az elképzelést.

– Polgármester asszony, mit vár ettől az évtől, s mit üzen ez évi első interjújában a város polgárainak?

– Remélem, minden nehézség ellenére 2005. sikeres évünk lesz. Azt kívánom mindenkinek, teljesüljenek elvárásai, érje el a maga elé kitűzött célokat. A családi vállalkozások biztonságosan tudjanak működni, ne kelljen félni a multinacionális cégek térnyerésétől, legyen mindenkinek a megélhetését biztosító munkahelye. Azt kívánom mindnyájunknak: ebben az évben is gazdagodjunk nemcsak anyagiakban, de szellemi javakban és lélekben is.

Helyi adók Vörösváron

Gépjárműadó

A gépjármű minden megkezdett 100 kilogrammja után 1200 Ft/év adót kell fizetni.

Építményadó

Az adó mértéke 300 Ft/m²/év. A mezőgazdasági külterületen lévő gazdasági épületek 25%-os mentességben részesülnek.

(Építményadó fizetésére kötelezett mindazon adóalany, akinek Pilisvörösvár üdülterén kívül akár belterületen, akár külterületen a lakás fogalmi körébe nem tartozó építménye van: raktár, műterem, üzlet, műhely, iroda, garázs, mezőgazdasági külterületen lévő gazdasági épület, egyéb építmény.)

Idegenforgalmi adó

Mértéke:

30 m²-ig 500 Ft/m²/év
30-45 m²-ig 650 Ft/m²/év
45 m² felett 800 Ft/m²/év

(Az idegenforgalmi adót üdülésre, pihenésre alkalmas, nem lakásnak minősülő épületek után kell fizetni.)

Helyi iparűzési adó

Az iparűzési adó mértéke az adóalap 1,4 %-a.

Vállalkozók kommunális adója

Mértéke 2000 Ft/fő/év.

(Az adót a vállalkozók saját maguk és az alkalmazottaik után kötelesek fizetni.)

Összeállítottuk: *Aszt Ferenccé*
adóügyi főelőadó tájékoztatása alapján

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondok köszönetet azoknak a vendéglátóknak, akik a gröbenzelli delegáció elszállásolásában segítségünkre voltak: Botzheim Mátásnak, Bruckner Katalinnak, Krupp Istvánnak, Müller Jánosnak, Müller Mártonnak, Sörös Jánosnak és Spiegelberger Jánosnak.

Továbbá köszönetet szeretnék mondani azoknak, akik elfogadták meghívásomat és 2005. január 13. napján részt vettek a képviselő-testületi ülésen és az azt követő ünnepségen, hozzájárulva ahhoz, hogy dr. Bernd Rieder gröbenzelli polgármestert méltó módon búcsúztassuk el.

Grószné Krupp Erzsébet
polgármester

A Polgármesteri Hivatal felhívása

Január 1-jétől az elsőfokú adóhatóság határozata ellen benyújtott fellebbezés és az adóhatóságnál indított eljárások illetékét nem illetékbélyeggel kell leróni, hanem a következő számlaszámon kell befizetni:

11742245-15390101-03470000

Az illeték feladásához szükséges csekket a Polgármesteri Hivatalban lehet kérni (10-es szoba).

Ügyfélfogadás a Polgármesteri Hivatalban

H.: 13-16 óráig
Sz.: 8-12 és 13-17 óráig

Telefon: 330-233

Tájékoztató a Képviselő-testület határozatairól

2004. december 16.
rendkívüli ülés

Határozatok: 251-258/2004. (XII. 16.) Kt. sz.
Rendelet: 17/2004 (XII. 20.) Kt. sz.

Szerkesztői megbízás

A Képviselő-testület változatlan feltételek mellett megbízta *Fogarasy Attilát*, a Vörösvári Újság január havi megjelentetésével kapcsolatos felelős szerkesztői feladatok ideiglenes ellátásával.

251/2004. (XII. 16.) Kt. sz. határozat – 10 igen szavazattal.

Igazgatók kereset-kiegészítése

A Képviselő-testületet úgy döntött, hogy *Hoós Sándor*, *Breierné Kalmár Éva*, *Fogarasy Attiláné* és *Giriczné Taksz Mariann* intézményvezetők részére a 2005. évben a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 77. §-a alapján kereset-kiegészítésként havonta alapilletményük 30 %-ának megfelelő összeget biztosít.

252-255/2004. (XII. 16.) Kt. sz. határozatok – mindegyik 10 igen szavazattal.

Pályázati önrész biztosítása

A Képviselő-testület a Szabadság Úti Óvoda bővítésére a Pest megyei Területfejlesztési Tanácstól elnyert pályázati összeg önrészét, 108.122.679 Ft-ot a 2004. évi költségvetési rendeletében biztosította.

256/2004. (XII. 16.) Kt. sz. határozat – 10 igen szavazattal.

Ingtatlanok értékesítése

A Képviselő-testület úgy döntött, hogy az önkormányzati ingatlanok értékesítéséhez ingatlanforgalmazó segítséget nem kívánja igénybe venni.

257/2004. (XII. 16.) Kt. sz. határozat – 7 igen, 1 nem és 2 tartózkodás szavazattal.

Támogatás felosztása

A Képviselő-testület úgy döntött, hogy a 239/2004. (VIII. 16.) kormányrendelet alapján biztosított 7.332.000 Ft összegű vissza nem té-

rítendő támogatást az általa fenntartott költségvetési szervek közalkalmazottainak egy összegű kereset-kiegészítésre az alábbiak szerint biztosítja:

Intézmények	Ker. kieg.	Járlék	Összesen
Gradus Óvoda	175 000	56 000	231 000
Német Nemzeti Óvoda	552 060	176 659	728 719
Ligeti Cseperedő Óvoda	586 330	187 626	773 956
Német Nemz. Ált. Iskola	692 830	221 706	914 536
Templom Téri Ált. Iskola	1 306 890	418 205	1 725 095
Cziffra György Zeneiskola	246 290	78 813	325 103
Összesen	3 559 400	1 139 009	4 698 409
Részben önálló intézmények	1 995 340	638 511	2 633 851
Mindösszesen:	5 554 740	1 777 520	7 332 260

258/2004. (XII. 16.) Kt. sz. határozat – 10 igen szavazattal.

Egyéb:

Pilisvörösvár Város 17/2004 (XII. 20.) Kt. sz. rendelete a költségvetésről szóló 162004 (I. 28.) Kt. sz. rendelet módosításáról.

Összeállította: *F. A.*

Gröbenzelli delegáció Vörösváron

Dr. Bernd Rieder elkészönt –
Dieter Rubenbauer bemutatkozott

Január 12-én partnerkapcsolati delegáció érkezett Gröbenzellből Pilisvörösvárra. A látogatás alkalmat adott arra, hogy dr. Bernd Rieder, testvértelepülésünk eddigi polgármestere hivatalosan elkészönjön és Dieter Rubenbauer, a tavaly szeptemberben megválasztott új polgármester bemutatkozzék. A polgármestereket elkísérte Walter Strauch alpolgármester, Klaus Coy önkormányzati képviselő, a partnerkapcsolatok referense, Rudi Ulrich jegyző, Ludwig Nadasi, a Német-magyar Egyesület elnöke, valamint Waltraude Schramm-Möller elnökhelyettes asszony.

A delegáció tagjai vörösvári önkormányzati képviselők társaságában másnap délelőtt Budapestre utaztak, ahol megtekintették a Nemzeti Színházat, a Budai várat, a Nemzeti Galériát és a Sándor-palotát.

Este hat órakor a zeneiskola koncerttermében a gröbenzelli és a pilisvörösvári önkormányzati képviselők közös testületi ülést tartottak, amelyre hivatalosak voltak városunk díszpolgárai, Pilisvörösvárért emlékművesei, intézményvezetői, egyesületi vezetői, az önkormányzati bizottságok külsős tagjai, valamint a német nemzetiségi kisebbségi önkormányzat képviselői is.

Grószné Krupp Erzsébet polgármester köszöntötte az ülés résztvevőit, majd meleg szavakkal méltatta lekészönt polgármestertársának, Pilisvörösvár díszpolgárának, dr. Bernd Riedernek elévülhetetlen érdemeit a két település közötti testvérkapcsolat kialakításában és magas szintű ápolásában.

– Azt, hogy ma jó barátként, testvérként köszönhetjük egymást, az az ő nyitott személyiségéből, barátságos, kapcsolatkereső

természetéből fakad, mellyel mindnyájunkat lenyűgözött – mondta a polgármester asszony. – Több intézményünket segítette magánemberként pénzadománnyal, és meghatározó szerepet játszott abban, hogy a gimnázium jelentős támogatást kapott a Bajor Szabadállamtól. 1996-ban ezért Pilis-

vörösvár önkormányzata díszpolgári címet adományozott neki. Meg vagyok győződve arról, hogy most csak polgármesterként köszön el tőlünk, és személyes kapcsolataink tovább élnek a jövőben is.

Grószné Krupp Erzsébet polgármester szívélyes szavakkal köszöntötte Dieter Rubenbauer polgármester urat, és kifejezte reményét, hogy a két település kapcsolatai a következő években is példamutatóak lesznek.

Ezután Dieter Rubenbauer emelkedett szólásra, aki 2004. december 13-án vette át a stafétabotot elődjétől. Tolmácsolta a gröbenzelli polgárok üdvözlését és jókíván-

ságait és röviden bemutatkozott a vörösváriaknak.

Dr. Bernd Rieder szokásához híven magyar nyelvű beszéddel készült, amit utolérhetetlen eleganciával és humorral olvasott fel. Elmondta, milyen izgalmas volt számukra 1989-ben egy, a vasfüggönyön túli német településsel kapcsolatot teremteni. A Gröbenzell és Pilisvörösvár közötti kapcsolat példát mutat a népek közötti barátság, jó viszony elérésében.

Rieder úr név szerint fel is sorolta mindazokat a gröbenzelli és vörösvári polgárokat, akik a partnerkapcsolat létrejöttében szerepet játszottak.

A lekészönt polgármester a vörösváriak bizalmába ajánlotta utódát, Rubenbauer urat, akit így jellemzett: „fiatal, dinamikus és kreatív személyiség”.

Dr. Bernd Rieder e szavakkal fejezte be beszédét: – Köszönöm a barátságot és a bizalmat. Nagy kitüntetés, nagy megtisztetés a számomra, hogy Pilisvörösvár díszpolgára

lehetek. Éljen a magyar-német barátság!

A polgármesterek beszédei után Kalmár Ildikó, a gimnázium tanára mondott köszönetet Rieder úrnak a Bildungszentrum létrejöttéhez nyújtott segítségéért, majd Sax László, a Német Nemzetiségi Önkormányzat elnöke köszöntötte a lekészönt és az új polgármestert.

A közös képviselő-testületi ülés után a vendégek állófogadáson vettek részt a gimnázium ebédlőjében.

A német delegáció tagjai január 14-én délután utaztak el Pilisvörösvárról.

E. A.

A Német-Magyar Egyesületről

Januári vörösvári látogatásukkor arra kértük Ludwig Nadasi elnököt és Waltraude Schramm-Möller alelnök asszonyt, hogy beszéljenek nekünk a gröbenzelli Német-Magyar Egyesület (Deutsch-Ungarischer Verein) tevékenységéről.

Az egyesületről a következőket tudtuk meg:

Az egyesület 1989-ben alakult azzal a céllal, hogy elősegítse a Gröbenzell és Pilisvörösvár közötti hivatalos kapcsolatok elmélyülését. Kezdetben szinte kizá-

rólag önkormányzati képviselők voltak a tagjai. Később mások is bekapcsolódtak a munkába.

Az egyesület az elmúlt 14 évben találkozókat, kulturális és sportrendezvényeket, diákcsereket szervezésével járult hozzá a két település közötti baráti viszony kialakításához. Nevezetesen például a 2000-ban általuk megszervezett Gröbenzell-Pilisvörösvár kerékpártúra.

Az egyesület tagjai manapság is havonként egyszer összejönnek és valamilyen Magyarországgal kapcsolatos témával foglalkoznak. (Januárban például magyar táncestet rendeznek, februárban pedig felolvasóest lesz történelmi témájú írásokból.)

Ebben az évben az egyesület által szervezett diákcsere-program keretében a Vársár téri iskola 25 hetedik osztályos tanulója utazik ki egy hétre Gröbenzellbe.

Ludwig Nadasi – aki Nádasi Lajosként 1962-ben vándorolt ki Németországba – 1999-ben lett az egyesület elnöke.

Az elnök úr elmondta, hogy program szerint a vörösvári táncegyüttest is meghívják, valamint sporttalálkozót is szerveznek. A rendezvények annak a jegyében zajlanak, hogy ebben az évben ünnepeljük a partnerkapcsolat 15 éves évfordulóját.

E. A.

Az egyesület honlapja elérhető a következő Internet-címen: www.duv.de

Elöttem az utódom – párhuzamos interjúk

Dr. Bernd Rieder

61 éves. Münchenben szerzett jogi doktorátust. 1972-től 1980-ig a közigazgatásban dolgozott, legutolsó munkahelye a Bajor Kultuszminisztériumban volt. 1973 óta lakik Gröbenzellben. Három felnőtt fia van.

1980 decemberében választották meg először Gröbenzell város polgármesterének. Tisztségét 24 éven keresztül, 4 választási cikluson át látta el. A választásokat mindig jelentős fölényrel nyerte.

1996 óta Pilisvörösvár díszpolgára. Hobbijai: hegymászás, tenisz és más sportok, zene, irodalom, színház, bélyegyűjtés.

– Rieder úr, ismer-e polgármester társai között olyat, aki Önhöz hasonlóan közel negyed évszázadon át viselte ezt a hivatalt?

– Fürstenfeldbruck körzetében, amelyhez Gröbenzellen kívül még 22 település tartozik, én voltam a második „legidősebb” polgármester. A pálmát egy olyan polgármester társam viszi, akit 30 éven keresztül választottak mindig újra.

– Az elmúlt 24 évben egyszer sem gondolt arra, hogy állást változtasson?

– Lehetőségem lett volna arra, hogy a körzeti elnökké lépjek elő vagy hogy parlamenti képviselő legyek, de egyiket sem vállaltam el, mert itt akartam maradni Gröbenzellben és a városomat akartam szolgálni.

– Melyik volt polgármestersége legnehezebb időszaka?

– A legnehezebb az első 2-3 év volt, amikor meg kellett tanulnom, hogyan működik ez a közösség, mik a valódi problémái, s ki kellett ismernem az embereket, hogy ki az, aki csak beszél, és ki az, akire számítani lehet a munkában.

– Melyik volt a legnehezebb időszak a város életében?

– Gröbenzell nagyon fiatal város, hisz még csak 52 éves. A legnehezebbek nyilván a megalakulás utáni évek voltak. Meg kell azonban mondanom, most is elég nehéz időszakot élünk meg a németországi recesszió miatt. A bajor települések szinte mindegyike pénzügyi problémákkal küzd. Nagy a munkanélküliség, és az adótörvények nagyon megszigorodtak. Az állam sokkal több terhet ró a településekre, mint korábban, anélkül, hogy pénzt is adna mellé. Ezért sok település eladósodott. Büszke vagyok arra, hogy mindezek ellenére úgy tudtam átadni a város vezetését fiatal kollégámnak, hogy a pénzügyi egyenlegünk 900 000 Euró pluszt mutat.

– Mire emlékszik vissza a legszívesebben az elmúlt 24 évből?

– Napokba tellene, mire ezt elmesélném... Röviden azt mondanám: a legszebb az, ha embereken segíteni tudunk, ha átérzzük problémáikat, őszinte kapcsolatot tudunk velük teremteni. Polgármesterként nagyon sokat tehettem az emberekért, és ez őszinte örömmel tölt el. Jó érzés látni az elért eredményeket. Hogy egyetlen példát mondjak: Gröbenzellben kilenc óvoda van, minden három év feletti gyermek óvodába járhat, az pedig egyáltalán nem jellemző Németországra. Polgármesterségem alatt hét óvodát építettünk, és erre nagyon büszke vagyok. Gröbenzellről igazán el lehet mondani, hogy család- és gyermekbarát település.

– A pénzügyi helyzet szigorodása a partnerkapcsolat terén azt jelenti-e a számunkra, hogy ezentúl kevésbé számíthatunk olyan nagylelkű anyagi támogatásokra, mint ami az elmúlt tizennégy évet jellemezte?

– A partnerkapcsolatban eddig sem a pénzügyi támogatás volt a meghatározó, hanem az emberi kapcsolatok.

– Végleg visszavonul-e most a közéletől vagy vállal-e még feladatokat?

– Úgy tervezem, egy éven át semmilyen feladatot nem válllok el. 24 év polgármesterség alaposan megviseli az embert. Ki kell pihennem magam, meg kell találnom a belső egyensúlyom. A politikából végleg kivonulok, de az egy év elteltével nagyon szívesen vállalnék szociális jellegű feladatokat.

Dieter Rubenbauer

33 éves. Münchenben született. 13 éve él Gröbenzellben.

Érettségi előtt egy évig ösztöndíjas-ként az Egyesült Államokban tanult. A középiskola elvégzése után 12 éven át szolgált a légierőnél. 1996-ban légi-közlekedés- és űrtechnikai mérnöki diplomát szerzett. Leszerelése után egy amerikai szoftvercégnél dolgozott.

1992-ben lépett be a CSU-ba (Keresztényszocialista Unió). 1999-től a CSU helyi szervezetének elnöke.

2001 óta tagja Gröbenzell önkormányzati képviselő-testületének (Gemeinderat), 2002 májusa óta a képviselő-testület CSU-frakciójának vezetője.

A 2004. szeptember 26-i polgármester-választáson a CSU jelöltjeként indulva 59,1 %-ot ért el. 2004. december 13. óta Gröbenzell polgármestere. (M megbízatása 6 évre szól.)

Nős. Gyermeke még nincs.

Kedvenc időtöltései:

futballozás, síelés, utazás, olvasás, bélyegyűjtés.

– Rieder úr azt mondta a vele készült interjúban, hogy polgármestersége legnehezebb időszaka az első 2-3 év volt. Ön is fel van készülve erre?

– Azt gondolom, eléggé fel vagyok készülve rá, miután 15 éve politikai tevékenységet is folytatok. Ifjúsági szervezetekben kezdtem, majd a legnagyobb német párt, a CSU helyi szervezetének lettem az elnöke. 2001 óta vagyok önkormányzati képviselő. A 2002-es választás óta a képviselő-testület legnagyobb frakciójának a vezetője lettem, amelybe mostanáig Rieder úr is tartozott. Az utóbbi két évben szorosan együttműködtünk egymással. A polgármester-választás után tíz héten át mindent közösen csináltunk, hogy zökkenőmentesen átvehessem az ügyeket. Politikai kérdésekben tehát teljesen járatos vagyok, és nagyon jól ismerem a polgármesteri hivatalban azokat az embereket, akikkel hosszú távon együtt kell dolgoznom, és ők is jól ismernek engem.

– Mi az ön polgármesteri filozófiája?

– Azért fogok munkálkodni, hogy Gröbenzell továbbra is család- és gyermekbarát település maradjon, folytasson kiegyensúlyozott gazdálkodást, ne legyenek adósságai, vonzó környezete legyen, továbbra is maradjon olyan város, ahol szívesen élnek az emberek.

– Az elhangzottak szellemében mi lesz a legfontosabb konkrét feladata ebben az évben?

– Gröbenzellben 590 óvodai férőhely van, ugyanakkor nem tudjuk kielégíteni a bölcsőde iránti igényeket. Ennek a helyzetnek a megoldása lesz ennek az évnek az egyik fontos feladata.

– Miért fontos önöknek a partnerkapcsolatok ápolása?

– Külföldi tartózkodásaim alatt megtapasztalhattam, mit is jelent a vendégszeretet. Mindenhol szeretettel fogadtak. Főleg a kisgyerekek életében fontos az, hogy megismerjék a vendégszeretetet, s hogy ezáltal megtanulják tisztelni más népek kultúráját, szokásait és gondolkodását.

– Milyen partnerkapcsolati programokat terveznek erre az évre?

– Szeretnénk az idén is sporttalálkozót szervezni. Tervezzük egy színjátszó csoport vendégszereplését és egy kiállítás megnyitását Pilisvörösváron, és diákcserre terén is szeretnénk előrelépni. Remélem, kapcsolataink a továbbiakban is gyümölcsözőek lesznek.

FA

(A szerkesztőség köszönetet mond Ságiné Sebők Magdolnának az interjú elkészítésében nyújtott segítségéért. – a szerk.)

A visszatérő kérdés:

Lesz-e szabadidő-központunk?

Vélemények, elképzelések egy visszavont határozat után

Az elmúlt két évben a Vörösvári Újság számos cikket szentelt a szabadidő-központ létesítéséről szóló elképzeléseknek: „Lesz-e szabadidő-központunk?” – „Álom vagy valóság?” – „Most vagy soha!” – „Visszavonhatatlanul: lesz sportkomplexum!” – sorjázanak a megjelent cikkek címei, hogy csak néhányat említsünk. Két év után úgy tűnik, ismét a kérdőjeles címek kerülnek előtérbe, mivel a képviselő-testület visszavonta a terület kisajátításáról szóló korábbi határozatát, tapasztalva a tulajdonosok elemi erejű felháborodását. A képviselő-testület ezek után tárgyalásokat kezdett a tulajdonosokkal annak érdekében, hogy telekcserevel vagy más módon az önkormányzat akkora összefüggő területhez juthasson a szóban forgó 097-es táblán, hogy azon felépíthető legyen a tervezett uszoda és sportszarnok. Hogy a tárgyalások sikerre vezetnek-e, még kétséges.

Elmúlt havi számunkban ismertettük Grószné Krupp Erzsébet polgármester véleményét a szabadidő-központtal kapcsolatban kialakult helyzetről és a továbblépés lehetőségeiről. Ez alkalommal további tényeket és véleményeket tárunk az olvasók elé.

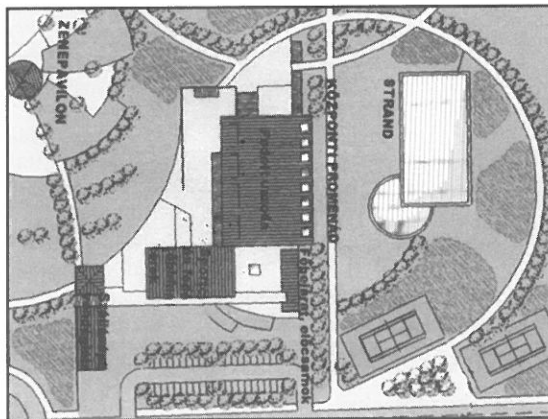
Rögtön szögezzük le, hogy a szabadidő-központ létrehozása városunkban nagy támogatottságot élvező, remek ötlet. A képviselő-testület 2003 januárjában egységesen 17 igennel szavazta meg a létrehozásáról szóló határozatot. A lakosság – a témában végzett közvélemény-kutatás eredményei szerint – különösen az uszoda létesítését támogatta lelkesen. A szabadidő-központ megvalósítására a 097-es tábla egy részén az önkormányzat elővásárlási jogot jegyeztetett be a Földhivatalnál. Ezt három hónappal később az egész táblára kiterjesztették. Az újabb elképzelés az volt, hogy a 097-es táblán egy városligetszerű, a szabadidő kultúralt eltöltésre alkalmas nagy közösségi teret hoznak létre különböző kulturális és sportintézményekkel. (Az elővásárlási jogot kiterjesztő határozatot két képviselő nem szavazta meg, mondván: a szabadidő-központ megvalósítható lenne a kisebb területen is.)

2003 folyamán megindult a szabadföldeken a telkek felvásárlása. A 27 hektár nagyságú 097-es tábla 97 telekből áll, ebből 3 volt eredetileg az önkormányzat birtokában közel 1 hektár összterülettel. A többi tulajdonos számát csak becsülni lehet, hiszen sok a résztulajdonos, akik egy telken osztoznak. A Műszaki Osztály minden ismert tulajdonost háromszor megkeresett levélben, s felajánlotta nekik, hogy az önkormányzat 700 Ft/m² áron megvásárolja a birtokukban lévő termőföld besorolású területet.

Múltak a hónapok, de az önkormányzat vételi szándékára 22 telek tulajdonosai mondtak csak igent. Kik azért, mert nagyon kellett a pénz, kik azért, mert a közösség ér-

dekében, az ifjúság egészséges jövőjéért úgy érezték, ezt meg kell tenniük, de beszélünk olyan tulajdonossal is, aki egyszerűen örült annak, hogy túladhata a telken, mert betegsége miatt már nem tudta művelni, és félt a büntetéstől a parlagon heverő földek miatt. (Ami egyébként a korábbi önkormányzat idején meg is történt, igaz, jogtalanul, és csak bíróságon tudta az igazát megvédeni.)

2004 derekán az önkormányzat összesen

6,1 hektár területtel rendelkezett (azaz a 097-es tábla 22 %-ával). Mivel ez a 6,1 hektárnyi (pontosan: 61 534 m²) rész nem alkot összefüggő területet, nem lett volna alkalmas a szabadidő-központ megvalósítására. A képviselő-testület ezért 2004 októberében határozatot hozott a további területek közé célú kisajátításáról. A képviselők közül ezt már csak 10-en támogatták, 5-en ellene szavaztak.

Azután, hogy ez a határozat megjelent a Vörösvári Újságban, az érintett 72 telek tulajdonosai összefogtak, hogy telkeik kisajátítását megakadályozzák. Bizottságot és szószólót választottak, s megkérték az egyik önkormányzati képviselőt, hogy tegyen előterjesztést a kisajátítási határozat visszavonásáról. A téma körülbelül 40 tulajdonos jelenlétében a december 2-i ülésen került napirendre. A képviselő-testület ezen az ülésen 11 igen, 5 nem és 2 tartózkodás mellett visszavonta a kisajátítási határozatot. (A kisajátítást korábban megszavazó 10 képviselőből tehát már csak 5-en tartották magukat eredeti döntésükhöz.)

A kialakult helyzetben minden azon múlik, hogy sikerül-e a tulajdonosoknak és az önkormányzatnak kompromisszumot kötni, és a tárgyalások során érvényt tudnak-e szerezni a közösség érdekeinek és az egyéni érdekeknek egyaránt. Mindnyájan tudjuk: ez nem lesz könnyű.

Bruckner Katalin képviselő, a Sport- és Rekreációs Bizottság elnöke mindenesetre továbbra is bizakodó, sőt eltökélt:

– Most nem sikerült átvenni az elképzeléseinket, de a városliget-koncepciót nem hagyjuk elveszni. Határozottan meg vagyok

győződve arról, hogy városfejlesztési szempontból csakis az egész területben szabad gondolkodni. Képviselő-társaim többségének is ez a véleménye, egyedül a módszert, a kisajátítást utasították el.

Remélem, a tárgyalások sikerre vezetnek majd, bár úgy látom, hogy a tulajdonosoknak egyelőre nem sikerült közös álláspontot kialakítaniuk a kérdésben. A közösségi és a magánérdek közötti ellentétet nagyon nehéz feloldani, erre lett volna alkalmas a kisajátítás. A legnagyobb baj az, hogy a tulajdonosok továbbra is arra számítanak, hogy majd építési telkek lesznek a mostani szántóföldek helyén. De tévednek. Az önkormányzatnak nem szabad hagynia, hogy ez lakóterület legyen. Előre kell gondolkodni, mindezt el kell követni azért, hogy ne egy zsúfolt városban éljenek majd unokáink. Remélem, hogy ezt előbb-utóbb a tulajdonosok is belátják, és sikerül megvalósítani eredeti elképzeléseinket. Én továbbra is bizakodó vagyok, s remélem, 2006-ra akár meg is kezdődhet a beruházás.

Szakszon József alpolgármester a szabadidő-központtal kapcsolatban kezdettől fogva minden döntéssel egyetértett, kivéve a kisajátítással. Többször javasolta, hogy üljenek le és tárgyaljanak a tulajdonosokkal.

– Véleményem szerint ez a terület alkalmas a szabadidő-központ létrehozására, nincs messze a városközponttól, ugyanakkor az itt megrendezett nagyobb szabású ünnepek nem zavarják a lakókat úgy, mint mostanság. Az egész területet továbbra is egységesen kell kezelni, és ennek szellemében kell tárgyalni a tulajdonosokkal. A kisajátítást ellenzem, szükségességéről legfeljebb akkor gondolkodnék el, ha a tulajdonosok túlnyomó többségével sikerülne megegyezni, de egy-két ember makacs ellenállása miatt kudarcba fulladhatna az építkezés.

Pándi Gábor képviselő, a város sportéletének kiemelkedő személyisége kezdetben megszavazta a kisajátítást, de látva az emberek tiltakozását, más megoldáson kezdett gondolkodni:

– Mint két pilisvörösvári sportegyesület elnöke, azok közé tartozom, akik a legtöbbit használják (használnák) a sportlétesítményeket. Vörösvárnak elemi érdeke, hogy ezek végre megépüljenek. A város ugyanakkor furcsa helyzetben van, hiszen meglehetősen kevés a rendelkezésre álló földterület. Ennek két fő oka van. Az egyik az, hogy a rendszerváltás előtt az akkori tanács eladta a jelenlegi kemping területét, amely ma nagyon hiányzik. A másik, hogy a rendszerváltás utáni első két önkormányzati ciklusban a város sajnálatos módon nem vásárolt elegendő földterületet a kárpótlások során.

A most tervezett beruházással kapcsolatban is ez okozza a legnagyobb gondot. Ettől függetlenül, képviselőként az első körben támogattam a jelenlegi tervet, hiszen a sportcsarnok és az uszoda is régi álmunk már. Sőt, a kisajátítási eljárás megkezdésével is egyetértettem, mert úgy gondoltam, ha az

emberek látják az önkormányzat szándékainak komolyságát, hajlandók lesznek eladni a földjeiket. De kiderült, hogy az érintettek többsége erősen tiltakozik ez ellen, mert el-tökélten ragaszkodnak a földjeikhez. Be kellett látnom, hogy más megoldást kell keresni.

Úgy vélem, hogy a leendő vörösvári szabadidő- és sportközpontot a vörösvári tavak mellett kellene megépíteni. Erről az elképzelésről szeretnék hamarosan részletesen is beszámolni. És még valamit: azokat, akik az önkormányzat hívó szavára hallgatva már eladták a földjeiket, mindenképpen kárpótolni kell, hiszen nem tehetnek erről a helyzetről. Ha a jelenlegi terveket nem tudjuk megvalósítani, ki kell dolgozni az érintettek kártalanításának módját.

A Pándi Gábor által elmondottakkal egybeeseng Várhegyi Ferenc sportriporter, szerkesztőnk véleménye:

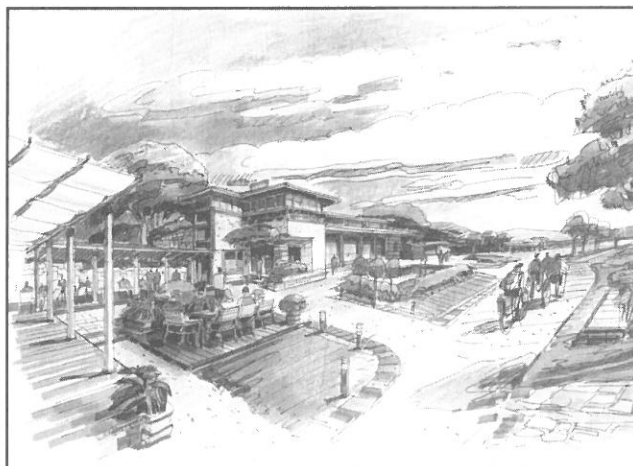
– Bárhogya is alakul a vörösvári sport- és szabadidő-központ sorsa, két dolgot szem előtt kell tartaniuk a döntéshozóknak. Az egyik, hogy a sportlétesítményeket meg kell építeni, mert a városnak nagy szüksége van rájuk. A másik, hogy azokat, akik erre a célra már eladták a földjeiket, egyetlen fillér kár sem érheti. Ez becsületbeli ügy. És egy magára valamit is adó önkormányzat kényes erre.

Wippenhauser Tamás, aki a december 2-i ülésen a tulajdonosok szószólója volt, hangsúlyozza, hogy ők is szeretnék, ha a szabadidőközpont létrejönne, de véleményük szerint ez sokkal kisebb területen is megvalósítható. A kisajátítás nem tartják megengedhető módszernek, s nem is értik, hogy vetődött fel a gondolata is.

– Erre a területre mindig is úgy tekintett mindenki, mint tartalék lakóterületre. A város egyszerűen nem is tud másfelé terjeszkedni. Az emberek nem így jogosan gondoltak ar-

ra, hogy ez is előbb-utóbb be fog épülni. Az önkormányzat által 1993-ban elfogadott Általános Rendezési Tervben a 097-es tábla fejlesztési területként szerepel, besorolása pedig tartalék lakóövezet volt. Ezt a besorolást 2001-ben az önkormányzat megerősítette, sőt kiterjesztette az alatt fekvő 095-ös táblára is.

A tavaly évi véglegesítés teljesen váratlanul érte minket. Bevallom őszintén, egyszerűen nem akartuk elhinni a szóbeszédet, hogy az önkormányzat tényleg elindítja a kisajátítási folyamatot. Amikor aztán elolvastuk az újságban a határozatot, nagyon meglepődünk, de világossá vált, hogy egységesen kell fellépniünk és a véleményünket határozottan el kell mondanunk az önkormányzat számára.

Ezen a területen sok olyan idős embernek van telke, akinek ez az egyetlen kis vagyona. Van, akinek a háború után mindenét elvették, s csak ez maradt meg neki. Ezt tudja egyedül örökölni hagyni a gyermekeinek. És ami mindig is magántulajdon volt, azt most a szabadon választott önkormányzat akarná elvenni?

Szerencsére a képviselő-testület józan belátással visszavonta a határozatot. Biztos vagyok benne, hogy a képviselők beígérték abba, hogy egy hosszán tartó pereskedés mindenkinek ártana. Most mindnyájunk közös érdeke az, hogy kialakítsunk egy összefüggő területet a szabadidő-központ megvalósítására. Ez kompromisszumok nélkül nem megy, és éppen ezért kérem tulajdonostársaim támogatását és józan megértését. Véleményem szerint egy kis jó akarral még a városliget is megvalósítható, ha azt nem észak felé, hanem északkelet felé próbálnánk kiterjeszteni a Házi-réti-patak irányába. Szeretnénk, ha a képviselő-testület megfontolná ezt az elképzelést is...

Indulatok, vélemények, elképzelések és ábrándok kavarnak egy valaha tán megvalósuló, most még csak papíron létező városliget és szabadidő-központ körül. Hosszú tárgyalások, nehéz egyeztetések előtt állnak az ügyben közvetlenül érintettek. Csak győzők higgadsággal és józan ésszel... – aggódik magában a szerkesztő. – És a város? A polgárok ezrei, kiket ugyan se vagyoni, se érzelmi szálak nem fűznek ehhez a 27 hektár szántóföldhöz, de szeretnék egészséges életmódra, sportolásra, úszásra szoktatni gyermekeiket – ők vajon miért hallgatnak, miért nem türelmetlenek vagy csalódottak? Tán csak nem azért, mert mesének hitték eddig is az egészet, ugyanúgy, mint az új 10-es útról szőtt csalfa mítoszokat?

Fogarasy Attila

És mégis kinek az érdeke?

Egy újságban a közelmúltban megjelent cikk címe: „A következmények nélküli ország”.

Azt, hogy az újságíró nem tévedett a fenti megállapításnál, senki nem vitatja, hiszen mindannyian tapasztalhattuk már saját életünkben ezt a jelenséget. Jó példák erre a büntetőeljárások 8-10 évig húzódo perci, melyek közben – és gyakran utána is – a bűnösök vidáman élnek pazar életüket. Eközben a törvénytelenséget elszennvedők minden lehetséges fórumon próbálják a törvényes utat járni, többnyire hiába...

A demokráciára, a hitelességre, a törvények betartására egyelőre még várni kell.

De térjünk vissza a tárgyhoz, a következmények nélküli sorozatos hibákhoz!

Az elmúlt évben a HÍR TV nyerte el a Prima Primissima díjat objektív, kiegyensúlyozott műsorszolgáltatásáért. A csatorna műsorait országsszerte megkedvelték, akárcsak itt, Pilisvörösváron. Állításuk szerint sokan családi, társadalmi programjaikat is a csatornán sugárzott kedvenc műsoraikhoz igazítják. Elszomorító jelenség, hogy a HÍR TV adása Pilisvörösváron gyakran napokig szünetel „Channel locked” felirattal, cserbenhagyva hűséges né-

zőit. A lakosok eleinte finoman, telefonálva, levelet írva kérték a Fibernet Kommunikációs Rt. ügyfélszolgálatát, hogy adjanak magyarázatot a napokig tartó adásszünetekre. A válaszok elutasítóak voltak, ők nem mulasztottak, nem központi a hiba stb...

Felvetődik a kérdés, ki van kiért; úgy tudjuk, hogy a műsorszolgáltató van a nézőkért és nem fordítva. Egy valamit magára adó „jó nevű” cég nem hagyhatja cserben előfizetőit. Anál is inkább a nézők kedvében kellene járni, mivel az előfizetési díjat bátran emelik évről évre.

Karácsonykor három napig az üres kék színnel képernyő előtt ülhetek a Hír TV nézői, mely újabb felháborodást váltott ki a vörösváriak körében, nem túrva a további packázást.

A szolgáltató újabb kifogása az volt, hogy a két ünnep alatt a Kultúrház zárva volt és a szerelők nem tudtak bejutni, de amúgy sem dolgoznak ünnepnapokon. A nézők azt kérdezik, mi lenne, ha megtagadnák a díjfizetést vagy a műsormentes napokat levonnák a számlából?

Előbb-utóbb megjelenik egy konkurens cég, amely nem fog vonakodni attól, hogy a hibát azonnal kijavítsa.

Mi mindenesetre szeretettel várjuk!

Dr. Gábeli Zoltánné

Bevásárlóközpont az Angoltemetőnél

Régészeti feltárás folyik solymári területen, a katonai temető mögött. A régészek úgynevezett leletmentést folytatnak, mivel a területen bevásárlóközpont épül. Ennek érdekében már megkezdődtek a szakhatósági egyeztetések is. Enczmann László, Solymár polgármestere szerint ha minden jól megy, őszre megnyílnak az áruháza.

A polgármester úr a Solymári Hírmondóban neki feltett kérdésre, mely szerint az Auchan nyit-e áruháza Solymáron, így válaszolt: „A beruházó képviselőjével úgy egyeztünk meg, hogy az építési tervek benyújtásáig nevüket nem hozzuk nyilvánosságra.”

(Forrás: Solymári Hírmondó, 2004. november 17.)

Szám (la) háború

A Pilisvörösvári Vízművek Rt. 2004. július 31-ével átvette a szennyvíztisztító-telep és a szennyvízcsatorna-hálózat üzemeltetését és ezzel együtt a szolgáltatás számlázását az azóta megszűnt Városgondnokságtól. Az illetékesek már ekkor elmondták: előfordulhat, hogy az önkormányzat által utójára kiküldött számla és a Vízművek által kibocsátott számla egyszerre érkezik meg a tulajdonosokhoz.

Nos ezt azóta a vörösváriak nagy része tapasztalhatta is. Sőt, miközben a Vízművek folyamatosan küldi ki a számlákat a 2004. augusztus 1-jétől mért vízfogyasztás alapján (a Vízművek a DMRV-től kapja meg az adatokat), vannak olyan fogyasztók, akik még most sem kapták meg az önkormányzattól a 2004. első félévére vonatkozó számlákat. Mivel a számlázás az utcanévek betűrendjében történik, ez értelemszerűen a betűrendben hátul lévő utcák lakóira vonatkozik.

Lapzártakor az S-betűs ügyfelek számláinak postázása folyt.

– **Miért húzódtott el így a számlák kiküldése?** – kérdeztük Sófalvi Agnes pénzügyi előadótól, aki a Polgármesteri Hivatalban a csatornaszolgáltatás számlázását és könyvelését végzi.

– A Vízművek a tervezettnél később tudta átvenni a csatorna-szolgáltatást, ez gondot okozott a számlázás terén is. Mi már be sem

szereztük az új számlázási programot, gondolván, hogy ez már úgyis az ő dolguk lesz. Ráadásul éppen ebben az évben főleg a környezetterhelési díj bevezetése miatt jelentősen megnőtt az adminisztráció mértéke. Nehézséget okozott az, hogy nem tudtuk megoldani, a környezetterhelési díj és a csatornadíj egy számlán történő kezelését. Külön számlát kellett kiküldeni az áremelkedés miatt is. Mindezek miatt a szokásos 3000 számla helyett 15 000-et voltunk kénytelenek kiküldeni. Azaz ebben az évben ötször annyi munkánk volt, mint máskor. Ügyfeleinktől elnézést kérünk a számlázás csúszása miatt, azon leszünk, hogy február végéig mindenki megkaphassa az elmaradt számlákat.

– **Az ügyfelek közül sokan arra a megállapításra jutottak, amikor megkapták az önkormányzat számlacsomagját és a vízművek friss számláját, hogy bizonyára téves számlázás történt...**

– Erről szó sincs, mindösszesen a fenti okok miatt a 2004. első félévi számlákat késve kapták vagy kapják meg kedves ügyfeleink.

– **Ha mégis valaki reklamálni szeretne, hol teheti meg?**

– Felvilágosítást tőlem lehet kapni ügyfélszolgálati időben a Polgármesteri Hivatal 10-es szobájában vagy a 330-233-as telefonszámon a 110-es melléken. Fontos megjegyezni, hogy a 2004. augusztus 1-je utáni számlázási időszakra vonatkozóan felvilágosítást a Vízművektől kell kérni.

F. A.

Szennyvíziszony

Karácsony előtt néhány nappal levelet hozott a postás az önkormányzat bélyegzőjével. Ilyenkor – jelen témához illő kifejezéssel élve – mindig „kiver a víz”, hogy valami csekk van benne. És lőn: félelmeim ezúttal is beigazolódtak. Vagy féltucatnyi sárga lapocskára lapult benne: csatornadíj, környezetterhelési díj, csatornadíj locsolási kedvezményel... Első látásra nem érték belőle semmit. Második látásra sem. Mindenesetre összeadom a számlákon lévő összegeket. 15 ezer forint jön ki. Püff neki! Ez aztán a karácsonyi ajándék!

Felésem azt mondja, nehogy befizesse, azt mondták neki a fodrásznál, hogy ezek tévesen lettek kiküldve.

En azonban jó nevelést kaptam, állampolgárilag fegyelmezett vagyok, így hát felhoztam a nagydobozt a szuterénből, amelyben a számlákat gyűjtöm, kikérem a korábbi számlákat és a Vízművek frissen küldött sárga lapocskáit, és csekélyke félóra alatt kibogarásztam, hogy a számlákat helyesen küldték ki. Ettől még dühösebb lettem.

Másnap befizettem az összes csekkeket.

Jobb túlesni az ilyesmin.

Karácsony után újabb levelet hozott a posta. A változatosság kedvéért ezúttal a Vízművek volt a feladó. Egyenlegközlő levelükben tudatták velem, hogy 6907 Ft-tal tartozom nekik. Für alle Fälle aláírták, hogy az egyenleg olyan számlákat is tartalmazhat, amelyek befizetési határideje még nem járt le. Ezt azután végképp nem tudtam megemészteni. Minek küldenének fizetési felszólítást, ha nem is tartozom?

Ezért hát megint rászántam egy félórát, felhoztam a dobozt, kikérem a 6907 Ft feladót

sát igazoló szelvényt, beszékeltem a számítógépbe és eliméleztem a Vízműveknek.

Másnap megjött rá a válasz:

„Folyószámla-nyilvántartásunkat felülvizsgáltuk és az Ön számlájának az egyenlege: 0 Ft, tehát fennálló tartozása nincsen.

Az egyenlegközlő rendszerünk az éppen aktuális állapot alapján készítette el. A befizetés napja és Társaságunk könyvelésében való megjelenés között eltelik pár nap és az ebből adódó elcsúszás miatt előfordulhat, hogy egy már befizetett számlát az egyenlegközlő előállításakor kifizetetlenként tartunk nyilván. Ezért szíves elnézését kérjük.”

Hát akkor erről ennyit. Jöhet a következő számla...

- fa -

Figyelem!

Felhívjuk ügyfeleink figyelmét arra, hogy csatornadíj-számlázással kapcsolatos reklamáció esetén ne a helyi szennyvíztisztító-telepet keressék fel, hanem

– a 2004. július 31-ig tartó számlázási időszakra vonatkozóan a Polgármesteri Hivatalban Sófalvi Ágnes pénzügyi előadót (I. emelet, 10-es szoba, telefon: 330-233/110);

– a 2004. augusztus 1-je utáni számlázási időszakra vonatkozóan pedig a Budapesti Vízművek ügyfélszolgálati irodáját (1134 Budapest, Váci út 23-27. Tel.: 06-40-247-247). Köszönjük!

Polgármesteri Hivatal

A Pilisvörösvári Vízművek Kft. elérhetősége

Ügyfélszolgálati iroda

1134 Budapest, Váci út 23-27.

Levél cím: 1396 Budapest Pf.: 491.

Telefon: **Vízvonal: 06-40-247-247**

Fax: 06-40-247-742

E-mail: vizvonal@vizmuvek.hu

Internet: www.vizmuvek.hu

Az ügyfélszolgálati irodában hétfőtől péntekig, a hét minden munkanapján 8.00 - 17.00 óra között helyben történő és azonnali ügyintézésel állnak az ügyfelek rendelkezésére.

A Vízvonal munkatársai munkanapokon 7.00 órától 19.00 óráig fogadják az Önök hívását.

Dugulás esetén a vörösvári szennyvíztisztító-telep is közvetlenül hívható a 332-150-es telefonszámon.

A telep vezetője *Nánási Antal*.

Ki a leggazdagabb?

A 2005. évi lakhelyen maradó személyi jövedelemadó Pilisvörösváron és a környék településein

Település	Népesség	SZJA
Nagykovácsi	4993	112 861 442
Nagymaros	4558	56 753 603
Páty	5435	83 901 377
Perbál	2063	24 202 801
Pilisborosjenő	3149	61 453 182
Piliscsaba	5973	95 756 208
Pilisjászfalu	1084	10 519 861
Pilisszántó	2178	25 512 714
Pilisszentiván	4187	68 677 352
Pilisszentkereszt	2117	22 813 584
Pilisszentlászló	943	7 315 271
Pilisvörösvár	13 319	160 628 802
Pomáz	15 015	246 769 041
Solymár	8982	225 697 490
Szentendre	23 544	530 898 067

A fenti adatokat a Magyar Államkincstár küldte meg az önkormányzatnak a költségvetés összeállításához. Ha összevetjük az adatszlopokat, kiderül, hogy a legtehetősebb polgárok Solymáron laknak, itt egy főre 25 127 Ft településen maradó SZJA esik. Vörösváron ez az összeg 12 060 Ft. A Vörösvárhoz lakosságszám tekintetében a leghasonlóbb településen, Pomázon 16 434 Ft. A legkevesebb jövedelemmel a pilisszentlászlóiak bírnak, a kis pilisi faluban 7757 Ft maradó helyben a személyi jövedelemadóból egy főre leosztva.

A helyben maradó SZJA-t (azaz az állandó lakosok által befizetett SZJA 10 %-át) az önkormányzatok beillesztik a költségvetésükbe a bevételi oldalán.

(A népességi adatok 2003. januáriak.)

F. A.

Alapítványi bál

2005. február 5-én 19 órai kezdettel
Zene: Ungarndeutsche Jungs

Belépőjegy vacsorával: 2500 Ft
Belépőjegy vacsora nélkül: 1500 Ft

Jegyvásárlás elővetelben a gimnáziumban
Érdeklődni a 330-140-es telefonszámon
lehet Konkoly Szilviánál.

Minden vendéget szeretettel várunk!

Kérés a jó akaratú emberekhez

Speciális Otthonunknak december 12-én (vasárnap) délután ismeretlen személyek beadtak a kapun kenyeret, zsírt, hagymát lakóink részére.

Ezúton kérem őket, máskor ilyet ne tegyenek. Nem vagyunk rossz helyzetben. Lakóink maximálisan megkapnak mindent, amire szükségük van.

Erről bármikor meggyőződhetnek, ha intézményünket meglátogatják a nappali órákban.

Bizonyára vannak szomorú helyzetben lévő emberek, akiknek valóban szükségük lett volna az adományra.

Tisztelettel:

Szolári Sándorné igazgató

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

A Szociális és Egészségügyi Bizottság nevében ezúton mondunk köszönetet mindazoknak, akik a karácsonyi adománygyűjtés sikeréhez hozzájárultak. A gyűjtés segítségével közel 50 családnak juttattunk ajándécsomagot. Külön köszönet a Breier Bt-nek, a T & T Pékségnek és a Krivinger Zöldségesnek, akik nagyobb mennyiségű élelmiszert adományoztak. Köszönetet mondunk továbbá Zoltán atyának, a FIVE-nek, a Máltai Szeretetszolgálatnak, Szijártó Pálné-nak, Sajtosi Jánosné-nak, Toronyi Zoltánné-nak, illetve Kárász Ferencnek az adománygyűjtés során végzett munkájukért.

Szociális és Egészségügyi Bizottság

Újra indul a Baba-Mama Klub

a Közösségi Ház, az Otthon Segítünk Alapítvány és a Védőnői Szolgálat közös szervezésében.

A kisgyermekes és a várandós anyukákat várjuk keddenként 10-12 óráig Pilisvörösváron a Közösségi Házban.

Foglalkozásainkon szeretnénk előadókkal információt nyújtani, gyakorlati jellegű segítséget és ismerkedési lehetőséget biztosítani a résztvevőknek.

Első foglalkozásunkat február 15-én tartjuk.

Bemutatkozik az Otthon Segítünk Alapítvány: miben és hogyan segít a családoknak az önkéntes szervezet?

Meghívó

Szeretettel meghívjuk a Pilisvörösvári Német Nemzetiségi Fúvószenekear Közhasznú Egyesület

farsangi svábbbájljára,

melyet 2005. január 29-én, szombaton 20-02 óráig tartunk a Kultúrház nagytermében.

A bál a hagyományokhoz híven BATYUSBÁL lesz.

A belépő ára 1500 Ft. A jegyek elővetelben kaphatók Feldhoffer Jánosnál (06-20-332-1975, 26-331-813) és Peregi Mártonnál (26-330-283).

Szeretettel várjuk!

Vezetőség

MEGHÍVÓ

A Pilisvörösvári Német Kulturális Egyesület, a Heimatverein 2005. február 5-én szombaton 20 órai kezdettel a Közösségi Házban ismét megrendezi a hagyományos jelmezes

farsangi bálját.

A zenét a Bravi Buam zenekar szolgáltatja.

2005. február 8-án 20 órai kezdettel ismét a közösségi házban.

farsangtemetés

A zenét a Lustige Spatzen szolgáltatja

a Heimatverein vezetősége

Pilisvörösvár Város Önkormányzat
Oktatási és Kulturális Bizottsága

PÁLYÁZATOT HIRDET

magánszemélyek részére

„Pilisvörösvári temetőik története” címmel

Pályázati feltételek:

- a pályázó 16 év feletti életkora;
- normal Times New Roman betűtípussal, 12-es betűmérettel írt (megközelítőleg 200.000 leütés), legalább 60 oldalas pályázat.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- mindkét pilisvörösvári temetőt (köztemető, zsidó temető),
- a temetők történetével kapcsolatos adatokat,
- a temetők művészeti értékét,
- a műemléki vonatkozásokat,
- a temetőben nyugvó híres emberek élettörténeti adatait.

A Pályázat díja:

A pályázat nyertesét 150.000, forint illeti meg.

A beérkezett pályázatokat az Oktatási és Kulturális Bizottság által felkért, több tagú, szakértőből álló bizottság bírálja el.

A pályázat benyújtásának részletei:

A pályázat benyújtásának határideje: 2005. november 20.

A pályázat benyújtásának helye: Városi Polgármesteri Hivatal, 2085 Pilisvörösvár, Bajcsy-Zs. tér 1.

A borítékra kérjük ráírni: „Pilisvörösvári temetők története”.

Felvilágosítás kérhető: 06-26/330-233/127 m.

A sintérteleptől a kutyamenhelyig

„Tudják, miért ugatja meg a kutyám a pályaudvart? – Mert az is egy nagy sín-tér.”
(Latabár Kálmán)

Az elmúlt évben a média egyik negatív sztárja lett a biatorbágyi sintértelep. Cikkek, tuccajai jelentek meg a témában, s kivétel nélkül mindegyik alaposan elmarasztalta a telepet üzemeltető Bogács Bt.-t. A drámai hangvételű tudósítások éhezők, saját ürülékükben hempergő kutyákról, sebesült, magukra hagyott állatokról, szanaszét dobált állati hullákról, szörnyű állapotokról szóltak. A képes illusztrációkról szomorú szemű kutyák néztek ránk.

Az állatvédők felháborodása következtében a biatorbágyi önkormányzat bezáratta a telepet. A környék önkormányzatainak egy része is nyomban visszavonta a Bogács Bt.-vel kötött szerződést a kóbor állatok befogására vonatkozóan. A céget jelentős presztízsveszteség és anyagi kár érte.

(Már ha egy sintérnek lehet presztízse. Mert valljuk be: a sintér - vagy ahogyan hivatalosan nevezik: gyepmester - elve esélytelen az állatbarátokkal szemben. Társadalmi megbecsülése körülbelül annyi, mint egy BKV-ellenőrnek vagy egy végrehajtónak. Mint ahogy egy gyepmesteri telep - a körülményektől függetlenül - önmagában véve is szomorú látványt nyújt a gazdátlan kutyákkal, számkivetett állatokkal.)

Garádi Géza, a Bogács Bt. vezetője visszautasítva a céget ért vádakat, pert indított a telepet szinte jogtalanul bezárató önkormányzat ellen. Az ügyben további 12 sajtóper is folyik, hitelrontás miatt.

Nem kívánunk állást foglalni a cikkekben leírtakkal kapcsolatban, mivel nem jártunk a biatorbágyi telepen, azt sem tudjuk megítélni, hogy a tudósítások eltúlzottak és egyoldalúak voltak-e, kimerítve a hitelrontás tényét. Azt azonban megjegyzendőnek tartjuk, hogy miközben a környezetvédők és az újságírók villámokat szórta Garádi Gézára, senki nem beszélt azoknak a felelősségéről, akik folyamatosan megszegik az állattartás szabályait, vagy megunt kedvenceiket

sorsukra hagyják. Az is különös, hogy csak kevés cikkből derült ki: a Bogács Bt. több mint egy éve egy jelentős fejlesztést készít elő az Európai Unió előírásainak megfelelő állatmenhely létrehozására.

Garádi Gézát, a Bogács Bt. vezetőjét többek között erről is kérdeztük.

– Mikor merült fel a kutyamenhely létesítésének gondolata?

– 2003-ban önellenőrzést kértem magam ellen, s akkor a Pest Megyei Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrző Állomás munkatársaival közösen feltártuk a hibákat, s megbeszéltük a teendőket. Ekkor jutottam arra a következtetésre, hogy jelentős fejlesztésre van szükség. Ezt önmagamból nem tudtam volna megoldani, ezért az önkormányzatok anyagi támogatását is kértem a települések nagyságától függően. Végül is 8 önkormányzat támogatta elképzeléseimet. A vörösvári önkormányzat 160 000 Ft támogatást szavazott meg a menhely létrehozására.

– Hol tartanak az előkészítő munkák?

– A tervek már elkészültek, s minden szakhatósági engedélyünk is megvan arra, hogy az

építkezést elkezdjük. Már csak az időjárástól függ, hogy mikor vágunk bele. Eredetileg a telepet Biatorbágyra terveztük, de a történet miatt ettől álltunk. A telep tervezett új helyéről sem most, sem később nem kívánok nyilatkozni, mivel nem szeretném, ha a kutyájakat keresők tulajdonosok a Polgármesteri Hivatalt és a hivatalos eljárást megkerülnék és első útjuk hozzánk vezetne... A menhelyet június 30-ig át akarjuk adni. Az építkezés körülbelül 15 millió forintba kerül majd.

– Addig is hogyan tesznek eleget szerződésben vállalt kötelezettségeiknek?

– A befogott kutyákat egy másik megyében lévő gyepmesteri telepre szállítjuk. A karanténzásért természetesen mi fizetünk.

– Hány férőhelyes lesz a nyáron átadandó új telep és hogyan fog üzemelni?

– A kutyák védett helyen, zárt épületben lesznek elhelyezve. Egyszerre 40 kutyát tudunk fogadni. Újdonság és példaértékű lesz, hogy a menhely működését a Bogács Bt. fogja ugyan finanszírozni, de az üzemeltetést egy állatvédő egyesületre bízjuk. Erre egyébként az építési hatóság külön is megkért minket. Az állatok gazdához jutását korszerű informatikai rendszer fogja segíteni. A karanténból kikerülő kutyák elhelyezésére más állatvédő szervezetek és minden állatbarát segítségét is igénybe vesszük majd. Meg kell mondanom, hogy több állatvédő egyesülettel is jó kapcsolatunk van. Nehogy azt gondolja bárki is, hogy mi nem szeretjük a kutyákat, és az okoz nekünk örömet, ha leöldöshetjük őket. A munkánknak akkor látjuk igazán értelmét, ha minden egyes gazdátlan, magára hagyott kutyának sikerül új tulajdonost szereznünk. Csak a kiöregedett, nagyon beteg vagy veszélyes kutyákat altatja el az állatorvos a karantén lejárta után. Az elaltatás kerül egyébként a legtöbbször. Tehát anyagi érdekünk egyáltalán nem fűződik hozzá... Mi megpróbálunk egy problémát kezelni. Tesszük a dolgunkat. Lehet, közben hibázunk is. De könnyű lefényképezni egy frissen befogott, sérült és riadt kutyát a karanténban, s azután közzé tenni a fényképét az újságokban „a sintér újabb áldozata” címen. Hisztériát kelteni könnyű, hosszú távú megoldást találni nehezebb. Mi ezen vagyunk, s reméljük, ebben mások is partnereink lesznek...
F. A.

Amit az ebbefogásról tudni kell

– Kinek a feladata a kóbor ebek befogása? – kérdeztük meg a Polgármesteri Hivatal műszaki osztályának munkatársait. Akik válaszoltak: Schreck Szilvia mezőgazdász és Zakariás János közterület-felügyelő.

– A törvény szerint ez az önkormányzatok feladata. A legtöbb önkormányzat ezt úgy oldja meg, hogy szerződést köt valamelyik erre szakosodott céggel. Esetünkben az önkormányzat a Bogács Bt.-vel kötött határozatlan idejű szerződést. A szerződés szerint a Bogács Bt.-nek havi rendszerességgel össze kell gyűjtenie a kóbor, illetve gazdájuktól elcsavargott kutyákat. Az előírások szerint 14 napig karantén alatt kell tartaniuk a befogott kutyát – ennyi idő alatt kiderül ugyanis, hogy veszett-e vagy sem. Ha a kutya nem veszett, és a gazdája ezalatt az idő alatt sem jelentkezik az ébért, a kutyát el lehet altatni. Erre azonban

általában csak beteg, öreg vagy agresszív állat esetében kerül sor. A fiatal, egészséges kutyáknak legtöbbször sikerül új gazdit szerezni. Ha a karanténban kiderül, hogy az állat veszett, felhívást kell közzé tenni annak érdekében, hogy az általa megharapott személy időben orvosi kezelést kapjon.

– Kihez forduljanak, melyik telefonszámon érdeklődjenek a kutyatulajdonosok abban az esetben, ha kutyájuk eltűnik, s szeretnék tudni, hogy a sintér gyűjtötte-e be kedvencüket?

– Minden esetben a Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztályán kell érdeklődni Zakariás János, illetve Kovács Zsolt közterület-felügyelőknél. Telefonon a 330-233-as központi számon, a 156-os vagy 157-es melléklet kell tárcsázni.

– Honnan tudják a közterület-felügyelők, hogy egy bizonyos kutyát befogtak-e vagy sem?

– A közterület-felügyelők elkísérik a gyepmestert a befogásra, és dokumentálnak minden

egyed befogott kutyát: leírják testi jellemzőiket, legtöbbször fényképet is készítenek róluk. A dokumentáció alapján választ tudnak adni arra a kérdésre, hogy elvitte-e a gyepmester a kutyát vagy sem. (A gyepmester csak a közterület-felügyelők jelenlétében foghat be kutyát.)

– Miért nem lehet közvetlenül a gyepmestert vagy a sintértelepet hívni?

– Az utcán kóborló eb gazdája szabálysértést követ el azzal, hogy nem tartja be az ebtartásra vonatkozó helyi rendeletet. Ez büntetést von maga után. Ezért nem kerülhetők meg a közterület-felügyelők. A helyszíni bírság összege maximum 10 ezer forint lehet, súlyosabb esetben szabálysértési eljárás indítható és magasabb összegű bírság is kiszabható. A büntetés befizetése mellett meg kell fizetni a kutya kiváltását is a telepről. Ez 5000 forintba kerül.

– A kutya kiváltásához el kell-e menni a gyepmesteri telepre?

– Nem, a beazonosított kutyát visszaszállítják a gazdájának.
F. A.

A Környezetvédő és Természetbarát Egyesület közleményei

A termékdíj bevezetésének pozitívumai

2005. január 1-jétől – a termékdíjtörvény módosítása szerint – darabalapú termékdíjat kell fizetniük a gyártóknak vagy importőröknek az év elejétől kibocsátott italcsomagolások és a nejlonszatyrok után. A termékdíjtörvény az egyszer használatos csomagolások mennyiségének további növekedését hivatott megállítani. A termékdíjat az újrahasználatos, újratölthető csomagolások után is meg kell fizetni, de csak egyszer, egy alkalommal, az első forgalomba kerülésnél. Minél többször lehet valamit újratölteni, annál olcsóbb lesz a forgalmazása.

A törvény azoknak ad termékdíj-fizetési mentességet, akik betartják a kötelező újratöltési arányt, melyet rendeletben határoznak meg „úgy, hogy a 2003. évhez viszonyítva a 2005., valamint a 2006. évben az egyutas műanyag palackcsomagolás forgalomba hozott aránya ne növekedjen, illetve 2007 évre 6% ponttal 2009. évre 12% ponttal csökkenjen.” A gyártók számára kötelező újratöltési arányt ír elő a termékdíjtörvény: meghatározza, hogy a terméket hány százalékban kell újratölthető csomagolásban forgalomba hoznia.

A visszaváltható csomagolások terjedésével csökkenni fog a kukába és ezáltal a hulladéklerakóba jutó mennyiség. A szelektív hulla-

dékgyűjtésre továbbra is nagy szükség lesz, mert a visszaváltható, újrahasznosítható csomagolások elterjedése a törvény hatályba lépése ellenére hosszú idő alatt fog megvalósulni. Városunkban 2005. első negyedében helyezi ki a szelektív-hulladékgyűjtő edé-

Transzparens a Hulladék Munkaszövetség akcióján 2003-ban

nyeket a Rumpold-Bicske Kft., az önkormányzat által kijelölt területekre.

Az óvodákban végzett rendszeres és folyamatos műanyaggyűjtés január hónapban befejeződik. Az összegyűjtött palackokat még

elszállítja a Holofon 95 Rt. A használt újságot, reklámanyagot addig lehet a megszokott módon elhelyezni a papírgyűjtő edényekbe, ameddig a Rumpold Kft. el nem kezdi a szelektív hulladék összegyűjtésére szolgáló konténerok telepítését. A Környezetvédő és Természetbarát Egyesület köszönetét fejezi ki az évek óta eredményesen működő szelektív hulladékgyűjtés minden aktív résztvevőjének.

A talajterhelési díjról röviden

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának 13/2004. (X. 07) Kt. sz. rendelete értelmében a talajterhelési díjat az a kibocsátó fizeti, „aki a műszakilag rendelkezésre álló közcsatornára nem köt rá és szennyvízelhelyezést alkalmaz.” A városunk közigazgatási területén kiépült közcsatorna-hálózatra még nem mindenki kötött rá. Sokan továbbra is a „hagyományos” módon tárolják a háztartásból kikerülő szennyvizet. Elszállításuk a régi, szippantásos módszerrel történik. A szennyvizet néhol az utcára vagy használaton kívüli kutakba folytatják.

A talajterhelési díj alapja csökkenthető a szennyvíztárolóból elszállított mennyiséggel, ha a szállítást végző megfelelő engedéllyel rendelkezik és számlával igazolja a jogszabályi előírásnak megfelelően történt szennyvízszállítást és a szennyvíz elhelyezését.

A Környezetvédő és Természetbarát Egyesület is szorgalmazza, hogy a hagyományos szennyvíz elhelyezési módok helyett a legrövidebb időn belül mindenki kössön rá a csatornára.

Sajtosi János

Az új 10-es út helyett a tömegközlekedés fejlesztését

– bírósághoz fordultak a civil szervezetek

„Amennyiben megépülne a régi 10-es úttal párhuzamos új út a Pilisben keresztül, hatalmas többletforgalom zúdulna a III. kerületi Bécsi útra, amelyen most is állandóak a dugók” – jelentette ki Schnier Mária, a Levegő Munkacsoport elnökhelyettese abból az alkalomból, hogy a mai napon keresetet nyújtott be a Fővárosi Bírósághoz a Levegő Munkacsoport és a Piliscsabáért Egyesület. Ebben a civil szervezetek a tervezett új 10-es út környezetvédelmi engedélyének megsemmisítését kérik. „A pilisi önkormányzatok egy része évi néhány 10 millió forinttal magasabb adóbevétel reményében sorra adta ki a telephely-engedélyeket a jelentős kamionforgalmat vonzó vállalkozásoknak. Most ugyanezek az önkormányzatok azt követelik, hogy az állam 100 milliárd forintért építsen nekik egy tehermentesítő utat mindannyiunk pénzéből. Ezt a költséget útdíj formájában az ottani kamionok üzemeltetőire kellene hárítani, és mindjárt jobban meggondolnák, hogy hol választanak maguknak telephelyet” – állapította meg Lukács András, a környezetvédő szervezet elnöke. „A tömegközlekedés, elsősorban az esztergomi vasútvonal fejlesztésével sokkal olcsóbban, gyorsabban és ráadásul környezetkímélő módon lehetne enyhíteni azokat a problémákat, amelyeket az elmúlt évek rendkívül megszorított személygépkocsi-forgalma okoz a térségben” – tette hozzá Borzák István, a Piliscsabáért Egyesület elnöke

(A Levegő Munkacsoport honlapján megjelent cikk a bírósági kereset benyújtásáról 2005. január 13-án. – www.levego.hu –)

CIVIL SZERVEZETEK ÁLLÁSFOGLALÁSA A BUDA KÖRNYÉKI TELEPÜLÉSEK KÖZLEKEDÉSI GONDJAIROL ÉS A MEGOLDÁSI LEHETŐSÉGEKRŐL

A Buda környéki településeken az elmúlt években a közúti forgalom robbanásszerű növekedése miatt súlyos közlekedési gondok és környezeti ártalmak alakultak ki. Ezek megoldására a civil szervezetek az alábbi javaslatokat teszik:

1.) El kell készíteni a térség közlekedésének átfogó felmérését. Ez magába kell hogy foglalja a településszerkezet, a különböző nagy létesítmények (pl. bevásárlóközpontok) és a lakosság számának növekedéséből származó közlekedési igények bemutatását, illetve előrejelzését a jövőre. Ki kell mutatni a közlekedés külső költségeit is, különös tekintettel a környezeti és egészségi károkra. Figyelembe véve azonban a helyzet súlyosságát, ezen felmérés elkészültéig is meg kell tenni a lehetséges intézkedéseket.

2.) Javítani kell a tömegközlekedés színvonalát, különös tekintettel a kötőpályás közlekedésre.

3.) A tömegközlekedés viteldíjait legfeljebb csak a várható infláció mértékének megfelelően szabad emelni.

4.) Fel kell gyorsítani a Budapesti Közlekedési Szövetség előkészítési munkálatait. Ennek részeként 2003-ban (az állásfoglalás két évvel ezelőtt került megfogalmazásra – a szerk.) be kell vezetni Budapesten a BKV, a MÁV és a Volánbusz közös bérletét, amit mielőbb ki kell majd terjeszteni a teljes agglomerációra.

5.) A térségben új, nagyobb átbocsátó képességű utakat csak az alábbi feltételek megvalósítása esetén szabad tervezni: (a) Ha előzetesen megvalósultak a szükséges tömegközlekedési fejlesztések, különösen az esztergomi vasútvonal és a kapcsolódó egyéb vonalak szükséges kiépítése, korszerűsítése. (b) A Budapestre vezető utak esetében a főváros megfelelő

feltételekkel fogadni tudja az újabb forgalmat. (c) Elkészül az M0-s keleti szakasza a gödöllői átkötés nyomvonalán, és így elkerülhető, hogy az M3-as autópálya forgalmának nagy része ne Észak-Budán és környékén haladjon át.

6.) A települések lakóutcáin (mellékutcáin) mindenütt forgalomcsillapítási intézkedéseket kell bevezetni.

7.) A települések főútvonalain olyan forgalomcsillapítási intézkedéseket kell bevezetni, amelyek csökkentik a balesetveszélyt és a rezgéseket. Ezen belül különösen fontos a főútvonalak olyan kialakítása, hogy ott a nehéz tehergépjárművek sebessége semmiképp se haladja meg az óránkénti 40 kilométert (Nyergesújfalun már évekkel ezelőtt így alakították át a 10-es útnak a településen keresztül vezető szakaszát).

8.) A Budapestre bevezető útvonalakon csúcsidőszakban torlódási díjat kell kivetni.

9.) A nehéz tehergépkocsikra az állam vessen ki olyan mértékű díjat, hogy az teljes mértékben fedezze az általuk okozott költségeket, beleértve a különböző létesítmények rongálását és a környezeti károkat.

10.) A 6. pont szerinti bevételből részesítsék kártérítésben mindazokat, akiknek a nehéz tehergépjárművek forgalma kárt okozott.

11.) A nagy bevásárlóközpontokra vezessék be a skandináv országokban alkalmazott szabályozást. (Ez olyan szigorú előírásokat tartalmaz, hogy ott gyakorlatilag már nem lehet újabb nagy bevásárlóközpontokat építeni.)

12.) A zöldterületek átminősítésének, beépítésének csökkentése, a városi terjeszkedés mérséklődése érdekében jelentősen emeljék fel a földvédelmi járulékot és szüntessék meg a fizetése alóli mentességeket.

Levegő Munkacsoport Pilisi Civil Fórum

Forrás: www.levego.hu

Magyar föld szent virágai

Ohmüllner Márton emlékezete

Végtelenül örülök, hogy a Vörösvári Újság – a Fogarasy-Fetter Mihály „Akik itt hagyták lábuk nyomát” című könyvéből vett idézettel – megemlékezett Ohmüllner Márton atyáról, ugyanis példaadó életéről évek óta szeretnénk könyvet megjelentetni. Ezzel többek között Galamb Imrének, a volt székesfehérvári papi otthon egyik lakójának kérését és vágyát teljesíthetnénk, aki érdemesnek és hasznosnak tartotta Márton atya életrajzának megírását például papoknak, híveknek egyaránt. Sok évvel ezelőtt „Magyar föld szent virágai” címmel kéziratot adott át nekünk, amelynek egyik fejezetében a Márton atya életéről szóló visszaemlékezéseket gyűjtötte össze.

Az alábbiakban (s későbbi számainkban is - a szerk.) ebből a gyűjteményből idézünk.

GALAMB IMRE ATYA:

Mindent a lelkekért

Visszaemlékezés Márton atyára

Talán ott kezdem, hogy még a papi otthon létezése előtt hallottam róla ilyesféle jelzőket másoktól, akik ismerték: „Ó, az egy valószínűs szent ember!”

Majd zsámbéki káplán korában ismerem meg közelebről, és már akkor is ilyen hírek keringtek a zárdában és a faluban is: „Szent káplán”.

Ezután azonban sokáig nem találkozom vele, mindaddig, míg 1967-ben mint beteg, egészségileg megtört pap, be nem vonult a fehérvári papi otthonba. Szíves segítője és szolgálója lettem itt.

Valótlant állítanék, ha azt állítanám, hogy rendkívüliséget tapasztaltam volna nála. Egészen természetes volt minden cselekedetében, velünk való érintkezésében egészen a haláláig. (Ez a szentek művészet!)

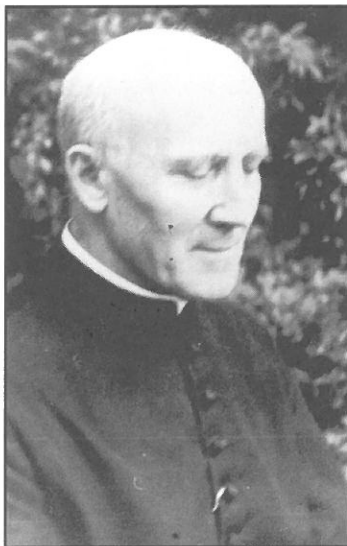
Pedig pontosan ennek a rendkívüliségnek elképzelt tudata tartott engem vissza, hogy bemerészkedjek lépni a gyóntatószékébe. Nagyon kis pontnak, igen szimpla léleknek érzem még ma is magam ahhoz, hogy gyónógyermekéi közé számíttassam magam is. Túlságosan idealista, emberfeletti embernek véltem őt, de a legkevésbé sem sejtettem, hogy mennyire reális, mennyire valós, velünk egy-valaki ő!

Legfeljebb abban különbözött egy ilyen magamfajta halandótól, hogy amíg ő az egyik szemét, egyik fülét állandóan az örökkévaló dolgokon tartotta és csak a másikkal tekintett és hallgatott bele az ezerarcú világba, addig mi érzékeinket sokszor

nagyon is profán dolgai kötötték le... Nem egyszer csak selejtet nyújtottunk cserébe mindenkéért Istennek!

Márton atya másképp tett. A maga módján a tökéletesek, befutottak nagyvonalúságával osztotta meg szívét, szeretét, idejét a végletekig!

Igen, Márton atya egészen természetes volt életében.

Márton atya napirendje

Mikor kel fel reggelenként Márton atya?

A papi otthonban még mindenki alszik, de az ő szobájában télen 4 óraker, nyáron 3 óraker szól az ébresztőóra.

Mivel foglalkozott 5 óráig?

Reggeli imája után elmélkedett és készült a legszentebb szolgálatra, a szentmiseáldozat bemutatására.

5 óraker igyekezett a templomba, első ténykedése a gyóntatás volt. Egy-két gyónó mindig várta már az érkezését. Példamutató életével vonzotta a lelkeket.

Szentmiséjét minden reggel 6 óraker mutatta be az egyik mellékoltárnál (Szent Margit oltár).

Korábban, amikor még a szemináriumi templomban misézett, magam is jelen voltam több alkalommal. Mondhatom, fontos lelki élményt nyújtott számomra. Most is magam előtt látom, amint bevonul a templomba, kezében a kehellyel. Kedves derű ragyog az arcán. A lelke végtelen boldogságának sugara lehetett az. Nem kimondottan mosoly, de mégis olyan mosolyszerűség. Amint közeledik az oltár felé, lassú, méltóságteljes léptekkel, igazán ráillenek a zsolttáros ujjongó szavai: Halleluja, halleluja!!!

Az arcán lehetett látni, hogy tudatában van annak, amit most cselekedni fog.

A szentmise szövegét nemcsak elmondja, hanem átéli azt. Így igazi a szentmise áldozatbemutatása!

Utána hálaadást végez, majd 10 óráig ismét gyóntat. Ha nincs gyónó, akkor közben megreggelizik. 10 órától az ebédidőig tartó szabadidejében egy órát pihenni kellene szigorú orvosi utasításra, mert a szíve igen gyenge és kimerült. Ezt az utasítást nem hajtja végre, ha kopogtatnak ajtaján, mindenkit bármikor szívesen fogad. Így a betegsége nem javul, hanem napról napra rosszabbodik, de ő ezzel mit sem törődik. Fontosabb számára, hogy egy-két szenvedő lelket a nap folyamán megvigasztalhasson.

Márton atya előtt minden a lélek!

A közös ebédnél jelen van. (Az étkezésben igénytelen és egyszerű. Mindent megesszik, amit eléje raknak, nem válogat. A finomabb falatokról azonban észrevétlenül lemond.)

Délelőtti tevékenysége délután is folytatódik, és a betegek látogatásával bővül. Ha vacsorára nem ér haza, akkor készletből elővesz egy-két almát, és azt egy szelke kenyérral elfogyasztja. Aztán hosszas szentségimádás után, későn tér nyugovóra.

(Folytatjuk)

A Pilisvörösvári Hagymányórzó Egyesület tisztelettel kéri mindazokat az idősebb hívőket, akik Ohmüllner atyáról bármilyen történetre emlékeznek, vagy személyes tapasztalatokkal rendelkeznek – esetleg az egyesületi találkozások révén is –, közöljék azt írásban vagy telefonon.

Megérdemelne, hogy áldásos tevékenységét az ifjabb generációk is megismerhessék. Szíves fáradozásukat előre is köszönjük.

Levélcím: Hagymányórzó Egyesület
2085 Pilisvörösvár, Kápolna u. 10.

Telefon: 330-162 (Gromon Andásné)

Idézet DeNardini Teri néni 2004. novemberi leveléből:

„A megemlékezés Ohmüllner Márton plébánosról és a többiekéről érdemszerző munka lenne. Én, mint a Mária Kongregáció titkára – annak idején – sokat dolgoztam vele. Mély nyomot hagyott bennem példás, lemondó, szentéletű életformája. Ő küldött Székesfehérvárra hitoktatói tanfolyamra, mely után oktattam is.”

Teri néni élete a 90. év felé halad. Most is hálásak vagyunk neki, hogy annak idején a hittanórák keretében anyanyelvünkön tanította meg nekünk az alapimádságokat: a Hiszekegyet, a Miatyánkot, az Üdvözlégy Máriát, az Űrangyalát stb.

Gromon Andrásné

Szent időben, szent helyen

Pilis szent hegyén december 19-én, vasárnap hajnalban zászlószentelést tartottak és ősi magyar hagyományok szerint a téli napfordulót ünnepelték.

A „Pilis Keresztje” mellett, tüzek melegénél, énekszóval várták a Fény születését a Ziribárduló felől az ország különböző pontjairól, sőt, a határainkon túlról idese-reglett érdeklődők. Már messziről hallhatták a dobok hangját, mely különleges hangulatot teremtett a szürkeületben ébredező tájnak, és ünnepi várakozással töltötte el az érkező vendégeket. Pirkadatkor a sumér Maghar himnusz hangjai köszöntötték a Nap első sugarait, melyek narancsszínűre festették az egész hegyoldalt, de a látvány valójában leírhatatlan volt...

A kereszt lábánál Gönczi Tamás Pilisről szóló előadása, majd ezt követően dr. Murányi Lászlónak, Gógh Gábornak, a zászló adományozójának, valamint Kosdi Tamásnak, az esemény szervezőjének köszöntője hangzott el. A nemzetiszínű, címeres lobogót Szőnyi József pilisziántói polgármesternek adományként készítették, hogy azt Boldog Özséb Hármasharangjának egykori bejárata fölé helyezték. A zászlót, ünnepélyes átadását követően, Árva Vince pálos atya szentelte fel, s a zászlófelvonás a magyar Himnusz hangjai alatt, katonai tiszteletadás mellett, a szolnoki Magyar Királyi Testőr-lövész Zászlóalj Hagományőrző Egyesület közreműködésével zajlott. Az ünnepség befejezésekképpen Csabai János, Bartók László és Bácskai János színművészek tolmácsolásában a Szózat és a Székely himnusz hangzott el.

Fotó: Váradi Zoltán

Mint ismeretes, néhány évvel ezelőtt a pilisziántói templom padlózata beszakadt, és egy alagútrendszer bukkant elő, mely a környéken talált rejtélyes eredetű kőekkel együtt rövid időn belül ismertté tette a település nevét nemcsak határainkon innen, hanem azon túl is. Egy Medjugore-ban járt, vörösvári zárandokcsapat

gondolata volt, hogy keresztet állítsanak Pilis hegyére, a medjugore-i kereszt mintájára. Az ötlet híre hamar eljutott Erdélybe, ahonnan a 12 m magas kereszt érkezett. Az adományozó két hétig bolyongott a hargitai erdőben, míg megtalálta a megfelelő fát, melyet kivágott és ide szállíttatott.

2003 decemberében Ladocsi Gáspár püspök atya szentelte fel a „Pilis Keresztjét”, mely azóta zárandokhellyé vált. Ugyancsak adományokból szeretnék felépíteni azt a kápolnát, melyet Boldogasszonyunknak szentelnek majd, és hamarosan egy gyönyörűen megmunkált székelykapu

kerül felállításra a Pilisen, a határainkon túli magyarok ajándékként.

(A népi kezdeményezésre indított terv méltó emléket kíván állítani, kizárólag adományokból, Pilis történelmi hagyatékának. A felajánlásokat a Pilisvörösvár és Vidéke Takarékszövetkezet "Történelmi Pilisziántóért" 65700031-10810226-os számlaszámon fogadják köszönettel).

Vörös Ildikó

Mag-har himnusz

Országok országa,
Törvénytudás népe,
Napkelet s Nyugat közt
A világnak fénye,
Nagy a te nemzedet,
Nagy a te végzedet,
Oly messze magasztos,
Hogy föl sem érheted.

Mint a magas mennyég,
Szíved mérhetetlen,
Életed gyökere
Szent és sérthetetlen,
Hegyek, árnyas erdők,
Hős föld büszke népe,
Ez a te végzedet
Ősi öröksége:

Erős, gazdag vár vagy,
De az örök törvényt,
Amit Isten rád rótt,
Vállalnod kell önként,
Hogy beteljesüljön
Győzelmes végzedet:
Úr oltára te vagy,
Emeld fel a fejed!

Kápolnák könyve

A Pilisvörösvári Hagományőrző Egyesület felhívja a város polgárainak figyelmét arra, hogy a Kápolnák könyve, Pilisvörösvár című kiadványa továbbra is megvásárolható a városi könyvtárban és a könyvesboltban.

Pilisvörösvár öt műemlék jellegű kápolnáját őseink annak idején nagy áldozattal építették fel, a jelenlegi egyházközösségi vezetőség szintén nagy gondot fordított állagmegóvásukra, felújításukra.

Kiadványunk magyar és német nyelvű szöveggel, 34 színes fényképpel jelent meg. Ajánljuk a könyvet az ifjúságnak is, mivel a vallásos néprajz ismerete fontos és hasznos, nemcsak vallási, de kulturális szempontból is.

Megvételével jótékony célt szolgálnak. Szíves támogatásukat előre is köszönjük.

Gromon Andrásné

(A könyv borítójáról készült képet lásd a 34. oldalon. – a szerk.)

Részlet a könyvből

Részlet dr. Szilárdfy Zoltán művészettörténész pap 1991. augusztus 10-én a Segítő Szűz Mária (Mariahof) kápolnában mondott beszédéből:

Dicsértessék a Jézus Krisztus! Szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket, akik most itt összejöttünk Buda környékének legkedvesebb kápolnájában. Nagyon jelentős kápolna, kívülről ugyan egyszerű, de mind a története, mind az oltárképe sokatmondó... Ma megnyílt ennek a kis kápolnának az ajtaja, és a ti elődeiteknek, őseiteknek a hitét, Mária iránti szeretetét dokumentálja a maga művészetével ez a kis oltárkép, különösen akkor, ha magatokéva tesztitek ennek a kápolnának a történetét.

Ma Boldog XI. Ince pápának van a napja, akinek szobra van a várban, és tér is van elnevezve róla. Őneki köszönhetjük, hogy 1786-ban megszabadult Buda kör-

nyéke a török rabigájától. Akkor rendelkeztek úgy, hogy hozzanak be az elpusztult országba embereket Németországból, Horvátországból, Szlovákiából, hogy ismét legyen virágzó kultúra, legyen hitélet, legyen szép társadalom az ország közepén. Akkor kezdődött ez Pilisvörösváron is, amikor az őseitek bejöttek ide, de nem üres kézzel és nem üres szívvel. Az ősök magukkal hozták mély vallásos lelkületüket – azt nem lehetett kinn hagyni, az a szívükben volt. Hozták magukkal képeiket, szobrocskáikat, amit csak fel tudtak pakolni azokban a nehéz időkben, és hozták magukkal két munkás kezüket, amellyel ma is bizonyítják ország-világ előtt, hogyan kell szépen, szorgalmasan úgy dolgozni, ahogyan Szent Benedek tanítja: „imádkozzál és dolgozzál”... Mert azt a két kezet, amelyet ti felhasználtok munkára, azt össze is tudjátok kulcsolni imára, és ezért tudtok eddig is produkálni és dolgozni, mert tudtok imádkozni. E kettő összefügg egymással.

Az öregség dicsérete

Vörösvár és környéke hajdani református lelkésze, Margittai József özvegyének, Márta néninek 90. születésnapjára

Az idős angol miniszterelnököt, Churchillt arról faggatták a kíváncsi újságírók, milyen volt az ifjúkora. Az interjú végén egyikük megkérdezte, ugye szeretne újra fiatal lenni. Nem kérem, hangzott a válasz, én öregebb szeretnék lenni.

A bölcs nyilatkozat fényében kétféle embert látunk: olyat, aki öreg, és olyat, aki szeretne öreg lenni.

otthagyják, ha valamelyik „nagy” mesélni kezd. Ma az élet jobb minősége érdekében több mesélő kedvű, az élettapasztalatokat oldott gyermekszerűséggel átadó nagyszülőre van szükség. Természetesen nem kell ahhoz unokának lenni, hogy hallgassunk az idősebbek jó tanácsára.

Egy nyugdíjas bíró saját tapasztalata alapján felhívta ötven év körüli lelkészének

2004-ben elköszöntünk két 100-on túli öregünkötől, a 101 éves Károly bácsitól, aki nyugdíjas korában megszervezte a magyar gyülekezetek lepra-misszióját és küldte Afrikába és Ázsiába az asszonyok kötötté, sebre való fáslikat. Juliska néni 107 éves volt, és tavaly még kapálni láttuk őt a virágoskertjében. Az értelmes munka jellemezte őket és adott életkedvet nekik mindhalálig, nekünk pedig példát arról, hogy nem kell öregkorunkra feleslegesnek tartani magunkat.

Házasulandóknak szoktuk mondani jegyesoktatás alkalmával, hogy hosszútávra kell berendezkedni házasságkötéskor, és az egyéb tanulnivalók mellett – mint hogy miképpen neveljük születendő gyermekeinket, hogyan oldjuk fel az elkerülhetetlen feszültségeket – nem hiányozhat az sem, hogyan lehet szépen együtt megöregedni. A skótok nagy költője ezt írja róla:

*John Anderson, szívem John,
valaha együtt vágunk a hegynek,
volt vig napunk elég, John,
szép emlék két öregnek.*

*Lefelé ballagunk már
kéz - kézben csendesen,
s lent együtt pihenünk majd
John Anderson, szívem.*

Eljön tehát egyszer az idő, amikor azt is bemutatjuk, hogyan kell továbbmenni a létnek földi tartományából minden görcsös ragaszkodás és önsajnálát nélkül abba a hazába, amelyről Urunk Jézus tanított, s amelynek küszöbére érkezve egy öreg ír apáca naplójából ezt az imát másoljuk ki olyanoknak, akik már öregek és olyanoknak, akik majd egyszer öregek szeretnének lenni:

Igen Uram, érzem, megöregszem. Kérlek, őrizz meg engem mindattól, ami az öregeket kiállhatatlanná teszi. Védj meg a fecsegés hajlamától, ne engedd azt hinnem, hogy éppen én vagyok az, akinek minduntalan mindenkihez szólnia kell. Add meg a hallgatás örömet, a belátást, hogy időnként nincs igazam. Szabadíts meg attól a hiú vágytól, hogy mások ügyeit épp nekem kell rendbe tennem. Tégy engem segítőkésszé, de ne legyek se izgága, se zsarnok. Adj türelmet, hogy meghallgassam mások szenvedését, de tégy pecsétet ajkamra, ha egyre növekvő fájdalomaimról vagy törődöttségemről ejtenék szót. Add, Uram, hogy higgadt és békésleges legyek, ne pedig furcsa, ideges, túl pedáns. Add, hogy belemenyogjam lassú testi-lelki fogyatkozásomba, hogy az embereket és dolgokat elnézően ítéljem meg, ne pedig megkövesedett elítéllettel. Add, hogy ne legyek szenvedélyes bírálója azoknak, akik engem nem kedvelnek. Add, Uram, hogy ne örködjek jogaim fölött aggodalmasan, hiszen tudom, hogy mindez semmiség a Végtelen ármélységében. Add, hogy ne legyek mohó maradék örömeimben, hanem alázatosan engedékeny. Végül: ne engedj elmagányosodnom. Hiszen tudod, nekem is szükségem van egy-két jó barátára.

Pánczél Tivadar
ny. református lelképásztor

A 90 éves Márta néniét köszönti a család december 28-án

Ámde az öregkornak megvan a maga adója. Ezt egyre jobban tudjuk mi, hetvenen felüliek, és majd megtudják ők is, akik szeretnék megérni, hogy öregebbek legyenek. Jogosan vetette föl szellemes kérdését a magas életkorban elhunyt magyar író: Miért érdemes élni, amikor már nem érdemes élni?

Erre két választ lehet adni. Van ugyanis legalább két olyan feladat, amelyet kizárólag csak öregek tudnak elvégezni.

Először is kitől mástól várhatnának a fiatalabbak kiérlelt bölcs élettapasztalatokat, mint az öregebbektől?

Igaz, öregedvén leszerelést élünk át, fizikai létünk külső fegyverzetét sorban lerakjuk: hallásunk tompul, szemünk homályosulnak, mozgásunk veszíti rugalmasságát. Az élet súlypontja a külső kellékekről mindinkább belső értékekre tevődik át, olyanokra, mint az emlékek, a leparolt tapasztalatok, a kapcsolatok ápolása. Ekkor teremnek a mesélő kedvű nagyapák, nagyanyák.

Amíg a magyar családokban három nemzedék élt együtt, addig a fiatalok természetes egyszerűséggel észrevétlenül sajátították el az idősebbektől a mesterfogásokat. Ma tudatosan kell törekedni rá, hogy a családban mennél többször találkozzanak a gyerekek - felnőttek - öregek. Egy-egy ilyen alkalommal a kis unokák még a játékukat is

figyelmét, hogy most érdemes leszokni a dohányzásról, mert később már nehezebb lesz. Azóta a lelkész is, megfogadva a tanácsot, ezt ajánlja másoknak.

Egy idősebb tanítónő a fia esküvője előtt elújságotla fiatalabb kolléganőjének az örömhírt, és hozzátette: én imádni fogom a menyermét. A recept jól bevált ott is és később itt is, sőt szépen terjed azóta is barátnői körökben

Sok olyan nagyszülő van, aki kézen fogva hozza magával unokáit a templomba. A szülők nagy része nem érezte át ennek jó ízét a megelőző sivar években, de a nagyszülők többsége tapasztalatból tudja, hogy embertársi szeretet és istenhit szorosan összetartozik, és az út mindkettő felé leginkább a templomon át vezet. Hát még ha arról is szólunk, hogy életünk egyik-másik fordulópontján hogyan tapasztaltuk meg az Úr segítségét! Talán az istenélmények kötnék össze belül legjobban a mieinkkel.

A tapasztalatok átadása mellett csak az öregek tudják bemutatni, hogyan kell megöregedni. Vannak öregeket tisztelő társadalmak, ilyen például Japán, Abházia, ahol nem teszik őket elfekvőbe, otthon öregednek meg, figyelmesek irántuk, nem csak külsőleg hajolnak meg előttük, s ott a legmagasabb az átlagéletkor. A fiatalabbak igazában önmagukkal is jól tesznek így, hosszabb távon.

Pilis Security

Rendkívüli akció!

24 órás felügyeletbe kötött riasztó már 39.900.- forinttól
Díjmentes helyszíni ajánlat.

Tel: 26/330-058 , 26/330-022 ,
20-944-77-19

RIASZTÓRENDSZEREK
KIÉPÍTÉSE

Pénzkazetták, fegyvertárolók,
biztonsági szekrények
beszerzése

3M® Scotchtint fóliák

24 órás távfelügyelet

Kivonuló fegyveres akciószolgalat!

Ingyenes árajánlat, szaktanácsadás!

Megbízható referenciákkal!

Tel:
06-30/960-7065
Web:
www.b-angel.hu

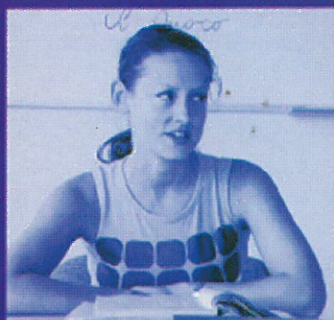

P. A. R. D. O. X

Velünk könnyedén megtanulsz

németül
angolul olaszul
franciául
spanyolul

Gyere, készülj velünk
az érettségire és
nyelvizsgázz nálunk
Pilisvörösváron!

10% kedvezményt

adunk a csoportos nyelvórák árából:
- azon hallgatóinknak, akik
korábban már tanultak nyelvet nálunk
(de jelenleg nem)
- azon jelenlegi hallgatóinknak,
akik már legalább 60 órát tanultak nálunk

PÉLEUSZ

NYELVISKOLA ÉS NYELVVIZSGAHELY

ESZTERGOM · PILISCSABA · PILISVÖRÖSVÁR · SOLYMÁR · VÁC

Pilisvörösvár, Fő út 33.

☎: 26/330-542

www.peleusz.hu

A RÉGIÓ EGYETLEN MINŐSÍTETT NYELVISKOLÁJA

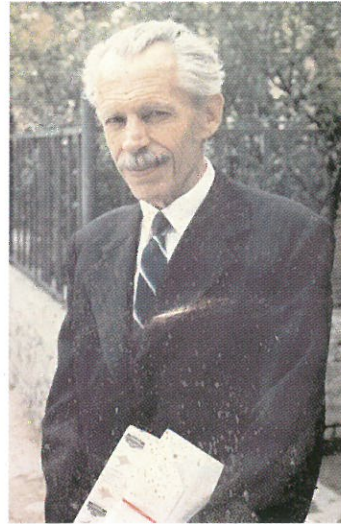
AKKREDITÁLVA: AK-XVI/21/2003

OKÉV ENG.SZÁM: 07-0291-03

Ahová vágyunk, s ahová érkezünk

Gáborházi Károly festményei

Magas, szikár ember volt, halk szavú és mintha mindig kissé bánatos. De a szíve jóssággal volt tele, s ecsetje nyomán naiv báj és harmónia áradt szét a vásznan. Nagy művész válhatott volna belőle, de sors meggyötörte, megtörte és elejtette. Nem lett országos hírnév, de így most már örökké a miénk maradhat, ki finom ecsetvonásokkal gazdagított sok száz gyermeki lelket: tanítványait, s kevés számú képével is őszinte örömet és megnyugvást szerez nekünk, akik nap mint nap görcsösen keressük a tűnő boldogságot.

mányokat folytatott, ám végül visszatért Magyarországra. A vörösvári bányában kapott munkát. Megnősült, s a Kálvária utcában épített házat. A bányászokat akkoriban erősen agitálták, hogy magyarsítsák a nevüket. Így kapta Gärtner Viktor három fia is azután a Gáborházi nevet. A három fiú közül ketten is örökölték apjuk művészi hajlamait. Az egyik testvér belsőépítész lett, Károly pedig rajztanár.

Az 1920-ban született Károly már három-négyéves korában nagyon ügyesen rajzolt és festett, is-

festő szakán folytatta tanulmányait. Tanárai nagyon tehetségesnek tartották. A főiskola elvégzése után arra biztatták, menjen Olaszországba, s fejlessze ott tovább festészeti tudását. Az olaszországi tanulmányutát azonban meghiúsította az akkor már javában tomboló világháború: 1943-ban behívták katonának. A szépen induló művészi karrier derékba tört.

Két éven át harcolt a keleti fronton, átélve a háború minden borzalmát. A sors különös kegyetlensége, hogy a háború utolsó hónapjában, a békekötés előtt néhány nappal került orosz fogságba, ahonnan csak hat év után szabadult.

A fogságban is festett, az orosz tisztokról, ősrökről készített portréért kenyeret kapott. A túlélést jelentő plusz ételment azután szétszította azon bajtársai között, akik nehezebben viselték a fogság megpróbáltatásait.

(A család ma is őriz egy Németországból érkezett levelet, amelynek írója el nem múló hálóját fejezi ki utólag is azért, hogy egykori fogolytársa megmentette őt az éhaláltól.)

A 8 év háború és fogság nagyon megviselte őt, fizikailag és lelkileg leromlott. A hajdan fényes karrier előtt álló művész megtört ember lett, mély pesszimizmusba süllyedt.

Aztán mégis talpra állt, dolgozni kezdett. Első munkahelye a szentiváni bányauzem volt, ahol a térképészetnél alkalmazták. Később elvállalta a szentiváni kultúrház igazgatását.

1953-ban megnősült, felesége, Margit néni, óvónő volt, aki a Templom Téri Óvoda vezetőjeként ment később nyugdíjba. Kezdetben egy kis szolgálati lakásban éltek a Templom téren, majd a Kápolna utcában építettek családi házat. Két gyermekük született, Margit és Károly.

Mintegy kárpótlásaként a derékba tört művészi pályájáért Károly

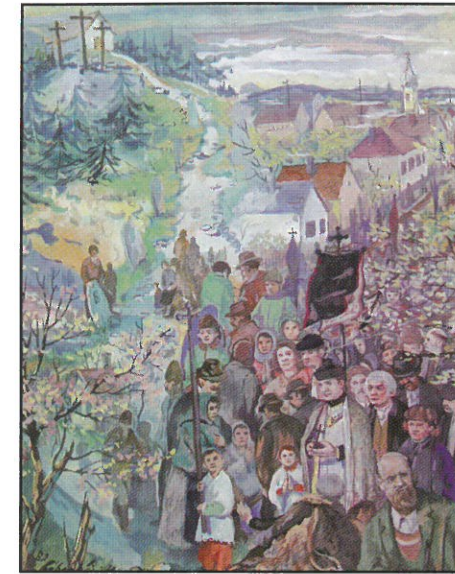
Az Iluska-forrásnál (1982)

Édesapja, Gärtner Viktor, magyarországi németként látta meg a napvilágot, majd Németországban próbált szerencsét. Tehetséges ember volt, kitűnően zénelt, festett. Kölnben képzőművészeti tanul-

kolás korában pedig nem múlhatt el tanév nélkül, hogy valamilyen díjat ne nyert volna. Középiszkolai tanulmányait a községi előjáróság is támogatta. Az érettségi után az Iparművészeti Főiskola

bácsi a tanári hivatást kapta cserébe: 1964-től haláláig a Templom téri iskolában dolgozott rajztanárként. (1982-ben rövid időre e sorok írója is a kollégája volt. – a szerk.)

Nagyon élvezte a tanítást, sok érzékeny gyermeki lelket fordított

Processzió (1982)

a művészet értékei felé. Osztályfőnök is volt, diákjaival gyakran kirándult a környező hegyekre. A természet szépsége mindig lenyűgözte, s ez a természet iránti csodálat és megrendültség festményein is tükröződik.

A nyolcvanas évek elején alattomos betegség támadta meg a torkát, egyre többet köhögött, a tanévet – nyolcadikos osztályfőnök volt – már nehezen fejezte be.

Kórházba került, megműtötték. A műtét után még egy évig élt.

Életének utolsó hónapjaiban szinte csak a festészetnek élt. Ahogy fogyott testi ereje, úgy ívelt magasra művészete. Legszébb festményei ekkor készültek. A Kápolna utcai házból már nem mozdult ki, legtöbbször emlékezetből festette meg a pilisi tájat, elevenítette fel a falu életének eseményeit. Nagy veszteség számunkra, hogy az ecset kihullott a

kezeiből. Sok szép kép születhetett volna még...

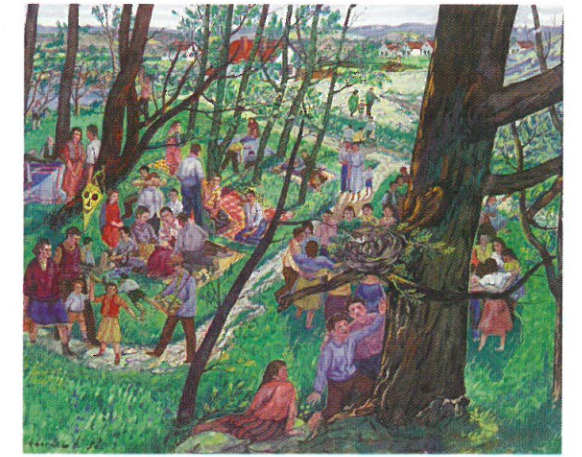
Nem érthette már meg műveinek azt a gyűjteményes kiállítását sem, amelyet 1983 nyarán rendeztek meg a kultúrházban.

Gáborházi Károly festményei tiszták és természetesek. Nincs bennük semmi sallang, semmi cifraság, semmi erőltettség. Alakjai olyan harmonikusan illeszkednek a térbe, mintha maguk is a pilisi táj részei lennének. Az emlékezetből festett képek nem a valóság centiméterre pontos ábrázolásai, hanem inkább újrafogalmazásai, s ezek ezáltal emberibbek és emelkedettebbek.

E képeken a festő mintha megtalálta volna az elveszett időt és az édenkerti harmóniát. Képei nosztalgikus vágyódások egy nem létező világ után, amelyre egész életünkben vágyunk, s ahová soha meg nem érkezhünk.

A Kápolna utcai ház, amelyben

ma Károly bácsi özvegye és fiának családja él, tele van a hajdani művész-tanár-ember festményei-

Madarak és fák napja (1982)

vel. Az Iluska-forrásnál játszó gyerekek, a Szent János-tó, a mise után beszélgető emberek, a hajdani grófi kastély, a Kálváriáról érkező áhítatos körmenet képi emlékei fogadják az oda látogatókat.

De szép, de jó is lenne, ha több mint két évtized után a nagyközönség ismét láthatná e műveket egy gyűjteményes kiállítás keretében.

Fogarasy Attila

Nagymise előtt az 1930-as években (1982)

A templom mögött látható a sokablakos grófi kastély

A szerkesztő köszönetet mond Gáborházi Károly özvegyének, Margit néninek, hogy felelevenítette nekünk férjének életútját, és megengedte, hogy festményeinek reprodukcióit közlétegyük. Köszönet Török Istvánnak a festményekről készített fotókért, amelyek teljes számban megtekinthetők a www.vorosvar.hu weboldalon.

Ami szem-szájnak ingere – gasztronómiai rovat

Receptek a GAZDAKÖR VENDÉGLŐ ajánlásával

Kolbászos burgonyaleves

Hozzávalók: 60 dkg burgonya, 20 dkg vegyes zöldség, 1 zeller, 1 db paprika, 1 db paradicsom, 1 dl tejföl, 1 kanál liszt, só, babérlevél, 20 dkg füstölt kolbász, 10 dkg húsos szalonna, 1 fej vörshagyma

Elkészítés: A kockára vágott szalonnán megpirítjuk az apróra vágott hagymát, rádobjuk a burgonyát, az összevágott zöldséget üvegesre pirítjuk és felengedjük vízzel, beledobjuk a paprikát, paradicsomot, sót, babérlevelet. Mikor szinte puha minden, hozzáadjuk a karikára vágott kolbászt és a liszttel elkevert tejfölt. Ha összeforrt, tálalhatjuk is. Burgonyalevesből soha ne sajnáljuk a zellert, ettől lesz igazán finom.

Boros pecsenye farsangra

Hozzávalók: 50 dkg sertéscomb, 2 zsemle, 3 dl fehérbor, 10 dkg gomba, 10-10 dkg sárga- és fehérrepa, 5 dkg zeller, 1 tojás, 1

tojássárgája, 1 dl paradicsomlé, 1-2 evőkanál olaj, 1 csomag petrezselyem, őrölt szegfűbors, őrölt fehérbors, só

zöldségekkel valamint az apróra vágott petrezselyemmel.

Ezt követően az egészet ledaráljuk, keverőtálba helyezzük, hozzáadjuk a tojást, továbbá szegfűborssal, borssal, sóval ízesítjük és összedolgozzuk. A húst négy nagy szeletre vágjuk fel, a szeleteket jól kiveregetjük, a töltelékét elosztjuk rajtuk, majd felgöngyöljük a szeleteket. Kevés forró olajban pirosra sütjük, hozzáöntjük a paradicsomlevet, valamint a bort, és puhára pároljuk. A visszamaradt pecsenyelét kevés liszttel sűrítjük. Az így elkészített húst felszeleteljük, pecsenyelét öntünk alá, és párolt zöldségekkel tálaljuk.

Farsangi fánk

Hozzávalók: 50 dkg liszt, 8 dkg porcukor, 10 dkg vaj, 4 dkg élesztő, bő 1 dl tej, 1 teáskanál só, 1 citrom reszelt héja, 1 csomag vaníliás cukor, 2 evőkanál rum, 4 tojássárgája

Elkészítés: A tej egyrészelével az élesztőből, meleg helyen kovászt készítünk. A lisztbe adjuk a sót, reszelt citromhéjat, tojássárgáját, vaníliás cukrot, a maradék tejből felmelegített vaját, a rumot és a cukrot. Ha a kovász készen van, beleöntjük a lisztbe, és alaposan összedolgozzuk a tésztát. Addig dagasztjuk amíg selymes, fénylő lesz a felülete. Ezután letakarva, meleg helyen fél órán át kelesztjük. Ekkor lisztezett deszkán kiszaggatjuk, és ismét kelesztjük órányt. Ezután bő forró olajban aransárgára sütjük mindkét oldalát, lecsurgatjuk róla az olajat, porcukrozzuk és rumos baracklekvárral melegen kínáljuk.

Jó étvágyat kívánunk!

Bon-Bon Bolt!

Ne feledje:
VALENTIN-NAP
Február 14.
Lepje meg kedvesét!

Ajánlatunk: bonbonok (50g-1150g-ig)

Krémlikörök, teák, ajándéktárgyak, bögrék,
poharak, szivarok, ajándékesomagok és kosarak.

Az év minden ünnepére (Valentin-napra is) mesés légkömb- ill. papírdekorációt készítünk Önnek és szeretteinek (léggömboszlopot, girlandot, gyöngyfűzért, esküvői kaput, szív-, harangfűzért, gyerekzsúrra lég-gömbvirágot, bohócot.) Katalógus és fotók segítik döntését és természetesen kikérheti véleményünket!

Cím: Bon-Bon Bolt 2085 Pilisvörösvár, Fő út 22.
Tel.: 06-20-496-9927

A GAZDAKÖR VENDÉGLŐ

Ezt a felvételt azoknak ajánljuk, akik még nem jöttek el a Gazdakör vendéglőbe!

A többit kérdezze meg barátaitól,
ismerőseitől vagy tőlünk!

**...mert baráti körben, családi körben
legjobb a Gazdakörben.**

2085 Pilisvörösvár, Dózsa Gy. u. 110/A
Tel./fax: 06-26-334-304
Mobil: 06-20-93-42-808
Honlap: www.gazdakor.hu

Romló kastélyok, fogzó birtokok

Vörösvár hajdani földesurai

A magyar arisztokrácia közel ezer évig meghatározó szerepet játszott Magyarország történetében. Legkiválóbb nemesi családjainkra, e családok kiemelkedő személyiségeire ma is úgy tekintünk, mint nemzetünk eleire, „nemes”-eire: azaz – a szó egy másik jelentésében erkölcsi kiválóságaira. Történelmi tanulmányainkból ugyanakkor ismerjük azt az eróziós folyamatot, amely az arisztokrácia gazdasági súlyának csökkenéséhez, történelmi szerepének elvesztéséhez vezetett.

A II. világháború után felnőtt generációk, a Rákosi-korszak és a Kádár-rendszer gyermekei már szinte természetesnek vették, hogy az úgymond a „történelem süllyesztőjébe” került arisztokráciáról en bloc megvetéssel, gúnnyal, jobb esetben szánalommal lehetett csak szót ejteni. Az énekórákon az agyakra vésett „királyok, hercegek, grófok, naplopók és burzsoák” értékítéletet nehéz kitorolni, s nehéz egyensúlyra lelteni a nemesség történelmi szerepének megítélését illetően.

Amikor Pilisvörösvár földesurairól – különösképpen a legutolsó arisztokrata családról, a Karácsonyiakról szólnunk – ez a történelmi igazságtétel is vezérel minket.

VÖRÖSVÁR FÖLDESURAI A KARÁCSONYIAKIG

Pilisvörösvár területe közvetlenül a török kor előtt a Podmaniczky család birtokában volt. Amikor 1689-ben az első német telepések megérkeznek a pusztává lett vidékre, még láthatják annak a kastélynak a romjait, amelyet középkori oklevelek „Kisszantho castellum”-ként említenek. (Kisszántó vagy más néven Királysántó nagy valószínűséggel a mai település helyén vagy annak közvetlen közelében terült el.) Egy 1696-os összeírás is megemlíti a Podmaniczkyak hajdani kastélyát, amely „már egészen összeomlott, csak a jó anyagból épített boltozatos pince sértetlen még, nagysága ca. 10 öl hosszú és 2 széles”.

(Fogarasy-Fetter Mihály nemrégiben Kovács Zsolt tűzoltóparancsnok segítségével megmérte annak a pincének a hosszát és szélességét, amely a tűzoltószertár alatt húzódik, s a mértekegységek átszámítása után kiderült az a tény, amit már régóta gyanított: a pince méretadatai megegyeznek az 1696-os összeírásban közöltekkel. Ha ez igaz, akkor ez a pince Pilisvörösvár legrégebb, közel 500 éves épülete, ami műemléki védelmet érdemel.)

Pilisvörösvárt még a törökök uralják, amikor 1649-ben III. Ferdinánd király adományozó levelet ad gróf Csáky Lászlónak, amellyel Tata és a környező falvak (köztük Pilis-vörösvár) birtokosává teszi. Az új földesúr Vörösvárt csak több évtized után, 1683-ban veheti ténylegesen birtokába, miután viszfoglalják a császári csapatok a törököktől. Csáky tisztában volt azzal, hogy földjei mit sem érnek, ha nincs, aki azokat megművelje. Kérésére érkeznek német telepések a Fekete-

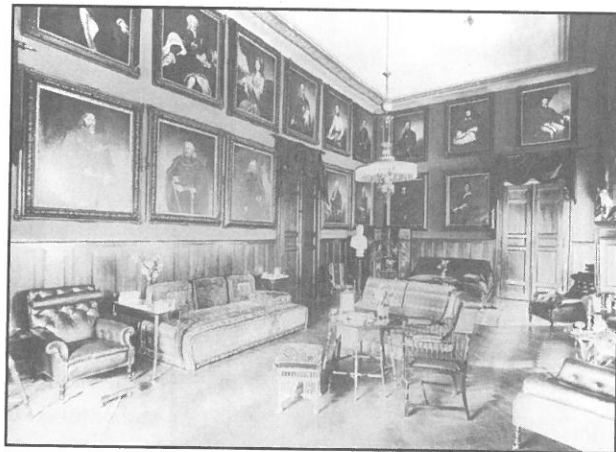
erdő vidékéről a teljesen pusztává vált vidékre. Az ő érdeme tehát a betelepítés megkezdése. 1989-től ismét vannak lakói Pilisvörösvárnak. Az élet lassan újraindul, a mezőgazdaság feléled.

A beodrai Karácsonyi-kastély táncterme

1696-tól Franz Josef Krapff bécsi udvari tanácsos a település földesura. A templom már az ő idején épül. A betelepítés tovább folyik, de most már leginkább Bajorországból érkeznek földművesek, hogy szerencsét próbáljanak az új hazában. A birtokot később gróf galántai Esterházy József, majd nádasdi Tersztyánszky József esztergomi alispán veszi meg.

Utóbbi halálával, 1769-ben több más faluval

A dohányzószoba a beodrai kastélyban

együtt Pilisvörösvár is a Majtényi család birtokába kerül. Majtényi Károly földesúr és a német telepések viszonya nem volt felhőtlen.

„A Majtényiek idején nemcsak irtvány- és tartalékföldeket vettek el, hanem a közös legelőkről is kiszorították a jobbágyokat. 1826-ban a vörösvári és solymári parasztok panaszt tettek, hogy a földesúr akadályozza őket a közös legelők használatában. Csak a földesúr szarvasmarhái legelhettek rajtuk. A megye utasította Muslay Imrét, a helyettes szolgabíró, hogy hívja össze az úriszékét és az vizsgálja meg az úrbéri szerződés alapján vagy egyéb módon, hogy a panaszok elintézését nyerjenek. Muslay az akkori szokások szerint csak három év múlva reagált a panaszokra” – olvasható Fogarasy-Fetter Mihály Pilisvörösvár története és néprajza című monográfiájában.

Mivel Majtényi Károly végrendelet nélkül halt meg, a család tagjai összeveszték az örökségen. Hosszas viszálykodás után a vörösvári birtokot ifjabb Majtényi Károly szerezte meg.

A Majtényi család házasság révén kapcsolatba került a Madách családdal. (Madách Imrénnek, Az ember tragédiája írójának édesanyja Majtényi Anna volt.) Egy régi birtokterkép szerint a Madách család nevében is voltak bejegyzett birtokrészek Pilisvörösváron.

A Majtényi család néhány tagja – köztük Madách Imre anyai nagyszülei és nagynénje – a plébániatemplom oltára alatti kriptában nyugszik.

A Majtényiakat a Marczibányiak követték a pilisvörösvári földbirtokosok sorában.

1867-ben váltak e vidék (Pilisvörösvár, Pilisszentiván, Solymár) utolsó földesuraivá a Karácsonyi család tagjai. A pilisi birtok több más birtokkal együtt házasság révén szállt a Karácsonyiakra. (Gróf Karácsonyi Guidó felesége Marczibányi Mária volt.)

Az egykori nagy kiterjedésű birtok a XX. század közepére megfogyatkozott, a maradékot az államosításkor vették el a családtól. Az utolsó gróf, Karácsonyi-Keglevich Imre szegényen halt meg a hatvanas évek elején.

A KARÁCSONYIAK

Az örmény eredetű, erdélyi család a XVIII. században tesz szert tetemes vagyonra. Címeres nemeslevelüket 1718-ban III. Károlytól nyerik. A család jelmondata ez volt: Pietate, honore et perseverantia: Odaadással, tisztelettel és állhatatossággal!

A család egyik tagja, nevezett Karácsonyi Adeatus az utolsó törökellenes háborúban szerzett érdemeiért királyi adományként megkapta a Torontál vármegyei Beodrát. Innen származik nemesi előnevük. A beodrai Karácsonyi (vagy Karátsonyi) családnak fénykorában csak itt, a Bánságban 17 000 hold földje volt. Számos birtokuk volt még Erdélyben (pl. Karátsonyifalván és Karátsonyiligetén) és Magyarországon más részein is.

A család egyes tagjai nemes lelkű adományokkal vívtak ki maguknak tekintélyt és elismerést. Karácsonyi Lázár Torontál vármegyei alispán például 10 000 forintot adományozott 1852-ben a Ludovikának. A Karácsonyiak építették többek között a beodrai templomot is. (E templom szentélye alatt vannak eltemetve a család Beodrán elhunyt tagjai.)

A Karácsonyiak hagyományosan pártolták a művészeket. Munkácsy Mihály többször is megfordult Beodrán, s igen jó barátjává vált a családnak. A jótékonykodás és művészpártolás legjelesebb képviselője gróf Karácsonyi Guidó volt. Órula azonban majd csak következő számunkban ejtünk bővebben szót.

Fogarasy Attila

Forrásmunkák:

Fogarasy-Fetter Mihály: Pilisvörösvár története és néprajza

Nagy Iván: Magyarország családai címerekkel és nemzedékrendi táblákkal. Reprint kiadás. Helikon Kiadó, 1987.

Tuti néni története

Volt egyszer egy Bányatelep

Hoffer Károlyné Zs. Dobozy Erzsébet gyermekkorát a Bányatelepen töltötte el, ami hajdan kertvárosszerű, korszerű és példásan karbantartott része volt Pilis-vörösvárnak. Tuti néni ezúttal arra kéri, elevenítse fel emlékeit a hajdani Bányatelepről.

A szüleim 1922-ben költöztek a bányatelepre. Én már itt születtem. Apám, Zs. Dobozy Gyula, aki diplomás kertészmérnök volt, sokáig József főherceg alkalmazásában állt. Kezdetben alcsúti (az egykori kastély parkja ma arborétum – a szerk.), majd abbáziai, végül budakeszi birtokán dolgozott kertészként. 1922-ben átcsábították őt Pilisvörösvárra, a kőszénbánya kertészetébe. József főherceg marasztalta ugyan, de apám nem akarta, hogy a gyermekei a főherceg által építtetett budakeszi tudószanatóriumban nőjenek fel. Csábító volt a bánya által ajánlott fix fizetés is.

A kertészet a mai Nagy-tótól északnyugatra volt, a mai Táncsics utca mentén, az egykori tiszti házak alatt. (Tiszti háznak nevezték a bánya magas rangú tisztviselőinek házeit. – a szerk.) A kertészetnek központi fűtéssel működő üvegháza is volt, ahol palántákat és dísznövényeket neveltek. A kertben gyümölcsöt és zöldséget, a pincében gombát termesztettek.

Mindezekhez a vörösvári bányászok igen kedvezményesen – szinte filéreért – juthattak hozzá.

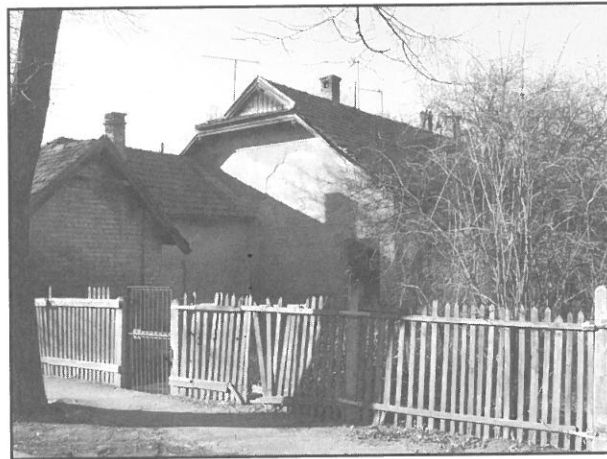
Apám még azt is elnézte, ha a bányatelepi gyerekek vámot szedtek a gyümölcsfák terméséből. Előfordult, hogy ilyenkor szelíden rájuk szólt: – Gyerekek, ne erről a fáról egyetek, ezen még éretlen a termés, inkább arról a másikról!

A kertészetben – a tiszti sor házához hasonlóan – vezetékes ivóvíz is volt. A Bányatelepen mindenütt fűrt kutak voltak: minden utcában két-két kerek kút. Itt is volt vízvezeték, de abból inni nem lehetett, csak locsolásra volt alkalmas.

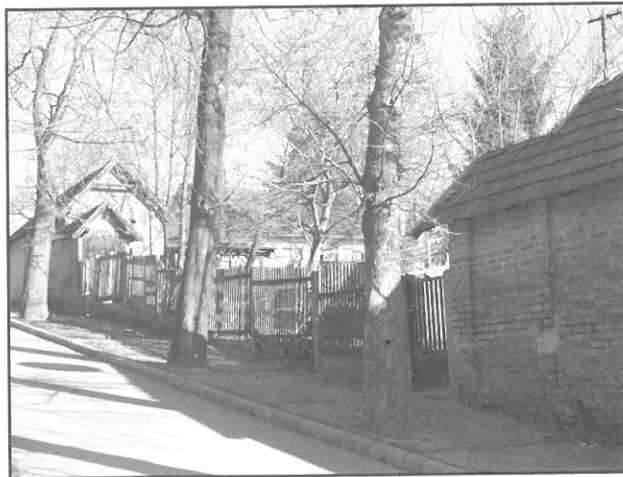
A Bányatelep annak idején mintaszerűen kialakított, rendezett és tiszta, minden szükséges intézménnyel és szolgálta-

tással ellátott önálló településrész volt, amely teljesen elkülönült a németek lakta falutól. Úgy nézett ki, mint egy takaros kis kertváros.

A kertészetten kívül volt itt tejszarnok,

Ma már alig lehet látni ehhez hasonló homlokzatot. A házakat jórészt lebontották vagy átalakították

Leginkább a házak melléképületei nem változtak

hentesüzlet, pékség (sütőház), trafik, étkezdé, orvosi rendelő, gyógyszertár, kápolna, kaszinó a főtisztviselőknek, kultúrház az altszteknek és a bányászoknak, valamint foci- és tenispálya. Egyedül a bányakonzum (áruháza) volt a faluban, itt vásárolhatták meg a bányászok a szükséges élelmiszereket, ruházati cikkeket stb. A bányászok egyforma, csinos házakban laktak. A bánya kezdetben szoba-konyhás bányászlakásokat épített. Ez volt a Jancsitelepe. Később épült az úgynevezett Kolónia, két- és háromszobás lakásokkal

és középületekkel a bányaalalmazottak részére. A lakóházak többségében négy lakás volt, egy-egy lakás két szobából és egy konyhából állott. Minden lakásban villanyvilágítás volt, és természetesen szénrel fűtöttek, a szénrel a tűzifát ingyen kapták a bányától. Fűtésre és főzésre téglából készített sparheret vagy öntöttvas kályhát használtak. A kályhát a bányától lehetett igényelni, ahogy asztalt, széket és szekrényt is.

A Bányatelep egyforma házához baromfiudvar és virágoskert is tartozott, néhány gyümölcsfával. Az utcák fásítása és a gyümölcsfák telepítése édesapám feladata volt.

Az udvarokban szenes- és faskamra is volt, havonta szállította ki ezeket a bánya a tüzelőanyagot. Az udvar szélén állt az árnyékszék, a pöcegödör fedele az utcára nyílt. A pöcegödörök tartalmát mindig éjjel gyűjtötték össze, hogy a művelet ne zavarja a bányászokat.

A kis kertváros kerítései és kapui is egyformák voltak.

A rendre és a tisztaságra két gondnok vigyázott, akiket termestereknek hívtak. A termesterek bikacsökkel és notesszel járták az utcákat és rögtön felírták minden rendellenességet. Szóvá tették, ha valahol szemetes volt az utca vagy az udvar, és kijavították a megrongálódott drótkerítéseket is.

Azok a bányászok, akiknek nem volt családjuk, a két legényszálláson laktak és az étkezdében ettek.

A bánya gondoskodott a bányatelep lakóinak szórakozásáról is. A magas rangú tisztviselők a kaszinóban gyűltek össze kártyázni, biliárdozni, itt költöttek el az ebédjüket, és itt fogadták alkalomadtán a bánya belga részvényeseit is.

Az alkalmazottak számára egy kultúrházszzerű intézmény: a bányaalalmazottak köre nyújtott lehetőséget a kultúralt szórakozásra – külön helyiségekkel a bányászok és az altsztek részére.

Ez az elkülönülés csak a színházi előadásokon oldódott fel: a Budapestvidéki Kőszénbánya Sport Club keretén belül működő Műkedvelő Gárda nagy sikerű előadásain együtt szerepelt mérnök, bányász és kereskedőség. (Néhány előadás címe korabeli plakátokról: Halvány sárga róza – operett, Takarodó – színmű, Sylvio kapitány – hazafias irredenta dráma. – a szerk.)

A BKSC-nek saját vonós- és fúvószenekara, valamint dalárdája is volt. Az előadásokon mindenki nagyon jól szórakozott, én magam is többször felléptem.

A sport is fontos szerepet játszott a bányatelepiek életében. Amikor a BKSC focicsapata a falusi csapattal játszott, mindenki egy emberként kivonult, hogy biztassa őket. A telepiek legjobb játékosa akkoriban Porgesz Hermann volt, akit Slózinak becézünk. (Ezt a tehetséges zsidó fiút sajnos a nyilasok később agyonlőtték.) A falusiak sztárját Spanberger Jánosnak hívták. Az ő nevüket is beleszórtuk abba a dalocskába, amit az ilyen meccseken mindig teli tüdőből énekeltünk:

*Nem lehet a BKSC-vel,
nem lehet a BKSC-vel
kikukoricázni.*

*Míg a Spanyol cicázik,
a Slózi rábokázik,
Nem lehet a...*

Ez volt a bányászcsapat himnusza.

A Bányatelep és a falu két külön világ volt. A lakosság között hosszú időn át nem volt keveredés. Nem fordulhatott elő, hogy egy telepi és egy falusi között házasság köttessen.

Annál gyakoribbak voltak a verekedések. Emlékszem, kisiskolás koromban iskolába menet engem is gyakran megkergettek a falusi gyerekek, akik a régi temető bokrai között meglapulva vártak reánk, és ha nem szedtük idejében nyakunkba a lábunkat, alaposan el is tángáltak.

A bajban azonban a telepiek és a falusiak is összetartottak. Ma is hálás szívvel gondolok két nagyszerű falubeli kereskedőre, akik az 1928-as bányászsztrájk idején önzetlenül segítettek a bányászokat. A sztrájk idejére ugyanis a bányai igazgatóság bezáratta a telepi boltokat. A sztrájkolóknak elfogyott a pénzük, s hitelbe sem kaphattak semmit. Fetter Pista bácsi azonban minden éhező családon segített. Hentesboltjában a sztrájkoló bányászok ingyen kaphattak húst és zsírt. Soha egy fillért nem fogadott el tőlük. Ahogy a Steckl pék sem, aki ingyen adta a sztrájk ideje alatt a kenyeret. Az Isten áldja meg őket haló poraikban is a jószágukért!

1936-37 tájéka után elköltöztünk a

Kovács Berg-dűlő egyik kertes házába (ma Mátyás király utca), de sohasem feledek a Kolóniában töltött éveket. Még ma is emlékszem minden emberre, aki ott lakott. A bányászok nyers, de őszinte és jókedélyű emberek voltak. Néha felöntöttek a garatra, de ez a foglalkozásukból is kö-

vetkezett. Mindig úgy indultak el munkába, hogy nem tudták, hazaérkeznek-e valaha. Ezért soha nem felejtkeztek el arról, hogy asszonyaiktól és gyermekeiktől rendszeresen elbúcsúzzanak. Asszonyaik hűségesek és tiszták voltak. Rendben tartották a háztartást, foglalkoztak a kicsinyek-

A tisztviselősor házai a harmincas években

Ízelítő a bányatelep utcáinak hangulatából.
A fasorokat egykor Tuti néni édesapja ültette

kel. Ünnepeken a család gyakran felkerekedett és felkaptatott a környező hegyekbe. Mindig nagy örömet jelentettek számomra is ezek a felejthetetlen kirándulások, ahogy gyermekkorom minden egyes emléke, amely örökre már a bányatelephez köt...

Az egykori Bányatelepből mára nem sok minden maradt meg. A házak jó részét lebontották, átalakították. Hol vannak már a hajdan itt élt emberek, a jókedvű beszélgetések, focimeccsek, színelőadások... Egykori lakóit is megtiszteltük azzal, hogy felelevenítettük a Bányatelepről őrzött emlékeket. Azzal, hogy Tuti néni ezúttal arról mesélt: volt egyszer egy Bányatelep.

Fogarasy Attila

Egy tucat ing

A 20-as, 30-as években gyakran felléptek Vörösváron különböző vándor színtársulatok – meséli Tuti néni. – Thália papjai akkoriban azonban meglehetősen szegények voltak. A színészek családoznál kaptak szállást és kosztot. A ruhatáruk is szegényes volt.

Emlékszem egy előadásra, amikor a darab bonvivánja egy forró, szerelmes dal kellős közepén egy heves mozdulatot tett, amitől hitványul összefércelt zsakettja kettérepedt és lehullt a válláról. A közönség legnagyobb elképedésére a színész a zsakett alatt csak egy körgallér, egy nyakkendő és két mandzsetta volt. A gallérról két ma-

dzag lógott, ehhez voltak kötve a mandzsetták. Zsakettal együtt valóban kifogástalan volt az öltözék, így viszont kiderült, hogy a színész annyira szegény, hogy még inge sincs.

A látvány annyira komikus volt, hogy a közönség kuncogni kezdett. Muttnyánszky Ádám mérnök úr pedig, aki a hátam mögött ült, hangos hahotára fakadt, és a térdét csapkodta. Még a könnyei is kicsordultak.

Az előadás megszakadt, s csak jó tíz perc múlva folytatódott, miután a póru jár bonviván valami más öltözetet talált magának.

A mérnök úr másnap 12 vadonatúj inget küldött ajándékba a színésznek...

F. A.

A MAGYARORSZÁGI NÉMET ÖNKORMÁNYZATOK NAPJA

Amikor 10 évvel ezelőtt az ország történelme során első ízben megalakult a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata, alakuló ülésén döntést hozott a német önkormányzatok ünnepnapjának kijelöléséről is. Ennek megfelelően az év második szombatján immár kilencedik alkalommal került sor az ünnepi gálaműsorra Budapesten.

Mintegy 1500 néző foglalt helyet 2005. január 8-án a Budapest Kongresszusi Központ nagy dísztermében, hogy méltón megünnepeljék a Magyarországi Német Önkormányzatok Napját.

A Magyarországi Németek Országos Önkormányzata ezúttal is a magyarországi német kulturális élet kiemelkedő művelői által adott színes műsorral kívánt köszönetet mondani mindazon meghívottaknak, akik az elmúlt évben önzetlenül sokat tettek és dolgoztak a magyarországi némettség érdekében megvalósításáért. A gálaműsorban felléptek a kulturális fesztiválokon elismerést szerzett együttesek: az Országos Válogatott Ifjúsági Zenekar, a Roger Schilling Fúvószenekar (Paks), a Koch Valéria Iskolaközpont Gyermektáncsoportja (Pécs), a Solyomári Német Nemzetiségi Ifjúsági Táncsoport, a Villányi Ifjúsági Énekar, a Kislódi Német Nemzetiségi Dalkör, Wiedner János gombos harmonikás (Kecel), a Földi-Deutsch duó (Sásd) és egy családi zenekar Herendről és Bándról. Felléptek továbbá a szekszárdi német színház művészei.

Az önkormányzat nevében Heinek Ottó elnök köszöntötte a jelenlévőket, először egy történelmi évfordulóról megemlékezve:

– „Svábok voltunk. Egyes egyedül a származásunk miatt kellett elmennünk. Ezt mind a mai napig nem értem.” – Ezek egy asszony szavai, akit 19 éves lányként majdnem napra pontosan 60 évvel ezelőtt hurcoltak el baranyai szülőfalujából Oroszországba, malenkij robotra.

Beszédében ezek után röviden értékelte a 2004. év eseményeit és aktuális problémákra is utalt:

– A 2004. év sem volt unalmas. Beléptünk az Európai Unióba, lezajlottak az EU-s parlamenti választások, mögöttünk egy kormányváltás és egy népszavazás. Az országos önkormányzat és néhány helyi önkormányzat is átvette fontos oktatási és kulturális intézmények fenntartói szerepét. A politikai döntéshozók felé továbbra is az a kérésünk, hogy javítsanak a magyarországi német népcsoport érdekében végzett munkánk jogi és pénzügyi keretfeltételein. A kisebbségi törvény módosítási javaslata már több mint 9 hónapja az Országgyűlés asztalán van, ezért legfőbb ideje, hogy a gyermek vgre meg is születessék.

A gála védnöke és díszszónoka dr. Szili Katalin asszony, az Országgyűlés elnöke volt. Beszédét egy személyes vallomással kezdte:

– 1947 májusát írhattuk, amikor egy 9 éves

kislány szülei nélkülözésében nagynéninél, nagybácsinál élve felszólítást kapott, hogy hagyja el az országot. Mindezt azért, mert Anna Bayernak hívták. Ez a kislány az én édesanyám volt.

Az elnök asszony beszédében reflektált Heinek Ottónak a sürgető törvény módosításra tett utalására:

– Mi magunk is mindent meg fogunk ten-

Franz Walper atya a kitüntetés átvétele után

ni annak érdekében, hogy a törvény módosítás lezárására még a tavaszi ülészakban sor kerülhessen. És még egy dolgot felvetnék, ami a rendszerváltást követő időszakban évről évre felmerül, és amit egy európai ország megtesz: a kisebbségek parlamenti képviseletének biztosítása.

A gálaműsor keretében került sor a magyarországi némettség legmagasabb kitüntetésének, az „Ehrendel in Gold” átadására, három a német nemzetiségért kiemelkedően sokat tett személyiségnek.

Az idei év kitüntetettjei:

Dr. Haán György (86) – Budapest.

Germanisztikai tanulmányai után Schwartz Elmar professzor asszisztense lett a német nyelvészeti és népismereti tanszéken. Sokat ígérő tudományos karrierjének a háború hamar véget vetett. Volt gimnáziumi tanár, a népművelési osztály vezetője a Fővárosi Tanácsnál, tanárképző intézet igazgatója, amíg megtalálta a számára legmegfelelőbb területet: a nyelvtanítást felnőttek részére. 1957 után aktívan részt vett az idegen nyelv oktatás kiépítésében. Főállásban az ELTE Idegen nyelvi Továbbképző Intézetében dolgozott. Az Állami Nyelvvizsga Bizottság tudományos munkatársa, majd a német szekció vezetője és a Bizottság helyettes elnöke lett. Ezzel egyidejűleg a TIT-nél is az idegen nyelvi szekció elnöke

volt. Számos cikket publikált és német nyelv-könyvet szerkesztett. 1998-ban megválasztották a Budavári Német Kisebbségi Önkormányzat elnökévé és a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának tagjává. A 2002-es választások során újra beválasztották a kerületi kisebbségi önkormányzatba. A még ma is aktív professzor minden évben zsűritagként vesz részt német nyelvi versenyeken, emellett a budaörsi passiójáték társszervezője.

Wache Jánosné, szül. Schulteisz Margit (67) – Komló.

Több mint 20 éve kiemelkedő képviselője a német nemzetiségi zenekultúrának. A Baranya megyei Himesházán született száj- és gombos harmonikás otthonról, a családból hozta magával a zenélést, a német zenekultúra szeretetét. A 70-es évek végétől kezdett újra szájharmonikázni, és kultúr csoportokkal járta az ország német lakta vidékeit. Az 1980-as évek közepétől már gombos harmonikával is megjelent a színpadon. Több minősítő versenyen vett részt, melyeken kiemelték eredeti stílusát, dallamhűségét, a kiválasztott dalok magyarországi német jellegét. Fellépett országos svábbálokon, népzenei fesztiválokon, faluünnepken, versenyeken. Rádiófelvételek és CD örökölték meg muzsikálását. Szívügye az ifjúság, részt vesz a komlói nemzetiségi általános iskolák táncoktatásában.

Franz Walper prelátus (75) – Csobánka.

1946-ban kitelepítették Németországba. Tanulmányai befejezése után 1952-ben pappá szentelték. A magyarországi németiség sorsa számára mindig fontos volt, magyarországi kapcsolatait mindvégig megtartotta és segítette, amiben csak tudott: templomfelújításoknál, német nyelvű ima- és misemisek beszerzésénél. 1989-ben hazajött és folytatta papi tevékenységét a budapesti Német Nyelvű Katolikus Gyülekezetben. Könyveket írt szülőfaluja történelméről, német nyelvű lelkipásztori tevékenységéről, a mariazelli zárandoklatokról és a kitelepítéséről. Egyik alapító tagja volt a magyarországi „St. Gerhards Werk” egyesületnek. A gyerekek és az ifjúság támogatását is fontos feladatának tartotta. Jelentős szerepe volt a pilisvörösvári Gradus Óvoda megalapításában és a nemzetiségi óvónők anyországi továbbképzésének megszervezésében. A fiatalokat németországi katolikus ösztöndíjak elnyerésében támogatta. Walper atya német nyelvű miséket tartott és tart a budai hegyvidék számos településén és 1989 óta szervez lelkigyakorlatokat Leányfalun. A mariazelli zárandoklatok régi hagyományának újjáélesztője.

Ezenkívül az ünnepség keretében Dr. Frank Gábor, az Oktatási Bizottság elnöke átadta a Valeria-Koch-díjat, melyet az Oktatási Bizottság döntése alapján három magyarországi német középiskolás kaphat meg kiemelkedő iskolai teljesítménye és nemzetiségi területen végzett munkája alapján, és egy fiatal diplomás német nemzetiségi témában megírt kiváló diplomamunkájáért. A díjat ezúttal Bauernhuber Andor (Herend), Dénes Helga (Lánycsók), Szalai Virág (Pécs), illetve Elmer Edina (Baja) vehették át.

Sax Ibolya

Aranylakodalom

2004-ben több pilisvörösvári házaspárnak adatott meg a lehetőség, hogy megünnepelje 50. házassági évfordulóját. Ebben a nagy örömben volt része 2004. november 21-én Kaifer Máriának és Breier Mátyásnak is.

– 50 évvel ezelőtt november 20-án volt az esküvőnk, de hogy a család együtt lehessen, aranylakodalmunkat egy nappal később, vasárnap ünnepeltük meg. Nagyon megható érzés volt, amikor a déli szentmisen újból az oltár elé állhattunk. A misén pedig a családon és a rokonokon kívül számos barátunk, ismerősünk is jelen volt. Az esküvő a Gilde étteremben folytatódott. Az ebéden és a vacsorán 64-en voltunk – több mint ötven évvel ezelőtt. És mindez a gyerekeink rendezték! Ennyi meglepetésben és ajándékban talán még sohasem volt részünk. A gyerekek és az unokák köszöntöket, verseket mondtak. A háromemeletes menyasszonyi torta mellé kaptunk egy olyan tortát is, amelynek a tetejét egy ötven évvel ezelőtt készült esküvői fotó díszítette. Természetesen a zene sem maradhatott el és az első keringőt nekünk kellett táncolni” – emlékszik vissza a nagy napra a házaspár.

– Ötven évvel ezelőtt is így ünnepelték meg az esküvőjüket?

– Nem egészen. Sokkal szerényebb körülmények között. Olyan rég volt az már, hogy talán igaz se volt. A férjem szüretkor akart gyűrűt venni, de akkor nem nagyon értünk rá. Majd kijelentette, hogy vagy összeházasodunk november 20-án, vagy soha. És én igent mondtam. Szülőházamban a Kálvária utcában kirámoltuk a szobát és a

konyhát és ott tartottuk meg az esküvőt. Persze akkor nem voltunk olyan sokan, mint most. Disznót vágtunk, a süteményekhez pedig a vendégek hozták a hozzávalót. Tehát a beigli, az aprósüteményeket és a tortát házilag készítettük el. A templo-

mi esküvőnk délután három órakor kezdődött, a menetet háromfős zenekar játszotta – meséli Marika néni.

– Marika néni 23, Matyi bácsi pedig 26 éves volt, amikor összeházasodtak. Már régóta ismerték egymást?

– Az esküvő előtt két évig jártunk együtt. A mi időnkben olyasmiről még nem volt, hogy alig ismerték egymást a fiatalok és máris összeköltöztek. Rossznak tartjuk, hogy nem alapítanak családot.

– Mire emlékeznek vissza szívesen?

– Az elmúlt ötven év alatt volt részünk jóban és rosszban egyaránt. A gyerekek sok örömet adtak és adnak ma is nekünk. A problémákat mindig meg tudtuk közösen oldani. Veszekedés vagy harag sosem volt köztünk, hisz annak nincs értelme. Egy-két hangos szóváltás után máris megbékültünk. Mindig sokat dolgoztunk. A férjem az Ásványbányában volt 35 évig, onnan ment nyugdíjba. Én kötődébe dolgoztam, majd az Ásványbányába jártam takarítani. Emellett a ház körül is akadt tennivalónk bőven, hisz a család mellett ott voltak az állatok és a szőlő.

– Mi az a tanács, amit ötven év boldog házasság után a fiataloknak tanácsolni tudnak?

– Ajánlanánk nekik, hogy esküdjenek meg, ne féljenek a házasságtól, és maradjanak együtt jóban-rosszban. El kell nézni a másoknak a hibáját, nem szabad rögtön külön menni. Ha van család, akkor tudja az ember, hogy miért dolgozik és nincs idő arra, hogy a válásra gondoljon. Fontos, hogy tudni kell engedni sok mindenben. Nem hiába mondták régen a sváb asszonyok: „Az weeb hod a krausz fiedő und thei khau fű teike.” Azaz az asszonynak nagy a köténye, sok mindent eltakar.

– Van-e valamilyen titkos vágyuk, ami eddig még nem teljesült?

– Mi már csak egészséget és megértést kívánunk magunknak. És szeretnénk minél több időt eltölteni a családdal, az unokáinkkal és a dédunokáinkkal.

A házaspár ezúton szeretné megköszönni Zoltán atyának a közreműködését a templomban, Seregi Juliskának a gyönyörűen elénekelt Ave Mariát. Gyermeküknek, unokáiknak pedig külön köszönik a sok-sok felejthetetlen meglepetést.

Sax Ibolya

Aus der Laudation vom Prälat Franz Walper:

„Prälat Franz Walper stammt aus der Gemeinde Csobánka (geb. wurde er 1929). Er ist mit seinen Landsleuten 1946 aus Ungarn vertrieben worden. In Königstein im Taunus machte er das Abitur und dort studierte er anschließend Theologie sowie in der Schweiz und Rom. 1952 wurde er zum Priester geweiht. Das Schicksal seiner ungarndeutschen Landsleute war ihm immer wichtig. Er versuchte in ihnen die Treue zu sich selber und zu ihrer.

Heimat aufrecht zu erhalten. Den Kontakt zu Ungarn ließ er nie abbrechen und half, wo er nur konnte: so bei Kirchenrenovierungen und der Besorgung deutschsprachiger Gebets- und Messbücher.

1989 kehrte er nach Budapest zurück und setzte seine Tätigkeit als Pfarrer der Deutschsprachigen Katholischen Gemeinde in Budapest fort. Er schrieb Bücher über die Geschichte seiner Heimatgemeinde, über die deutschsprachige Seelsorge, die Wallfahrt nach Mariazell und über die Vertreibung.

Um bei der Bewältigung der Vergangenheit eine Hilfe zu leisten, engagierte er sich in Ungarn als erster Vertreter der Kriegsgräberfürsorge von Kassel.

Um das kulturelle und geistliche Erbe zu fördern, war er Mitbegründer des St. Gerhards Werkes in Ungarn.

Auch die Unterstützung der Kinder und Jugendlichen war ihm ein Herzensanliegen. Deshalb setzte er sich für die

Gründung des Gradus Kindergartens in Werischwar und für die Weiterbildung der ungarndeutschen Kindergärtnerinnen in Freiburg ein. Als Vermittler und Gutachter verhalf er Jugendlichen zu Stipendien.

Prälat Walper hat dem Volk Gottes Worte in deutscher Sprache vermittelt, indem er in vielen Gemeinden des Ofener Berglandes und während der jährlichen Exerzitien in Leányfalu (seit 1989) mit seinen Gläubigen Gottesdienste gefeiert und sie betreut hat. Für seine Verdienste erhielt er auch den Ehrenbürger-Titel von Csobánka und Werischwar.

Er ist auch der Wiederbegründer der ungarndeutschen Wallfahrt nach Mariazell. Bei der Wallfahrt im Jahr 2002 feierte er sein 50-jähriges Priester-jubiläum.

Herr Walper, herzlichen Glückwunsch!

Dr. Guth Zoltán igazgató ünnepi beszéde a gimnázium szalagavatóján

Liebe Schülerinnen, liebe Schüller! Verehrte Gäste!

Das Band, was ich jetzt von euch bekommen werde, ist das fünfte in meinem Leben. Das erste war blaufarbig, mit den Jahreszahlen 1965-69. Für mich bedeutete es: „Erinnere dich an diese Jahre, erinnere dich an diesen Tag!“ Als ich heute an diese Jahre zurückdenke, fallen mir Goethe's Worte ein:

„Zum Augenblicke möcht' ich sagen, verweile doch, du bist so schön!“

Welche Rolle spielt in unserem rasenden Leben das Ereignis, was dieses Band symbolisiert? Es kann für den Zusammenhalt stehen, man kann Rechenschaft von den vergangenen 4-6 Jahren ablegen, man muss und soll Abschied nehmen von der vertrauten Schul- und Klassengemeinschaft, oder man soll den Blick in die Zukunft werfen.

Der Philosoph, Kirkegaard hat es so formuliert: *„Leben kann man nur vorwärts, verstehen nur rückwärts.“* Den Rückblick hat jeder für sich, und in die Zukunft blickt auch jeder mit seinen individuellen Erwartungen.

Warum brauchen wir Rückblick, Feste wie die Bandweihe, Bräuche überhaupt? Es muss Feste, also Bräuche, auch Schulbräuche geben. Jeder Tag ist gleich, man muss auch Festtage haben. Es scheint, nur wegen der Hektik unserer Zeit auch notwendig zu sein. Die Zeit, die zu messen, Bräuche und Feste helfen dabei.

Feste sind immer im ursprünglichen Sinn des Wortes sinnliche Feste. Man kann jedes Fest empfinden, sehen, hören, riechen, schmecken, anfassen.

Wirkliche Feste sind es dann, wenn Seele und Herz, Glauben und Verstand ansprechen. Ich glaube, wir werden heute Abend von unseren groß gewordenen Kindern, von unseren Jungherren und Jungdamen angesprochen.

Das Band, das heute an die Brust unserer jungen Damen und Herren angeheftet wird, symbolisiert das Erwachsenwerden und dass sie vor einer Reifepfung stehen.

Ich wünsche Euch eine glückliche Zukunft, und hoffe, dass Euch „das Zeugnis der Reife“ (das Abitur) die Tür zum Berufurer Wahl leichter öffnet.

Ich bedanke mich bei unserer Kollegin Frau Bársonyi und Kollegen Herr Veres und Herrn Engerth für ihr Engagement, mit dem sie ihre Klasse betreut, und diesen festlichen Abend organisiert haben.

Liebe Gäste, lassen Sie sich dazu einladen!

Felvonulás szalagkötéshez

Kedves lányok és fiúk, tisztelt szülők, kollégák! Tisztelt vendégeink! *

Ma este ötödször tűzik a kabátom hajtókájára a megmérettetésre való készülés és a búcsúzás kék szalagját. Az első szalagomat éppen harmincöt éve kaptam, ebben a gimnáziumban, az első érettségiző osztály tagjaként.

Visszaemlékezve erre az eseményre, ezekre az évekre, Arany János szavai jutnak eszembe: *„Hajt az idő gyorsan, rendes útján eljár, Ha felülünk, felvesz, ha maradunk, nem vár.“* Ez a több mint egy évszázados intelem ma

aktuálisabb, mint Arany János valaha hihette, hiszen az állandó, gyorsuló alkalmazkodás kényszerét fogalmazza meg. Milyen szerepe van mai zaklatott, rohanó életünkben az ünnepeknek, szokásoknak? Mit szimbolizál ez a szalag, ez a szalagavató ünnepség?

Kifejezi az összetartozást, az elmúlt 4-6 év összegző értékelését adhatja, előrevetíti a búcsúzását a meghitt iskolai és osztályközösségtől, egy egész életformától, és természetesen a jövőre való izgalmas készülődés kezdetét is jelenti.

A hétköznapok egyformaságában szükségünk van arra, hogy időnként megálljunk és visszatekintsünk, ünnepeljünk. Szükségünk van iskolai ünnepekre is, hogy értelmezhesük a múltat és célokat fogalmazzunk meg a jövőre. Olyan jövőt érdemes élni, amelyet magunk alakítunk, szociális felelőséggel, civillkurázssal.

Kedves lányok és fiúk! Nem véletlenül mondom két ünnepi beszédet, amelyek nem egyszerűen egymás szószertinti fordításai, hanem, számotokra ez természetes, hiszen ebben a két kultúrban éltetek az elmúlt években.

Egy ünnep akkor igazi, ha szívvel és lélekkel éljük át, ha a hitünk és az értelmünk mozgatja. Hiszem, hogy ma este felnőtté vált hölgyek és urak szólítanak meg minket,

szeretettel és nagy gondnal összeállított programjukkal. A szalag, amelyet ma este ruhájukra tűznek, a felnőtté válást és az érettségi megmérettetést hivatott jelképezni. Kívánom nektek, hogy sikerrel álljatok helyt nemcsak az iskola érettségi vizsgáján, és találjátok meg a boldogságot a felnőtt életetekben.

József Attila gondolatával szeretném zárni ünnepi beszédemet:

„Én mondom: még nem nagy az ember, de képzelet, hát szertelen. Kísérje két szülője szemmel, a Szellem és a Szerelme!“

Elhunyt Simák Éva

Simák Éva Ürömön született 1931 december 16-án. Tanári diplomáját az Apáczai Csere János Pedagógiai Főiskolán szerezte 1954-ben biológia-földrajz szakon. Utána Vasadon kezdett tanítani, majd 1957-től Pilisvörösváron dolgozott tovább, egészen nyugdíjazásáig, sőt nyugdíjasként még két évig tanított, 1992-ig. Folyamatosan képezte magát, informálódott, naprakész volt.

Emellett Vöröskeresztes szakkört vezetett, a pályaválasztással kapcsolatos feladatokat koordinálta, majd 1975-től az iskola Gyermekek- és Ifjúságvédelmi felelőse lett. Személyét mindig a rendkívüli precizitás jellemezte.

Az élete a tanítás, az okítás volt. Mindig egyedül élt, de minden figyelmét nekünk szentelte. A halál is egyedül érte örömi otthonában...

Forrás: Pilisportál

„Mily rövid időköz ez az élet, s mennyi baj között, mily léha társaságban, mily törekeny csolnakban kell megtennünk. Szót sem érdemel! Hátad mögött egy örökkévalóság, előtted egy örökkévalóság; s közötté – különbség-e, hogy három nap vagy három évszázad van-e?“

Marcus Aurelius

Sehr geehrter Herr Rieder!

Im Namen des Ungarndeutschen Wirtschaftsgymnasiums Werischwar möchte ich mich bei Ihnen für Ihre langjährige Tätigkeit herzlichst bedanken.

Mit Ihrer Hilfe bekam unsere Gemeinde vom Freistaat Bayern 1 Million Deutsche Mark zum Aufbau des Bildungszentrums. Dank Ihrer freundlichen Unterstützung wurde die Erweiterung des Schulgebäudes und gleichzeitig die Verbreitung unserer schulischen Tätigkeit ermöglicht.

Die Verwirklichung des jetzigen Bauprojektes der Schule kam durch eine weitere finanzielle Unterstützung der Gemeinde Gröbenzell zustande, die auch Ihnen zu verdanken ist. Das ganze Lehrerkollegium, und alle Schüler möchten sich bei Ihnen bedanken, dass wir unter so hervorragenden, lernfördernden Umständen arbeiten können.

Wir glauben fest daran, dass der bisherige enge und freundliche Kontakt zwischen der Gemeinde Gröbenzell und unserer Schule auch zukünftig unverändert bleibt und aufrecht erhalten werden kann.

Ildikó Kalmár

„A mienk egy valóban tehetséges ország”

Interjú Ókovács Szilveszterrel

Ókovács Szilveszter pályafutását az ELTE jogi karán kezdte – volna, ha a sikeres felvételi után zeneművészet iránti lelkesedése el nem ragadja a győri Zeneművészeti Főiskolára, majd a Zeneakadémiára. Mindezek után és közben hat éven át a váci Konzervatórium tanára volt. '96-tól a Budapesti Kamaraopera énekesé, '97-től a Nemzeti Filharmónia szólistája. Dolgozott az Oktatási Minisztériumban, majd a Miniszterelnöki Kabinet tanácsadójaként, jelenleg a Magyar Állami Operaház kommunikációs igazgatója. Emellett a hírTV-n ARTéria címmel kulturális műsort vezet. December 4-én a Napos Oldal Szociális Központ Gyermekjóléti Szolgálatát által rendezett jótékonyági koncert konferálására kérték fel, ez alkalomból beszéltem vele.

– Gyakran hívnak hasonló, jótékonyági rendezvényre?

– Énekes vagyok, így jótékonyági rendezvényeken leginkább énekelni szoktam. Ám mióta feltűntem a televízióban, szaporodnak a szpikeri feladatok is. Remélem, nem az énekhangom tereli ez irányba a felkéréseket...

– Nemesebbé teszi a munkát, ha jó célt szolgál. A közönség pedig hálás ezért...

– Valóban. Ha tapsot hallasz és boldog arcokat látsz (lehetőleg jó sokat), netán úgy merészeled érezni, hogy a személyed bármiféle – akár csekély – vonzerőt is jelenthet, akkor örömmel vagy jelen. Ilyenkor én is úgy érzem, volt értelme eljönni és adakozásra buzdítani az embereket valamely nemes cél érdekében.

– Az eredeti program szerint a műsort Rákay Philip konferálta volna.

– Philip az egyik legjobb barátom. Együtt vettünk részt nemrég a választási kampányban is, amiben ő sokkal nagyobb szerepet kapott, hisz naponta két nagygyűlést vezetett végig, míg én csak egy-egy dalt énekeltem. Jobban el is fáradt, én pedig szívesen jöttem el ma helyette. A másik nagy húzóerő pedig Gulyás Dénes, aki akkor került a Zeneakadémia magánének tanzakának tanári karába, amikor még ott diákoskodtam...

– Tehát innen ismerték egymást...

– Igen. Azóta többször léptünk fel együtt, bár ez nem okvetlenül kellemes, hisz inába szállhat az ember bátorsága, ha híres énekesrel szerződtek egy műsorba. Úgy tapasztalom idehaza, hogy a legtöbb magyarnak fogalma sincs arról, mekkora tenorista is Gulyás Dénes. Művek mélyére ásó, feltűnően tiszta szövegű, remek technikájú énekes, de a muzikalitás, a zenei formálás készsége az, amiért legjobban szeretem – és ezt a mai koncerten is bizonyította. Úgyhogy nem kérdés: ha Philip arra kér, amire Dénes kérte őt, akkor itt a helyem! (elneveti magát)

– Mint a hírTV kulturális műsorának házigazdája, milyennek ítéled a kultúra mai helyzetét?

– Meglehetősen sablonos választ fogok adni, sajnos. A kultúra minősége és szerepe, fontosság-nívója is erős lejtmenetben van. Összefügg a kettő: ha nem felemelni akar, hanem a könnyebb úton haladva csak kiszolgáltatni, akkor az untilag ismert helyzet áll elő: „a reklám a főnök, meg a sorozathősök”, ahogy Kovács Ákos dala mondja. Hervasztó dekadenciának hathat az is, hogy a világ romló stádiumban van, tehát értékei is, pontuk. A másik nagy

probléma, hogy a mai napig késik a törvény, amely adóból levonható módon tenné lehetővé, hogy komoly mecenatúrák alakuljanak ki. A világ boldogabb részein ezek tartják előnyben a kultúrát. Tehát nemcsak állami támogatásra van szükség, hanem magánérőre is, de az állam ma még jobban félti a kieső adóbevételeit, mint sorvadó kultúráját. Márpedig a változásig csak alkalmasszerűen odatett pénzek vannak, amiből se tartós karriereket, se egzisztenciákat építeni nem lehet. Végül pedig: az államnak nem az a feladata, hogy lavírozzon és egyensúlyozgasson a kulturális ágak között, hanem neki magának kellene határozott irányt mutatnia a minőség felé. Pillanatnyilag ezt nem teszi. Foltozgat, különös érdekek szerint osztogat, ahelyett, hogy mindentől függetlenül csak a minőséget támogatná. Sajnos, ha ma egy műfaj, például az operáé, vagy a szimfonikus zenéé, a táncszínházé drága, rögtön gyanússá válik, és a „korszerűsítés”, a pénzügyileg hatékonyra fogalmazott új működtetés balsorsát nehezen kerülheti el. Pedig a minőségi kultúra sokkal több forrást igényel, mert nagyságrendekkel több, fajsúlyosabb értéket is tart meg, mint mondjuk, némely „alternatív művészeti ágak”, amelyek nem művészetek, csak annak látszanak.

– Mit jelent számokra magyarnak lenni?

– Magyarnak lenni sokrétű, összetett érzés, Vörösmarty, Kölcsey, Radnóti, Márai után mit

tehetnék hozzá? De ha már a kultúráról beszélünk, fogalmazzuk át úgy a definíciót, hogy magyar az, aki művészként, szervezőként a magyarságát azzal is meg tudja mutatni, hogy magyar művészek alkotásait magas színvonalon tolmácsolja, és ügyel arra, hogy mindig legyen magyar előadó is a műsorán. A mienk egy valóban tehetséges ország. A világ zenei élvonalába magyar művek is tartoznak Erkelről Kurtáig, és ezeket a magyar műveket meg is kell mutatni, lehetőleg autentikus, tehát magyar művészek által. Van erre egy kiváló példám, a magyar karmester, Fricsay Ferenc életműve. 1948-ban elfogott körülötte a levegő, egyszerre volt horthysta, dinasztikus katonazenész és zsidómentő széplélek, hát külföldön kellett boldogulnia. Világkariert futott be, de szinte nem dirigált olyan koncertet, operaelőadást vagy lemezfelvételt, amelyen magyar művet ne mutatott volna be, vagy legalább magyar művészt ne hívott volna meg.

– Műsorod fiatalos lendületét mennyiben határozza meg a csatorna ugyancsak hasonló arcú-lata?

– A hírTV-nek, sok más mellett az is erénye, hogy rengeteg fiatal gyűjtött össze. Itt az ember olyan barátokat talál, mint Philip. Velük egy olyan, a karót nyeltség és a nyeglegség közötti középút megtelepült kulturális televíziózás is elképzelhető, ami ugyanakkor – hitünk szerint – nem téveszti szem elől az igazi értéket. Azokat, akik/amik máshol nem érdemelnek nyilvánosságot. Talán túlnótló értékesek.

Vörös Ildikó

Verseik a Pilisről

DR. RÉTHY ZOLTÁN

Pilisi éjszakák

Csodásak itt a nyári éjszakák!
Csillagot ringat párnáin az ég,
Ezüst hegyeken alusszák álmuk
Fák, virágok, fáradt jegenyék.

Csenden, holdon ketten osztozunk csak,
A kedvesem s magam, más senki, semmi,
Be jó lesz egyszer örök éjszakákon
A Pilisek közt megpihenni.

SÍK SÁNDOR

Szél a Pilisen

Lombringató erdőszegély,
Lombringató, gondringató.
A Pilisen sikong a szél.
Szabad-e ülni csendesen?
Szabadon, széltől mentesen?
Sikong a szél a Pilisen.
Szabad-e élni rendesen,
Mintha nem volna semmi sem,
Se szél, se tél, se könny, se gond?
A Pilisen a szél sikong.

PUSZTA SÁNDOR

Halhatatlanság

A Pilisaljából, egészen föl-ig,
Bűvölő kakukkszó kísért.
Dalukban, lehet bűn vagy babona
Mégis az öröklét kísért.
Lent még kötődtem. De kezdem
Megszokni, itt fönt, a csúcson állva.
Csupán az első öt-hat perc
Szokatlan a halhatatlanságba...

Béke

Hajlik a hold arany ága
hold aranya a faágra
hajlik az ág a gyümölcscsel
játszik a fény a szívemmel

Pilisekből jön az este
pár csillagot ejt szívemre
a szívemre, levelekre
teríti az őszi csendre

ráteríti a világra
csupa arany minden ága
csupa csend és csupa illat
a szívem meg csupa csillag

Szorul a hurok a visszaeső bűnöző körül

Közfelháborodás az újabb betöréssorozat miatt

A Pilisvörösvári Rendőrőrs emeleti folyosóján, a parancsnok szobája mellett egy tábla lóg a falon. A tábla a rendőrőrs illetékességi területét mutatja, műanyag fejű, színes rajzszőgek jelzik a hónap bűncselekményeit. A pirosak a lakás-, a zöldek a hétvégi ház-betöréseket, a sárgák pedig a gépkocsi-feltöréseket. December eleje óta Koczka Gábor őrsparancsnok egyre sűrűbben áll meg a tábla előtt, a fejét csóválva. A tábla hirtelen telelett rajzszőgekkel: túlnyomó részük Pilisvörösvárt színesíti. Mint kiderül, a rendőrök feltételezése szerint mindezt egy nemrég szabadult, Vörösváron jól ismert visszaeső bűnöző „áldásos tevékenységének köszönhető”, aki egy hónap alatt több munkát ad a rendőröknek, mint a körzet összes betörője egy év alatt.

– Nincs időnk most arra, hogy a szokásos módon felsoroljam az elmúlt időszak bűncselekményeit – fogad keserűen a parancsnok –, mert bele sem férne az újságba. December 9-e óta közel 40 betörést hajtottak végre egy bűnbanda, főleg itt Vörösváron, de illetékességű területünkön

kívül is. Feltételezéseink szerint köze lehet ehhez A. Lászlónak is, akinek már több száz betörés van a rovásán. A. úr előző börtönbüntetését letöltve, december első napjaiban szabadult, s néhány napra rá máris özönlenni kezdtek a bejelentések: itt is, ott is lakások és hétvégi házak megkárosított tulajdonosaitól. Drávecz Ferenc zászlós a második helyszínelésnél azt mondta nekem: – Ha nem tudnám, hogy az A. Laci börtönben van, azt hinném, ő tette.

Drávecz Ferenc körzeti megbízott szavára pedig oda kell figyelni, Vörösvár legtapasztaltabb rendőre ő, mindenkit ismer, minden trükköt leleplez, csalhatatlanul kiszúrja a rosszban sántikálókat. Nagy is a tekintélye a bűnözők körében. Mindenki csak Feri bácsinak szólítja.

– Utánaérdeklődtünk a központban – folytatja a parancsnok –, s kiderült, most is jó volt a szimata a zászlósnak: A. László szabadságvesztés büntetését letöltötte és szabadlábra helyezték. Igaz ugyan, hogy további betörések miatt a bíróság újabb négy év szabadságvesztéssel sújtotta őt, de

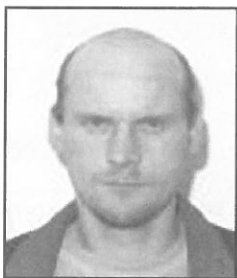
ez az ítélet egyelőre nem jogerős. Így a következő tárgyalásig szabadon járhat. Mi azonban gondoskodni fogunk róla, hogy ez másként legyen. Annál is inkább, mivel a lakosság körében nagy felháborodást keltett az újabb betöréssorozat. Igaz, nem lesz egyszerű őt elfogni, mert nagyon ügyes, profi bűnözővel állunk szemben, aki már sokszor kisiklott a kezünk közül. Jól ismeri a terepet, pillanatok alatt eltűnik a szemünk elől. Most azonban, úgy tűnik, szorul a hurok körülötte. A budaörsi és a tatabányai rendőr-kapitányság összehangolt munkája eredményeképpen egy házkutatás során a lopott tárgyak egy része előkerült.

A Tatabányai Rendőrkapitányság a nyomozás során szerzett információk alapján országos körözést adott ki A. László ellen. Remélem, hogy összehangolt munkával és a lakosság segítségével sikerül rövid időn belül elfogni és megakadályozni újabb bűncselekmények elkövetésében.

Addig is kérem, gondosan zárják be lakásukat, hétvégi házukat, kapcsolják be a riasztót, biztonsági berendezéseket! Figyeljenek oda szomszédaik értékére is! A bűnözők elleni harcban feltétlenül számítnak az önök közreműködésére is, amit előre is köszönünk.

F. A.

KÖRÖZÉS

A Tatabányai Rendőrkapitányság országos körözést rendelt el

Almási László

pilisvörösvári lakos ellen, aki alaposan gyanúsítható betöréses lopások elkövetésével.

Aki a nevezett személyt felismeri, kérjük, tárcsázza a Pilisvörösvári Rendőrőrsöt (330-330) a 107-et, vagy a telefonánút (06-80-555-111), amelyen a személyazonosság felfedése nélkül lehet bejelentést tenni bármilyen rendőrségi ügyben.

Ha látják, vagy felismerni vélik őt, kérjük, ne tartóztassák föl, csak telefonáljanak!

Köszönet az eredményes nyomozásért

Tircsi Zoltán mint rendesen a karácsonyi ünnepeket Budapesten töltötte a családjánál. 23-án, mielőtt elindult volna, még egy pillantást vetett a szuterénben gondosan elrendezett kiségeire. Nagyon büszke volt rájuk: példásan óvta, rendszeresen karbantartotta őket. Maga készített furnérból szilárd tokot azoknak a kiségeknek, amelyekhez az üzletben nem adtak. Szinte minden gépe megvolt, ami a házfűtéshez kell: Hiltik, Stihlfűrészek, fűrógépek, csiszolók, vagy 30 kisebb-nagyobb gép.

Tircsi úr gondosan bezárta az ajtót és távozott. Néhány napra rá a rendőrség ke-reste őt telefonon: közölték, bejelentés érkezett, hogy a vörösvári üdülőtelepen álló házában betörők jártak, jöjjen és vegye számba az okozott kárt.

Tircsi úr hazaérkezvén dobogó szívvel ment be a házba. Először azt hitte, hogy csak a háztartási elektromos berendezéseket vitték el a lakásból, aztán lement a szuterénba és döbbenet tapasztalta, hogy az összes kisége eltűnt. Nemcsak a sokszázezer forintos kár bántotta őt, de a szíve szakadt szinte meg a jól bevált, bejáratott, gondosan őrzött, hűséges szer-zámokért.

– Hogy mit éreztem akkor, amikor a gépeim hűlt helyét láttam, azt alig tudom elmondani: először dühöt, azután keserűséget, végül úgy éreztem, mintha kilátástalanná vált volna az életem. Nem találtam a helyem. Egy hétig a befolyása alatt voltam az egésznek – mondja még most is zaklatottan a kár-vallott tulajdonos. – Aztán éppen akkor, amikor a rendőrségen jegyzőkönyvbe mondtam, milyen gépeim tűntek el, rám mosolygott a szerencse. A parancsnok úr bejött a szobába, egy faxot lobogtatva a kezében: a tatabányai rendőrök küldték meg azoknak a tárgyaknak a listáját, amelyet egy orgazdánál lefoglaltak. Ahogy felolvasta a listán szereplő tételeket, sorra ráismertem a tőlem ellopott gépekre. Meg is lett a harmaduk, köztük a legértékesebb és nekem legkedvesebb gépek. Nagyon hálás vagyok a rendőrségnek, s ezen belül a vörösvári rendőröknek, hogy ilyen rövid idő alatt felderítették ezt a bűnügyet, s visszakaphattam a gépeim egy részét. Bízom benne, hogy magas színvonalú munkájuknak köszönhetően a többi is mihamarabb előkerül majd.

F. A.

Közlekedésbiztonsági intézkedések Vörösváron

Ez év januárjától reggelenként 7.15 és 7.45 között – amennyiben sürgős esetben nem kapnak más szolgálati feladatot – a Közösségi Ház és a Vásár téri iskola előtt lévő gyalogátkelôhelyen egyenruhás rendôrök biztosítják a gyerekek biztonságos áthaladását.

A rendôrség reményei szerint egy hónapon belül használatra átvethetik a Pest Megyei Rendôr-fôkapitányság által a Budaörsi Rendôrkapitányságnak adott Fâma Laser sebességmérô mûszert. Ez a Traffipaxnál jóval korszerûbb digitális berendezés mozgéképpen rögzíti a gyorsajtókat. A gép több száz méter hatótávolságú. Használatától a rendôrök azt remélik, hogy alábbhagy a számuldozás Pilisvörösvár újonnan burkolt útjain. (A sebességmérô mûszert az ígéretek szerint egy hónapban két hétre a helyi rendôrök rendelkezésére bocsátja a Budaörsi Rendôrkapitányság.)

A sebesség csökkenését várják azoktól a sebességkijelzô tábláktól is, amelyek az autósoknak már távolról mutatja, hogy mekkora sebességgel közlekednek. (A berendezést tavaly októberi számunkban mutattuk be.)

A két sebességmérô készülék megvásárlására a KÖTET pályázott, az ehhez szükséges önrészt a vörösvári önkormányzat biztosította.

F. A.

A Pilisvörösvári Önkéntes Tûzoltó Egyesület hírei

Tûzoltóinkat az utóbbi két hónapban 16 alkalommal riasztották mûszaki mentésekhez és tûzesetekhez: 11 balesetnél, 1 gépkocsitûznél, 2 kéménytûznél, valamint 1 fakidôlésnél és 1 transzparens kidôlésénél segítettek megôvni polgáraink biztonságát, menteni értékeiket.

A tûzoltócsapat több alkalommal súlyos balesetekenél nyújtott gyors segítséget:

November 24-én a pilisszántói úton ütközött össze két személygépkocsi. A balesetnek két súlyos és egy könnyû sérültje volt. A súlyosan sérülteket a vörösvári és a fôvárosi tûzoltók feszítô-vágó berendezéssel mentették ki a roncsok közül.

December 27-én Piliscsaba és Tinnye között fának csapódott egy személygépkocsi, egy személy súlyosan megsérült. A vörösvári tûzoltók segítséget nyújtottak a baleset következményeinek elhárításában.

Január 1-jén a körforgalom után Budapest felé összeütközött két személygépkocsi. A balesetnek 2 súlyos és 5 könnyû sérültje volt. Az anyagi kár is igen jelentôs volt. Tûzoltóink határozottan mûködtek közre a forgalom helyreállításában.

Ugyancsak az ô közremûködésükre volt szükség, amikor a 10-es út 22-es kilométerszelvényénél egy fa rádôlt az úttestre, akadályozva a forgalmat.

A vörösvári tûzoltók nehéz szívvel teljesítették kötelességüket a január 19-i tragikus kimenetelû balesetnél is. Sajnos, ôk sem segíthettek azon a sokak által ismert vörösvári fia-

Halálos baleset a 10-esen

Január 19-én 16:50 óra körül Pilisvörösvár határában a 10. számú fôúton halálos kimenetelû közúti baleset történt.

A Budaörsi Rendôrkapitányság tájékoztatása szerint B. Balázs (19) pilisvörösvári lakos Pilisvörösvár irányából haladt Budapest felé, amikor egy ismeretlen személyazonosságú gyalogos az úttesten való áthaladása során irányváltoztatásra kény-szerítette. A fia-

Foto: Baranyai Cser István
www.langlovagok.hu

tal férfi által vezetett Opel személygépkocsi a manőverezés következtében megcsúszott a csúszós úttesten és áttért a menetirány szerinti bal oldalra, ahol nekiütközött egy Budaörsi felől szabályosan közlekedő kisteherautónak.

A karambolnak még egy Volkswagen Polo személygépkocsi is részese lett, mely hátulról a kisteherautónak csúszott.

talemberen, aki a 10-es úton Vörösvár határában autójával közúti balesetet szenvedett. A baleset következtében a fiatalember azonnal meghalt.

(A csúszós fôút szórását a közút kezelôje csak a baleset után két órával kezdte meg.)

EGYEZMÉNY HIVATÁSOK ÉS ÖNKÉNTESK KÖZÖTT

December 6-án a Fôvárosi Tûzoltó-parancsnokság egyezséget kötött a Pilisi-medence hat tûzoltó egyesületével arról, hogy ezentúl SMS-ben értesítést küldenek nekik a tevékenységi körzetükben történô balesetekről, tûzesetekről. E megegyezéssel hosszú évek próbálkozásai vezettek eredményre. A gyakorlat eddig az volt, hogy a fôvárosiak nem értesítették a helyi tûzoltókat, ha riasztást kaptak az érintett településről, pedig a helyi önkéntesek az információ birtokában gyorsabban megkezdheték volna a kárelhárítást.

Összeállítottuk Kovács Zsolt tûzoltóparancsnok tájékoztatása alapján

Összesítés a vörösvári tûzoltócsapat 2004. évi bevetéseiről

Riasztások összesen:	158
Ebből vakriadó:	7
Mûszaki mentések száma:	99
Tûzoltások száma:	52
A fôvárosi tûzoltókkal közös bevetések száma:	107

Az ütközést követően az Opel személygépkocsi az út melletti árokban állt meg, vezetője a helyszínen életét veszítette.

Az ismeretlen gyalogos a helyszínről információk hátrahagyása és segítségnyújtás nélkül elszaladt.

Keresett tárgyak

A 28. oldalon leírt bûncselekmények során eltűnt tárgyakat keres a rendôrség. Kérjük, hogy, aki tud az ellopott tárgyak hollétéről, vagy vételre felajánlották neki bármelyiket, értesítse a rendôrséget.

23 db különbözô méretû fûrészár piros fémdobozban,

1 db Bomann CB 424 szeletelôgép,

1 db Braun botmixer szeletelô tállal, habverôvel.

1 db Tectron Tec400 kenyérpírító,

1 db Pelgrim 3 lapos villanytûzhely,

1 db Samsung TV CZ21K22T tip.

32083HATB01057Y számmal ellátva,

távírányító,

1 db Philips DVD LX3600D tip.

VNIC§411210829, a hozzátartozó

távírányítóval ellátva,

1 db Thomson VTH6310C tip. videomagnó XP0900645 számmal ellátva.

Felavatták Pilisszentiván új tûzoltóautóját

A Pilisszentiváni Polgárôrség és Tûzoltó Egyesület 2004. december 30.-án Pilisszentiván főterén ünnepélyes keretek között hivatalosan is hadrendbe állította Magirus Deutz gépjárműfecskendôjét.

Az ünnepség része volt a Pilisszentiváni Fúvószenekar, és a Pilisszentiváni Vegyes-kórus műsora.

Az egyesület elnöke, Bodnár Ferenc köszöntötte a meghívott vendégeket, és Pilisszentiván lakosságának megköszönte azt a több mint 1.200.000 Ft-os támogatást, ami nélkül a fecskendô ma nem állhatna itt Pilisszentivánon, Pilisszentivánért!

Az ünnepségen meghívott vendégként többek között részt vettek: a Pest Megyei Tûzoltó Szövetségtől: Grószné Krupp Erzsébet elnök és a Pilisvörösvári ÖTE-től: Kovács Zsolt parancsnok, elnök.

Forrás: www.pilisinfo.hu

Kellem és ügyesség

Remélem, a cikk olvastán Önök is egyetértenek velem, hogy nem túlzás erről beszélni, hiszen megint lányoknak ajánlott sportágról írunk. A ritmikus gimnasztikázó Kohlhoffer Fannit bemutató legutóbbi anyagunkban megemlégtünk, hogy tudunk egy másik nagyon tehetséges vörösvári ifjú hölgyről is. Íme, Szalóki Violetának, a Német Nemzeti-ségi Általános Iskola 10 éves tanulójának miniportréja:

Részletek Némethné Érfalvy Nórának, az Óbuda RGTC vezetőedzőjének írásos szakmai értékeléséből: „Violetának minden adottsága megvan, hogy kiváló tornász legyen. Nagyon hajlékony, ruganyos és emellett kitartó és céltudatos versenyző. A ritmikus gimnasztikában azok tűnnek ki, akik érzékenyek és van bennük művészi hajlam, amely megfelelő előadókészséggel is párosul. Violetában mindez megtalálható.”

– Ismerősök, barátok már két éves korában azt mondták, hogy táncosnő vagy ehhez hasonló lesz a lányom – mondja Violeta édesanyja. – Ha társaságban vagy otthon meghallott egy neki tetsző zenét, és arra különböző mozgásokat improvizált. Amikor ötéves lett, Kohlhoffer Fannival együtt balett előkészítőre járt, majd kipróbálta a gyerek fitnesszt is. Részt vett egy ritmikus gimnasztika táborban is, amelynek a végén úgy döntött, hogy ezt a sportágot választja.

– Mit szeretsz benne?

– Megtetszett a mozgás, és jó élményeim, sikereim vannak általa – válaszol a nyúlánk, karcsú lány.

– Milyenek?

– 2003-ban egy ljubljani versenyen első lettem összetettben és megnyertem a szabadgyakorlatot is, karikával pedig második lettem. A Budapest Bajnokságon hatodik, az országos diákolimpián harmadik lettem – mutatja a sajtó kezűleg írt eredménylistát.

Amely szerint Violeta csapatban magyar bajnokságot és kupát is nyert. Nem kevésbé si-

keres a 2004-es éve sem, következzen kiragadván néhány eredmény a sok közül: márciusban egy ljubljani hatodik hely, áprilisban egy diákolimpiai arany, májusban Brnoban egy öszszetettbeli negyedik, kötéllal pedig első hely. Júniusban Vilniusban ukránok, oroszok, fehér-

oroszok által is erősített mezőnyben egy ötödik hely, októberben csapatvezést az országos bajnokságon, novemberben a kéziszerccsapattal Magyar Kupa első hely, majd decemberben OB-arany.

– Mennyi munka van e mögött?

– Naponta több órás edzéseken veszek részt. Általában balettel kezdünk, majd követ-

kezik a bemelegítés és a zenés gyakorlatok sora, végül pedig egyéb erősítő gyakorlatokat végzünk. Heti egy órában jazzbalettel is foglalkozunk. Van, hogy egy nap öt órát is edzünk. És egy hónapban háromszor szombatnként is vannak foglalkozások, télen és nyáron pedig edzőtáborok.

– Hogyan bírod mindezt?

– Nem fáraszt, mert szeretem csinálni – mosolyodik el.

– Amióta Violeta RG-zik, az egész család szigorú napirend szerint él – veszi át a szót az édesanyja. – Nyolcévesen kezdte, azóta napon-ta hozzuk-visszük az edzésekre. Nagy segítségét jelent, hogy az iskolában magántanulóként tanulhat, így a készségfejlesztő tantárgyakból csak év végén kell vizsgáznia. Szerencsére kitűnő tanuló, tavaly a Zrínyi Ilona matematika-versenyen megyei kilencedik volt, így az iskola felajánlotta ezt a lehetőséget. Most, hogy Violeta bekerült a korosztályos válogatott keretbe is, látjuk csak igazán, mennyit jelent az iskola segítsége.

(Kohlhoffer Fanni is remek tanuló, úgy látszik, a mi RG-s lányaink szerencsére nem csak az edzőmunkában, hanem az elme pallérozásában is jeleskednek. – a szerk.)

– Eddig heti egy szabadnapom volt, ehelyett most a keretedzésekre is kell járnom – mondja Violeta.

– Mondd csak, megváltoztál ennek az életmódnak a hatására?

– Talán nem vagyok már annyira érzékeny, mint korábban.

– Violeta szerencsére jól tud egy adott feladatra koncentrálni – fűzi hozzá az édesanyja. – És ezt egyértelműen a sportnak köszönheti.

– Mik az álmaid?

– Szeretnék minél jobban szerepelni a versenyeken. És jó lenne majd olimpián is indulni – teszi hozzá, kicsit szégyenlősen.

Búcsúzás előtt még megnézünk néhány versenyen készült videofelvételt Violetáról. Engem meggyőztek a látottak. Remélem, mások is így vélik majd a kellem és ügyesség láttán.

Várhegyi Ferenc

A Handball az élen

Korábban egy rövid híradásban már megemlégtünk, hogy a második vörösvári kispályás labdarúgó-bajnokságot a Handball csapata nyerte. A hír mellé most már egy, a győztesekről készített fényképet is mellékelhetünk. Gratulálunk a Handball csapatának, további sok sikert kívánunk nekik és a bajnokság minden résztvevőjének! A március végén, április elején kezdődő bajnokságra március

15-ig lehet jelentkezni Pándi Gábornál.

Tel: 06-70-2266-639

Hátsó sor balról jobbra haladva:
Baska Gábor, Braun István, John Márton,
Diószegi Gábor, Manhertz Péter.

Első sor: Engert Zsolt, Kun Zoltán, Mogyorósi Péter, Pándi Gábor, Feldhoffer Máttyás.

A kispályás labdarúgó-bajnokság állása

Kispályás Labdarúgó Bajnokság 2004

	M	Gy	D	V	GK	P
1. Handball	24	20	2	2	83	62
2. Dzsébrí	24	18	3	3	94	57
3. Samba	24	17	5	2	68	53
4. Wuttmann	24	16	2	5	85	53
5. FC Kartel	24	12	6	6	26	42
6. GTS	24	10	5	9	0	35
7. Villám	24	9	4	11	-30	31
8. Anthrax	24	7	5	12	-11	26
9. FIVE	24	5	5	14	-48	20
10. LT FC	24	6	2	16	-72	20
11. Botlazodó	24	6	1	17	-64	16
12. Címke Express	24	6	0	18	-36	15
13. Bad Boys	24	4	1	19	-83	10

M = mérkőzés, Gy = győzelem, D = döntetlen, V = vereség, GK = gólkülönbség, P = pont

A technikai sportok szerelmese

Első hallásra semmi meglepő nincs abban, hogy a város egyik legnagyobb cégének, a fuvarzással foglalkozó Liegl-Dachser Kft.-nek ügyvezető igazgatóhelyettese kedveli az autósportot. Az viszont már érdekes, ha kiderül, hogy az illető úriember korábban alpesi síző volt, tehát egy teljesen más sportágban jeleskedett. **Bognár Zsolt** ezen kívül szereti a focit is, a vörösvári labdarúgók elkötelezett támogatója. Ideje hát, hogy egy kicsit közelebről is megismerkedjünk vele.

Előtte azonban engedjék meg, hogy elmondjak egy érdekességet. Akik az utóbbi időben figyelemmel kísérték a világ autósportját, tudják, hogy a francia Luc Alphand személyében egy korábbi alpesi síesikló Világkupa-győztes versenyző egyre jobb eredményeket ér el a hosszú távú tereprally viadalokon. Ő a legjobb példája annak, hogy sízőből is lehet jó autóversenyző.

– Én nem voltam olyan jó, mint Alphand – neveti el magát Bognár Zsolt. – De tény, hogy nagyon szerettem síelni, és a Külker SC sportolójaként évekig részt vettem a különböző viadalokon. 1974-től 1989-ig versenyeztem, csapatbajnoknak mondhatom magam. Ma azonban már csak a régi barátokkal járok síelni, hiszen néhány évvel ezelőtt rallycrossozásra adtam a fejemet.

– **Miért?**

– Ismerem Harsányi Zoltánt, az egyik remek magyar rallycrossost. Megnéztem néhány versenyét és megtetszett a dolog.

Főleg akkor, amikor az egyik viadal után beültetett maga mellé, és ment velem egy kört. Teljesen másként közlekedett az autóval, mint ahogy a hétköznapiakon megyünk a kocsival. A versenyautó hihetetlen gyorsulása, a rövid fékútak, a lendület, az erő, óriási élményt adtak.

– **Hogyan gyorsul egy jó rallycross autó?**

– Az enyém 6 mp alatt van százon, de akad, amelyik 2,8 mp alatt eléri a 100 km/órás sebességet. Ez nagyon rövid idő, de hozzá lehet szokni.

– **Mennyi idő alatt?**

– Nyilván egyéneként változik, hogy ki mikor tanulja meg az autót. Én öt évvel ezelőtt kezdtem, és a 2000-2001-es másodosztályú bajnokságban a 15. lettem. Az volt a tanulóidő. A következő évben már bronzérmet szereztem egy Seat Ibiza Cuprával, a 2002-2003-as bajnokságot pedig megnyertem. Az elmúlt idényben már az első osztályban indultam, és az EURO 2000-es géposztályban ezüstérmes lettem. A hét versenyből kettőt megnyertem.

– **Milyen kocsival?**

– Még mindig a Seattal megyek, amelynek a 2000 köbcentiméteres, 16 szelepes motorja 170 lóerőt tud. Az én kocsim nem egy teljesítménybajnok, hiszen a csúcskategóriában nem ritkák az 500 lóerőnél is erősebb masinák, de ezzel is nagyon jókat lehet döngetni. Voltak persze kalandjaim is, az ausztriai Greinbachban például fejreálltam, de ez mindenkiel megesik. A kocs bukókabinja megvédi az embert a sérülésektől.

– **Mit tervez a folytatásban?**

– Jó lenne egy Mitsubishi EVO VI-osba beülni, mert az már minőségi ugrást jelentene. Remélem, sikerül, mert nagyon szeretném kipróbálni magam egy ilyen géppel.

Várhegyi Ferenc

Serlegszemle

Látogatóban egy sportlövész házaspárnál

Egy mindössze félmilliméteres pötty a 10-es íme, ebbe kell beletalálni 10 méter távolságból annak, aki nemcsak verebekre lödöz légpuskával, hanem komoly versenyeken mérí össze tudását lövészártsaival. A sportlövészet az önuralom próbája: a lövész önmagával küzd a lövés technikailag legtökéletesebb végrehajtásáért. Ez a sport sok gyakorlást és hideg fejet kíván a sportolótól. Ahogy a különös nevű kisöbű sportpuska vagy a középkort idéző, romantikus hangulatú számszeríj használata is. E sportágak kiváló művelői közé tartozik egy vörösvári házaspár is: **Török István és Zsótér Judit**.

Szabadságligeti házuk egyik szobája telis tele van serlegekkel, tanúsítva e kiváló sportolók eredményeit.

– Ezek jórészt a feleségeméi – mondja Török István –, az én időmben még nem adtak serleget a dobogós versenyzőknek, csak oklevelet és érmet. Én már tizennégy éve abbahagytam az aktív versenyzést – a megélhetésünk biztosítása fontosabbnak bizonyult –, de kedvtelésből azóta is rajthoz állok különböző versenyeken. Persze így, gyakorlás nélkül már korántsem érek el olyan jó eredményeket, mint amikor magyar bajnok voltam.

Török István Szombathelyen született, édesapja városi és megyei sportlövész bajnok volt. Egy alkalommal technikai problémák miatt bezárták a városi löteret, így otthon, a kertben készült fel egy közlög versenyre. István érdeklődve figyelte édesapja tevékenységét, aki látva ezt, próbaképpen a kezébe adta a légpus-

kát. Az első próbálkozás kitűnő eredménnyel járt, és édesapja beíratta őt a városi MHSZ lövészklubba.

István rövid időn belül „belötte” magát a

legjobbba közé, és serdülő korcsoportban megnyerte a városi bajnokságot. 1974-ben az úttörő-olimpián első helyet ért el, 1975-ben a serdülő korcsoport országos bajnoka lett. Az ezt követő évek során 15 országos bajnoki címet gyűjtött be légpuska és kisöbű sportpuska ver-

senyszámokban. Nemzetközi versenyeken a legjobb eredménye egy Európa-bajnoki 5. hely volt csapatban. Európa számos országában megfordult versenyzőként, de legemlékezetesebb számára egy 1986-ban tett októberi észak-koreai út. (Lásd cikkünket a 32. oldalon. – a szerk.)

Közben 1980-ban sportkarrierje érdekében Budapestre költözött. A sportolás mellett kitanulta a nyomdász mesterséget és szakdedzői végzettséget szerzett a Testnevelési Főiskolán. Tanult mesterségének jó hasznát vette, amikor a rendszerváltás után kiderült, hogy sporttevékenységéből már nem tud megélni, mivel a lövészsport állami támogatása megszűnt. Ekkor felhagyott az aktív versenyzéssel és alapított egy nyomdaipari céget, melynek telephelye Pilisvörösváron volt.

1990-ben ismerkedett meg Zsótér Judittal, akit később feleségül vett és kiköltöztek Pilisvörösvárra.

Zsótér Judit ma is aktív versenyző, és szintén többszörös országos bajnok, sőt számszeríj sportágban egy Európa-bajnoki és egy világ-bajnoki aranyérmet is magáénak mondhat.

– Hódmezővásárhelyről származom, 1980-ban kezdtem sportolni az ottani MHSZ-klubban. (A fiatalabbak kedvéért: MHSZ = Magyar Honvédelmi Szövetség – a szerk.) Első eredményem egy országos 3. hely volt az ifjúsági bajnokságon. Ettől kezdve minden országos bajnokságon dobogós helyen végeztem. A dobogó legfelső fokára először 1986-ban állhattam fel.

Judit 1989-ben átigazolt egy budapesti egyesülethez (Angyalföldi Polgári Lövészegylet), és felköltözött a fővárosba.

(Folytatás a 32. oldalon.)

A nagy vezér aranszobra

Útibeszámoló Észak-Koreáról

Észak-Korea a világ egyik legkülönösebb és legerősebb országa. Személyi kultuszról, fegyverkezésről, nukleáris kísérletekről, államilag irányított terrortól, éhínségről, nyomorral szólnak a ritka tudósítások a kommunizmus ezen egyik utolsó bástyájáról. Török István vörösvári sportlövész egy Phenjanban rendezett versenynek köszönhetően járt Észak-Koreában 1986 októberében. Az akkor tapasztaltakból most felvillant számunkra néhány emléket, ezzel is árnyaltabbá téve a távoli országról kialakult képet:

Két hetet töltöttem akkortájt Észak-Koreában. Egy olyan szocialista nemzetközi versenyre érkeztem, amelyen a sportlövészek krémje volt hivatalos: cseh, jugoszláv, szovjet, NDK-s, magyar és koreai versenyzők kaptak rá meghívást.

Az ország teljhatalmú vezetője akkor még a 70 éves Kim Ir Szen volt. Mindenütt hatalmas és pazar képek, szobrok, emlékművek hirdették a nép vezetőjének dicsőségét. Egészen elképesztő volt például egy arannyal befüttatott hatalmas szobor, amely a nagy vezért ábrázolta. Jártunk aztán egy kilátóban is, amelyet születésének 70. évfordulójának tiszteletére építettek: az égnek törő alkotást annyi márvánnyal burkolták, ahány napot az ország vezetője addig élt. „Megejtő” volt az az óriási kép is, amely egy mitológiai jelenetet ábrázol a következő címmel: A forradalom után visszatért nagy vezérünk letekint a hegyről.

Nemcsak a Kim Ir Szent ábrázoló művek voltak pazarok, hanem az összes középület is. Jártunk a phenjani színházban is, amelynél szebbet, csillogóbbat addig sohasem láttam. Az előadás már korántsem volt olyan pazar: egy katonazenekar és kórus mozgalmi dalokat adott elő...

Az épületekben és a széles utcákon, hatalmas tereken – ahol ritkaságszámba ment egy autó – mindenütt lágy, andalító zene szólt. Az épületek pasztellszínűre vannak festve. Ez a kép meg is maradt bennem: Észak-Korea, a pasztellszínű ország...

Vendéglátóink mindent megtettek azért, hogy a fővárosnak ezt a csillogó arcát megismerhessük.

Ugyanakkor tapasztalhattuk Észak-Korea másik, szürke arcát is. A középületekkel szemben ugyanis a lakóépületek lerobbantak és zsúfoltak, az emberek pedig nagyon szegények. Egy ház ablakán véletlenül bepillantva a következő látvány tárult elém: a panelház szűk

kis szobájában gyékények voltak leterítve, azon ültek vagy feküdtek a család tagjai. Bútorok egyáltalán nem voltak a szobában.

A családok jó esetben épp hogy a mindennapi betevőt meg tudták keresni, „luxus” dol-

Egy a sok emlékmű közül

Hétvégi közmunkára gyülekeznek a phenjaniak

gokra nem tellett. Persze ez nem is csoda, mivel akkoriban a dolgozók a fizetésük 75 %-át fel kellett hogy ajánlják a nagy vezérnek. (Nyilván újabb aranyozott szobrokra és kilátókra.) Azt nyilván fölösleges is mondanom, hogy az országban jegyrendszer volt.

A lakásokban az energiával is ugyancsak spórolhattak, ezt abból lehetett látni, hogy sötétedés után a fiatalok az utcai lámpák fényénél tanultak.

A másik „számszerj-műfaj” a „field” (terep). A nevében is benne van, hogy ezt a sportot szabadterén, terepen űzik és inkább az íjászathoz hasonlít. A lőtávok: 35, 50 és 65 méter.

Judit „field”-ben is remekelt, mivel 2003-ban Angliában világ bajnokságot nyert egy újonnan alakult szövetség világversenyén.

További kiemelendő eredményei:

1998: világ bajnoki II. helyezés „field”-ben.

2003: világ bajnoki II. helyezés „match”-ben.

Befejezésül el kell árulnom, hogy a Török István – Zsótér Judit házaspár egyáltalán nem olyan harcias, mint amire sporteszközeikből következtethetnénk, hanem nagyon kedves, ven-

déglátóink elmondták, mi az útja-módja annak, hogy az ott élő emberek netán mégis hozzájuthassanak néhány luxus-cikkhez.

Ha például valakinek égető szüksége volt egy szovjet gyártmányú Sokol-rádióra, először is nagy tisztelettel szólt a felettesének. Az továbbadta a dolgozó kérését a maga felettesének, és így tovább, míg a kérés eljutott az üzemi tanácsig. Akkor a testület összeült és megvitatta, kiutalják-e a rádiót a dolgozónak...

Hétvégeken az emberek közmunkát végeztek. A szálloda ablakából is láthattam, amint az épület előtt hatalmas tömeg gyülekezik fegyelmezetten, majd amint az emberek megkapták a számszámokat, egymás után elindulnak a város különböző részeibe – természetesen gyalog.

A szállodánk egyébként – a többi középülethez hasonlóan – szintén fényűző volt. Egyszer véletlenül benyitottunk egy szobába, amely tele volt magnetofonokkal. Nem számoltuk meg, de rögtön sejtettük, hogy pont annyi készülék lehet a szobában, ahány szoba a szállodában. Rögtön utána tűvé tettük a szobánkat, hogy megtaláljuk a berendezést, amivel lehallgattak minket. Sikertelenül. A poloska továbbra is jól megbújhat valahol. Ezután már érthető volt számunkra, miért nem tudunk úgy elmenni valahová, hogy ne legyen körülöttünk legalább egy koreai. Még a liftbe sem tudtunk „kísérő” nélkül beszállni.

Szólnom kell még az emberek mentalitásáról. Azt tapasztaltam, hogy minden nehézség és szegénység dacára az emberek nagyon barátságosak, vendégszeretőek és rendkívül fegyelmezettek. Az emberek például sorba állnak a busz beérkezése előtt, s csak annyian szállnak fel a buszra, ahány ülőhely van. Aki nem fér fel, türelmesen megvárja a következő járatot... El tudják ezt képzelni nálunk, Magyarországon?...

Ilyen volt tehát tizenvalahány évvel ezelőtt Észak-Korea Török Ist-

ván szemével nézve: pasztellszínűek és kínozós szürkeség, pazarló csillogás és kétségbeejtő nyomor, hazug szövegek és őszinte kedvesség, központilag irányított félelem és az ember veszelített hite a szebb, emberibb, szabadabb életben. Amely életet ez a sokat szenvedett, elbutított és arctalan masszává tett nép már ugyancsak megérdemelne.

F. A.

Serlegszemle (Folytatás a 31. oldalról)

1993-ban megalakult a Magyar Számszerj Szövetség, a sportlövészek közül többen kipróbálták ezt az új sportágat is. Juditnak olyan jól sikerült ez a próba, hogy a következő évben Ausztriában megnyerte az Európa-bajnokságot „match” kategóriában.

Tudnivaló, hogy a „match”-számszerjások közel állnak a puskás sportlövészethez. Teremben versenyeznek, részben a puskásoké-hoz hasonló lőtávolságból (10 méter) és azonos lölapokkal. A hosszú táv (30 m) eltér a puskásokétól (50 m) és a lölapok is mások.

dégszerető emberek. Ottjártamkor kedélyesen elbeszélgettünk kupákkel, serlegekkel teli napalijukban egy üveg vörösbor mellett. Elmondták, nagyon szeretnek Pilisvörösváron lakni, környezetükben érdekes és remek emberek laknak, s szeretnék, ha az újság hasábjain őket is bemutatnánk...

F. A.

Kapcsolódó linkek:

http://www.magyar.sport.hu/sport/jatekszabalyok/j_sza.mszerjaszat.htm
<http://www.hunshooting.hu> = Magyar Sportlövők Szövetségének honlapja

Házasságot kötöttek

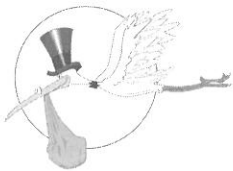
2004. december 9.

Ronga Balázs József és Vizy Ágnes

2004. december 30.

Marlok Lajos és Varga Andrea Eszter

Megérkeztek

2004. 11. 09. *Schulcz Ferenc Bence*,
Schulcz Ferenc és Braun Szilvia fia

2004. 11. 09. *Spiegelberger Rebeka*,
Spiegelberger Ferenc és Horváth
Katalin leánya

2004. 11. 21. *Orcsik Barnabás és*
Orcsik Roland, Orcsik Tibor és Zöldi
Anna fiai

2004. 11. 30. *Wieszt Hanna*, Wieszt
Zoltán és Manhertz Terézia leánya

2004. 12. 07. *Wieszt Lora*, Wieszt
Gergő és Sidó Kitti leánya

2004. 12. 14. *Kálózi Magdolna*,
Kálózi Róbert és Horváth Magdolna
leánya

2004. 12. 15. *Pfeiffer Milán*, Pfeiffer
Zoltán és Kaiser Diána fia

2004. 12. 16. *Ben Naim Ábel*,
Ben Naim Mardek Hay és Havas
Zsuzsa fia

2004. 12. 18. *Bodó Viktória*
Krisztina, Bodó György és Gájer
Gyöngyi leánya

2005. 01. 04. *Varga Virág Nóra*,
Varga Ferenc és Puskás Gabriella
leánya

Kérjük az anyukákat, aláírásakor ellenőriz-
zék az adatokat tartalmazó cédulát, amelyen
az újságban való közléshez hozzájárulnak. –
a szerk.

Vörösvári Újság Berichswarer Zeitung

Pilisvörösvár Város Önkormány-
zatának közéleti havilapja

Felelős kiadó:

Holitska Sándorné
a Városi Könyvtár vezetője
Fő út 82. Tel.: 06-26-330-486

Felelős szerkesztő és tördelőszerkesztő:

Fogarasy Attila
Tel.: 06-20-9948-733
E-mail: fogarasy@freestart.hu

Rovatszerkesztők:

Sax Ibolya, Várhegyi Ferenc,
Vörös Ildikó

A szerkesztőség címe:

Közösségi Ház, Fő út 127.
Tel.: 06-26-331-712
E-mail: vorosvariujsg@freestart.hu

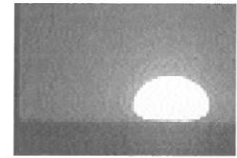
Nyomdai munkák:

B. EST. Nyomda Bt.
(1138 Budapest, Cserhalom u. 2-4.
Tel./fax: 350-2348, 30/9443-688)

ISSN 1417-6823

Megjelenik 1600 példányban.

Eltávoztak

2004. 11. 19. *Wieszt János*,
Osztheimer Valéria férje, 56 éves,
Petőfi S. u. 71.

2004. 12. 17. *Pickarczyk László*,
Temesvári Julianna férje, 83 éves,
Honvéd u. 6.

2004. 12. 18. *Denk István*, 82 éves,
Vágóhíd köz 14.

2005. 01. 09. *Manherz Zoltán*,
Manherz József és Wieszt Mária fia,
20 éves, Szent Erzsébet u. 89.

2005. 01. 12. *Denk Istvánné*, 87
éves, Diófa u. 20.

Köszönjük, hogy az újságot árusítják:

Halmschláger élelmiszerboltok,
Havas kiskereskedés, Hidasi vegyes-
kereskedés, hírlapárusok, Koller
Elektronika, Krvinger zöldségesbolt,
Krausz mezőgazdasági bolt, Liget
ABC, Margit minimarket, Pataki
élelmiszerbolt, Sikari gyógyszertár,
Sváb pékség, Tácsik pékség, Turmix
bolt, Városi Könyvtár, Vízöntő
gyógyszertár,
Zöldcsibe vegyesbolt

A Vörösvári Újság következő számának
lapzártája és megjelenési ideje a felelős
szerkesztői pályázattól függ.

Hirdetési díjaink:

Hátsó borító: 80 000 Ft
1/1 oldal 40 000 Ft
1/2 oldal 20 000 Ft
1/4 oldal 10 000 Ft
1/8 oldal 5000 Ft
1/16 oldal 2500 Ft

Színes hirdetés: 25% felár
(Az árak az áfával együtt értendők!)

Karácsonyi kereszt- rejtvényünk megfejtése

Karácsonyi keresztrejtvényünk megfejtése
dr. Réthy Zoltán kötetben nem publikált ver-
sének két sora volt:

„Be jó lesz egyszer örök éjszakákon
A Pilisek közt megpihenni.”

A rejtvényt helyesen megfejtők között egy
darab 3000 forintos könyvtalványt sor-
soltunk ki, amely Fő úti könyvesboltban
váltható be.

A szerencsés nyertes: *Bodolay Sába*,
Pilisvörösvár, Görgy utca 24.

KLÍMASZERELÉS

MONÓ, DUÁL OLDALFALI SPLIT,
FOLYADÉKHŰTŐ ÉS EGYÉB
MEGVÁSÁROLT BERENDEZÉSEK
SZERELÉSÉT, JAVÍTÁSÁT ÉS
KARBANTARTÁSÁT IS VÁLLALJUK
EGÉSZ ÉVBEN GARANCIÁVAL.
ELÉRHETŐSÉG: TEL: (20) 450-4843

E-mail mcrepairbt@axelero.hu

Állatorvosi Rendelő

Pilisvörösvár, Fő út 61.
(A T-Mobil bolt mellett)

Dr. Talpag Bálint

Tel.: 26 330 348, 06 30 2039413
H,Sz,P: 9-11 és 15-18, K,Cs : 15-18
Szombat 8-12

Chip behelyezése! Most bevezető áron!
HÍVÁSRA HÁZHOZ MEGYEK!

FONTOS PILISVÖRÖSVÁRI VONATKOZÁSÚ WEBOLDALAK AZ INTERNETEN

A város hivatalos honlapja:
www.pilisvorosvar.hu

„A mi városunk” — híreket
közlő, információs, honis-
mereti honlap:
www.vorosvar.hu

Linkgyűjtemény a vörösvári
vonatkozású oldalakról:
www.pilisvorosvar.lap.hu

Pilisvörösvári cégek:
www.pilisvorosvar.com

Hírek a kistrégióból:
www.pilisinfo.hu
www.pilisportal.hu
www.dunakanyar.hu

Képujság:
[http://kepujsag.sala.
dyndns.org](http://kepujsag.sala.dyndns.org)

BIZTONSÁGOS ÚT A JOGOSÍTVÁNYHOZ

Autó-, motor- és segédmotor-tanfolyam

Elmélet: **ÚJ HELYEN!** a Községi Házban
(Kulturház) Pilisvörösvár, Fő út 127.

Akár 36 havi részletfizetés is!

A következő hétfői tanfolyam indul:

2005. 02. 11.

Oktatási napok:

péntek 17-20³⁰, szombat, vasárnap 8-13³⁰

Ügyfélfogadás:

Hétfő-szerda-péntek 18-20-ig, szombat: 10-12-ig
Pató Gábor, Pilisvörösvár, Béke u. 12.

Tel.: 06-26-331-898; Tel./fax/üz.: 06-1-212-0464

SMS: 06-20-513-5950; E-mail: jogsivia@freemail.hu

Internet: jogsivia.hu

**Részletes tájékoztatót ingyen és kötelezettség
nélkül küldünk postán, faxon vagy e-mailben.**

Kápolnák könyve Pilisvörösvár

**Buch der Kapellen
Berischwar**

A Hagyományörző Egyesület 2003-ban megjelent
kiadványa még megvásárolható a városi könyvtár-
ban és a könyvesboltban.

OPTIKA

Pilisvörösváron
a szakorvosi rendelőintézet
II. emeletén

szemüvegvények beváltása
szemüvegek készítése és javítása
speciális rétegek alkalmazása
márkás szemüveggeretek
ápolószerek, kiegészítők
napszemüvegek

Nyitvatartás a szemészeti
rendelés idejében.

Egy éve a lakosság szolgálatában

Szépségápolás mesterfokon a **BIZINGER SZÉPSÉGSZALONBAN!**

Négy éve alakult, exkluzív környezetű szépségszalonunk fodrászata öt-ötvi a több mint tíz éves tapasztalatot, a mesterfodrászatot és a hajgyógyászati tanácsadást a Wella legújabb kutatásokon alapuló termékeivel, mely lehetővé teszi az otthon is elvégezhető hajkezelő kúrákat. Csúcstechnológiai gépekkel és a legújabb vágási technikákkal várunk minden korosztályt!

Szépségszalonunk kozmetika részlege a kiváló minőségű Bellnatur alapanyagokkal dolgozik. Szolgáltatásaink között megtalálhatóak: szépítőkúrák kezelése, botox ráncfeltöltés, aromaterápiás, relaxáló és stresszoldó masszázsek, sebgyógyító ke-

zelések Biopton-fényterápia segítségével, profi szintű sminkelés és sminketoválás, továbbá bőrdiagnosztika és megfelelő házi ápolószerek összeállítása.

A köröm- és kézápolás terén OPI-termékekkel várjuk kedves vendégeinket. Többek között lehetőség van saját köröm erősítésére egyedi tartós francia építéssel, valamint paraffinos kézápoló-kezelésre, mely puhítja és fiatalítja a kezeket.

Mindez minőségi színvonalon és reális árakon a Bizinger Szépségszalonban!

Újdonság! Üzletünkben kaphatóak a Los Angeles-i eredetű Sebastian csúcsmínőségű hajkozmetikumai, kipróbálásra fodrászaink termékmintákkal állnak rendelkezésükre.

Pilisvörösvár, Arany János u. 8. Tel.: 06/26/331-881

Gyémánt Étterem

Pilisszentiván
Szabadság út 60.

Felújított éttermünkben továbbra is tisztelettel várjuk kedves vendégeinket!

Amit kínálunk:

- változó napi ajánlatok
- a'la carte ételek és pizza házhozszállítás
- esküvők, rendezvények lebonyolítása külső helyszíneken is
- teljeskörű rendezvény ügyintézés
- kedvezményes ebéd elvitelre, házhozszállítással is
- hidegkonyhai termékek

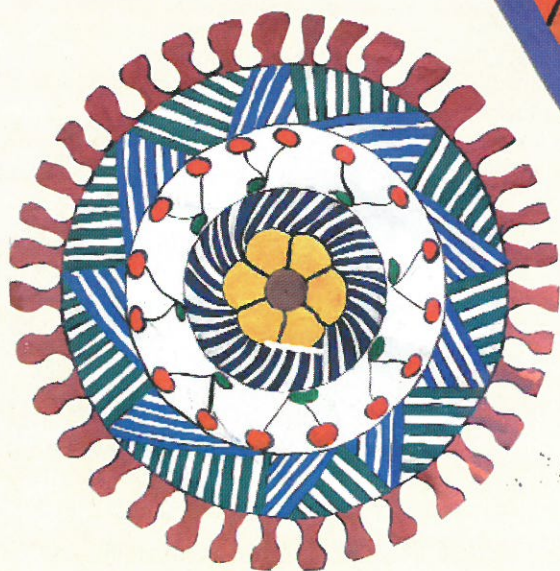
Nyitva tartás:
Naponta 12.00-22.00 óráig

**Várjuk Önt!
Legyen a vendégünk!**

Információ: Tel.: 06/26/367-365, FAX: 06/26/567-100, e-mail: gyemantetterem@fibermail.hu

Mandala-

festmények

A mandala eredetileg a buddhista és hinduista szertartásokban meditációhoz használatos vázlatos világábrázolást jelent, amelynek többnyire szimbolikus jegyekből álló kör alakú diagram formája van. A zeneiskola művészeti tanszékének növendékei saját tervezésű és készítésű mandalái a klasszikus keleti hagyományokat ötvözik a gyermeki fantázia utólérhetetlenül színes világával.

A művek alkotói:

Gábeli Nikoletta
Ziegler Anna – Ziegler Katalin,
Hámori Dalma
Botzheim Lilla – Manhertz Katalin
Bihari Juli

Művésztanár:
Kovács Adrienn

2005. február

Február 7., hétfő		Nyugdíjasok Klubja: farsangi bál a Közösségi Házban
Február 4., péntek	19 órától	Kabaréest a Smirgli Parodista és Kabaré Egyesület előadásában Szociális Képtelenségek címmel a Műhely Galériában (Hunyadi u. 70.)
Február 11., péntek	16 óra	Népi kismesterségek kiállítása a Közösségi Házban
Február 12., szombat	15-17 óráig	Játszóház kéthetente a Közösségi Házban
	9 órától	Kirándulás a Pilisvörösvári Természetbarát és Környezetvédő Egyesület szervezésében: Pilisjászfalu, Piliscsév, Nagy Kopasz-hegy, Fehér-hegy, Sas-szikla, Pilisvörösvár Találkozó: Szabadságliget, MÁV-megálló
	20:00	Valentin-napi parti a kempingben, sztárvendég: Unique, Dj Szoszo
Február 20., vasárnap	18 óra	Filmvetítés (Cápamese) a Közösségi Házban
Február 25., péntek	18:30	Brass In The Five bérletes hangverseny a Cziffra György Zeneiskola koncerttermében, jegyek a helyszínen válthatók
Február 26., szombat	17 órától	Magyar táncház a Műhely Galériában (Hunyadi u. 70.)
Február 28., hétfő		Hüllő-Zoo kiállítás a Közösségi Házban

Rendszeres programok a Közösségi Házban:

Minden hétfő, csütörtök	15:30 15:00	Akrobatikus rock and roll Akrobatikus rock and roll
Minden hétfő és csütörtök	16:00	Színpadi tánc és akrobatikus alapképzés fiataloknak
Minden csütörtökön	17 óra	Színjátészó szakkör
Minden kedden és csütörtökön	17:30	Kondicionáló zenés torna
Minden hétfőn	18 óra	Hastánc (kezdőknek)
	19 óra	Hastánc (haladóknak)
Minden hétfőn	16 óra	Német nemzetiségi gyermektánc
Minden szombaton	9 óra	Xantus Barbara Musical Stúdiója
Minden szerdán	14 óra	Kolibri (gyermekeknek)
	15 óra	Kerámia szakkör
Minden kedden	18 óra	Kosárfonó tanfolyam
Minden pénteken	19 óra	Kolibri (felnőtteknek)
Minden kedd, csütörtök	16 óra	Red Rock

Továbbra is várjuk az intézményektől és civil szervezettől minden hónap 15-ig a következő havi programokat.

Pilisvörösvár Város Önkormányzata Képviselő-testületének és bizottsági tagjainak a 2004. évi üléseken való részvétele

Költségvetési és Pénzügyi Bizottság		Szociális és Egészségügyi Bizottság	
2004. évi ülések száma: 12		2004. évi ülések száma: 25	
Müller János elnök	12	Kárpáti János elnök	20
Havas Ferenc tag	8	Kós Beatrix tag	23
Molnár Sándor tag	10	Temesvári Anna tag	24
Zbrás Pálné tag	10	Krupp János tag	24
Gemela Márton külsős tag	5	Dr. Vachaja József külsős tag	22
Ludvig Károly külsős tag	12	Dr. Radnai Zoltán külsős tag (I. 22-től)	12
Neubrandt István külsős tag	3	Ruszné Schuck Katalin külsős tag	25

Környezetvédelmi Bizottság		Sport és Rekreációs Bizottság	
2004. évi ülések száma: 5		2004. évi ülések száma: 8	
Krupp János elnök	5	Bruckner Katalin elnök	8
Halmschláger Antal tag	-	Müller János tag	7
Havas Ferenc tag	4	Müller Márton tag	6
Keszthelyi László tag	1	Pándi Gábor tag	6
Illés Sándor külsős tag	5	Preszl Gábor külsős tag	7
Tagscherer György külsős tag	5	<i>Spanberger Zsolt volt külsős tag (I.22.-X.01-ig)</i>	6
Toronyi Zoltán külsős tag	4		

Oktatási és Kulturális Bizottság		Ügyrendi és Jogi Bizottság	
2004. évi ülések száma: 12		2004. évi ülések száma: 9	
Temesvári Anna elnök	12	Pándi Gábor elnök	9
Bruckner Katalin tag	8	Falics János tag	7
Falics Jánosné tag	5	Keszthelyi László tag	7
Müller Márton tag	8	dr. Iovász Ernő külsős tag (XI. 04-től)	-
dr. Ujvári Hedvig tag	7	Lukács Katalin külsős tag (III. 25-től)	6
Láz József külsős tag	11	<i>dr. Tomanek Péter volt külsős tag (III.25-IX.15-ig)</i>	3
Oláh Imre külsős tag	12	<i>dr. Krupp Zsuzsanna volt külsős tag (II.16-ig)</i>	1
Sax László külsős tag (NNKÖ elnöke)	11		

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának Képviselő-testülete				
2004. évi nyílt képviselő-testületi ülések száma: 24				
2004. évi zárt képviselő-testületi ülések száma: 16				
	Nyílt	Zárt		
Grószné Krupp Erzsébet polgármester	24	16	Krupp János képviselő	24
			Molnár Sándor képviselő	22
Bruckner Katalin képviselő	22	12	Müller János képviselő	22
Falics János képviselő	22	16	Müller Márton képviselő	24
Falics Jánosné képviselő	16	12	Pándi Gábor képviselő	21
Halmschláger Antal képviselő	11	8	Szakszon József alpolgármester	23
Havas Ferenc képviselő	22	16	Temesvári Anna képviselő	23
Kárpáti János képviselő	17	11	dr. Ujvári Hedvig képviselő	22
Keszthelyi László képviselő	21	15	Zbrás Pálné képviselő	17
Kós Beatrix képviselő	19	13		13